

de-a întrebuița, la întâmplare, materialele ce-i cad în mână, fără a se gândi la ziua de mâine. Viața a început în ape, și milioane de ani după aceea, planeta aceasta a fost o lume foarte umedă, inundată de ploii calde. Viețuitoarele de pe atunci ale pământului, aveau în consistența lor până la 80 la sută apă.

Omul de astăzi este un risipitor de apă, fără să se gândească c'ar putea ajunge să se scalde în nisip, ca șeicii deșertului, și să-și reducă porția de apă la o litră de fiecare persoană pe zi, extrăgând această infimă cantitate din adâncurile pământului, atâta vreme cât acesta n'ar deveni cu neputință de locuit, din alte motive. Dar cele câteva pahare cu apă pe zi, necesare menținerii vieții unui om, abia de-ar ajunge pentru un deal de cartofi, plante avide de umezeală și care constituiesc hrana noastră de căpetenie.

Omul a fost întotdeauna direct sau indirect un parazit, trăind depe urma regnului vegetal. Se apropie timpul când el va deveni un sclav al acestei vegetații, căreia îi va căra cu uriașe eforturi apa, de unde-o va găsi, pentru suprafața pământului să nu se pustiească. Vă veți întreba însă poate, de ce să ne închipuim că pământul va fi cuprins în viitor de o astfel de secetă?

Observăm depe acum efectele acestei reduceri a apelor, fără să avem nevoie a mai recurge la imaginație. Iată o perioadă, cu foarte puțin anterioră timpurilor istorice, adică, acum vreo șase sau șapte mii de ani, deșertul de astăzi al Saharei a fost un ținut acoperit cu o vegetație bogată și străbătut de ape mari, ce întrețineau o intensă și variată viață animală, precum și o populație prosperă. Aceasta ne sugerează ideea că și alte ținuturi întinse vor avea o soartă identică peste cele două sute de secole, în care l-am plasat pe omul nostru viitor. Și atunci, va urma el exemplul strămoșului său din Sahara, părăsind ținuturile devenite neospitaliere? Pe vremea aceea însă ținuturile în care viața va fi conformă actualelor concepții normale, vor fi devenit foarte rare și se vor fi redus într'atât, încât nu vor putea adăposti populațiile emigrante. Va veni o vreme când omul se va vedea nevoit să continue a trăi în ținuturile sterpe, în care s'a pomenit.

Se cuvine să sperăm că progresul științei va veni în ajutorul urmașilor noștri, cari nu se vor mulțumi să ducă o viață mizeră, printr'o adaptare aproape supraomenească a organismului lor, așa cum fac astăzi puținii locuitori ai marelui deșert african. Se știe că acești oameni au izbutit să se mențină în viață numai prin miracole de cumpătare și îndurând cumplit tot felul de neajunsuri, ceea ce ar fi cu neputință unor popoare mai puțin pregătite.

E logic să presupunem că o bună bucată de vreme, omul va putea compensa uscarea solului și a aerului cu ajutorul unor vaste sisteme de fântâni și pompe. Rezultatul acestei acțiuni va fi însă inevitabil, coborîrea nivelului apei la adâncimi atât de mari, încât nu va mai putea fi ajunsă decât cu formidabile eforturi. Când va fi sosit acea zi, omenirea va lăsa vegetația dela suprafață în voia soartei, dacă până atunci știința nu va fi descoperit metoda fabricării apei pe cale sintetică, într'o măsură egală cu cantitățile pierdute în spațiu și în adâncurile pământului.

Ariditatea solului nu va fi singura calamitate, împotriva căreia omul viitorului va avea de luptat. El va trebui să-și creeze temperatura necesară normalei funcționări a organismului său. Treptat pământul se va răci, datorită reducerii focului său central și prin slăbirea irradiației solare. Pe lângă aceasta, rarefierea atmosferei, care va fi mai mult sau mai puțin sărăcită de apă și reducerea volumului mărilor, vor determina extreme de temperatură, similare cu acelea din deșerturile de astăzi, unde zilele sunt de-o căldură arzătoare, iar nopțile de un ger polar.

În viitor, metodele de încălzire pe care le folosim astăzi, vor fi imposibile. Minele de cărbuni se vor fi secătuit de mult, iar petrolul va fi doar o amintire geologică. Cât despre lemn, acesta va fi devenit atât de rar, încât nu vor mai exista decât câteva păduri artificiale, ținute cu mari sacrificii materiale, în scop educativ.

Nici în industrie și nici în gospodărie nu va mai putea fi întrebuințat.

Unele invențiuni moderne ne ajută să imaginăm metodele de încălzire, care vor fi întrebuințate atunci. Putem proroci astfel amenajarea unor galerii subterane, unde excesivele diferențe de temperatură nu vor mai fi simțite și unde lumina și căldura ar putea fi introduse, cu ajutorul unor oglinzi parabolice, care vor trimite razele soarelui la cele mai mari adâncimi ale pământului. Pe urmă, omul viitorului ar putea adopta soluțiunea sugerată de către profesorul Piccard, prin călătoriile sale în stratosferă. El ar putea trăi în case hemisferice, construite din metal, pe platforme mobile, ca cele mai moderne foșoare de artilerie. Dar aceste hemisfere ar trebui vopsite cu negru pe o parte și cu alb pe cealaltă. În orele de arșiță, s'ar întoarce spre soare partea albă, care ar reflecta razele atenuându-le forța. Iar în amurg, s'ar întoarce partea neagră spre soare, pentru ca să absoarbă cât mai multă căldură și s'o înmagazineze în interiorul construcției. În aceste locuințe ermetice închise, subterane sau aeriene, omul viitorului va avea un sistem de luminare care-i va da raze infra-roșii, sau ultraviolete, după nevoile momentului. Razele de diferite feluri vor juca un rol foarte important, în existența Omului Viitor.

Spre exemplu, atunci când agricultura nu va mai dispune de terenuri întinse, va fi necesar să se asigure viața plantelor și a animalelor absolut necesare omului viitor. Și atunci, pe câțiva metri pătrați de pământ, el va trebui să cultive anumite vegetale, servindu-se de radiațiunile unor lămpi cu neon, care vor intensifica dezvoltarea. Tot astfel, el va crește păsări, sub radiațiuni electrice, care le vor face să depună zilnic ouă — un sistem ce se aplică și astăzi, într'o măsură mai restrânsă și care — ar fi deajuns pentru a-l menține în viață, dacă va putea produce apă și îngrășămintă pentru vegetație, și hrană pentru aceste păsări.

Progresul probabil al mașinismului și al fizicei, ne permite să prevedem, fără cea mai mică exagerare, că omul viitor va putea construi mașini, care-l vor ridica în acele regiuni ale stratosferei, care abia acum încep a fi cunoscute. Acolo va găsi radiații, care-ar putea să-i infiltreze în trup o vitalitate nouă. Ascensiunile către aceste stațiuni climatice interplanetare vor înlocui în viitor costisitoarele și obositoare călătorii pe care le facem astăzi spre mare sau spre munte, pentru a ne recupera forțele. Iar efectele vor fi infinite mai mari.

Istoria organizației sociale a omului viitor nu intră în sfera biologiei. Dar judecând după exemplul pe care ni-l dă natura, e probabil că omenirea va urma acea linie de evoluție de mult trasată de către insecte, cele mai superioare creaturi după vertebrate, și care, începând cu o perioadă de libertate individuală, în lupta pentru existență, sfârșește printr'o grupare cu un scop comun, viitorul speciei. Dar diferența dintre aceste creaturi și noi este prea mare, spre a lua legile lor drept baze de profeție, pentru evoluția noastră. Asupra acestui punct, tot ce se va spune va fi o ipoteză lipsită de orice temei.

Medicina viitorului va avea să trateze probleme cu totul noi. Dacă suprafața pământului se va transforma într'un deșert, planeta va da impresia că a fost sterilizată într'un monstruos cuptor, în care-au dispărut nu numai boale ca malaria și figurile galbene, dar mai bine de jumătate din celelalte familii de microbi primejdioși. Însă, viața în case ermetice închise, sau în adâncurile pământului, într'un aer sintetic, cu lumini artificiale și alte condițiuni nenaturale va da loc unei noi serii de boale, reclamând noi tratamente și noi măsuri preventive.

Data fiind sistematica protejare și cocoloșire a omenirii dealungul veacurilor, s'ar prea putea ca descendenții noștri, de peste două sute de secole, să fie niște pacienți greu de tratat. Înainte vreme, când o epidemie se abătea asupra unei comunități, cei mai slabi pieriau și prin aceasta se făcea o selecție naturală a elementelor mai rezistente cari rămăneau să dea generații robuste și imune. În felul acesta s'au format rase, care s'au specializat, pentru a vorbi astfel, în anumite

feluri de apărare a organismului, supraviețuind în condițiuni, în care alți oameni ar pieri.

Vom ilustra această aserțiune cu câteva exemple. Chinezii sunt foarte rezistenți față de holeră, tuberculoză și tetanos, boale care fac ravagii printre popoarele din Sudul Asiei, cum sunt Anamiții. Dar în schimb aceștia, suferă foarte puțin de pe urma malariei. Japonezii sunt foarte susceptibili față de vârsat, scorbut, pojar și lepră, dar nu contractează scarlatina, sau tusea măgărească și sunt foarte rar atinși de rachitism. Pe de altă parte, scarlatina este o boală foarte primejdioasă pentru albi, în special pentru anglosaxoni.

Aceste rezistențe s'au achiziționat prin lupta cu anumite boale în trecut și pot fi din nou pierdute. Dacă omul viitorului ar reuși, după câteva mii de ani de viață într'un pustiu, să fabrice destulă apă pentru suprafața pământului să se acopere iar cu vegetație, el s'ar putea vedea atacat de o serie de epidemii, față de care este acum cu totul imun.

Dar orice s'ar întâmpla, sistemul nervos al omului pare destinat să devie din ce în ce mai delicat. Din punct de vedere medical, aceasta poate fi un avantaj și în aceeași măsură un dezavantaj. Răni, infecții și șocuri de tot felul îi vor desechilibra sănătatea, fiindu-i uneori chiar fatale.

Pe de altă parte, tot această suprasensitivitate va spori posibilitățile medicilor, atunci când vor învăța cum să umble cu acest delicat aparat. Progresele fizicei vor permite medicului să puie diagnoze, pe care astăzi abia de le intervede. Recent s'a aflat că fiecare om are iradiații proprii care, când vor fi identificate, vor da indicii precise asupra stării sale morale și fizice. Deci, omul viitor va fi examinat de către medic atât din punctul de vedere al sănătății, cât și din acela al valorii sale intelectuale și morale. Calitățile, defectele, slăbiciunile și punctele sale tari, vor fi înregistrate de anumite instrumente, ca un mesaj telegrafic. Doctorul îi va citi cele mai secrete gânduri, precum și cauzele indispozițiilor și ale suferințelor sale, așa cum îi citește astăzi pe un cadran, tensiunea arterială sau ritmul pulsului.

Bărbații și femeile de peste 20.000 de ani vor citi fără îndoielă despre „civilizația” noastră cu același amestec de oroare și amuzament cu care privim astăzi, viața trogloditului. Și e foarte probabil că ceea ce numim acum existență modernă artificială, va fi în ochii lor o simplă perioadă de barbarie.

„Eu să citesc anunțurile Chlorodont?”

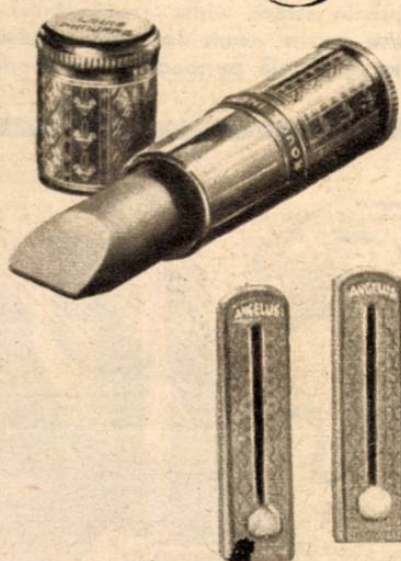
La ce? Crezi, că neglijez vreodată să-mi spal dimineața dinții? —

„Ei, asta-i, dragă prietenă. Dacă ai ceti vreodată anunțurile Chlorodont, ai ști, că este mai importantă îngrijirea dinților înainte de culcare, decât dimineața. Altfel resturile de mâncare rămase printre dinți se discompun în timpul somnului; se formează acidul lactic, care atacă smalțul dinților atât de prețios. De aceea dimineața mai întâi, iar seara mai pe urmă să fie Chlorodont.” Tubul mare Lei 30.—, tubul mic Lei 19.—.

Pudra

rujul

și crema de demachiaj

*Tată trei lucruri esențiale
pentru realizarea frumuseții
feminine*

Louis Philippe

NUMAI produsele Louis-Philippe au izbutit să dea tenului un aspect catifelat, neted și un colorit natural.

Produsele Louis-Philippe sunt universal cunoscute și apreciate, impunându-se ca un apanaj al lumii mondene și al celei mai distinse aristocrații. Nu există revistă sau publicație de specialitate pe tot globul, să nu releve excepționalele produse Louis-Philippe, care și-au creat renumele numai datorită calității desăvârșite și perfecțiunii formulelor sale.

Doriți să puneți cât mai bine în valoare frumusețea Dv.? Atunci nu ezitați și procurați-vă numai pudra, rujul și crema de demachiaj Louis-Philippe.

Louis Philippe

ANGÉLUS

Vânzarea exclusivă pentru România. „FARCOSA” București.

REALITATEA ilustrată

IN EXTREMUL
ORIENT
BUBUE TUNUL

ACEASTA N'A IMPEDICAT
INSĂ CA PRIMĂVARA SĂ VIE

ANUL X No. 484
29 APRILIE 1936
10 LEI

DESVELIREA BUSTULUI LUI I. G. DUCA

La Ploiești a avut loc în cadrul unei impresionante solemnități desvelirea bustului lui I. G. Duca. Fotografiiile noastre înfățișează câteva aspecte prinse în timpul solemnității și anume:

Membrii guvernului la solemnitate.

Membrii guvernului la întrunirea din sala Odeon-Ploiești. (În timpul cuvântării d-lui Bejan).

D. Petre Bejan rostindu-și discursul la desvelirea bustului lui Duca.

Bustul lui I. G. Duca.

(Fotografii Berman)

CONFERINȚA SAVANTULUI POLONEZ HALECKI

Savantul polonez Halecki a ținut recent o conferință în Capitală. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. prof. Iorga prezentându-l pe savant la Teatrul Liqii Culturale.

SUFERINȚELE UNUI ARTIST

Desigur că nimic nu e mai greu decât să stârnești veselia altora când tu însuși suferi durerile cele mai grozave. Și totuși artiștii sunt adeseori puși în această paradoxală situație, din care numai o întâmplare fericită îi poate salva. Printre multele scrisori de mulțumire primite de către Farmacia „Thoiss” din București, calea Victoriei 1.4 pentru produsul „Gastro D”, relevăm cu plăcere un fragment din scrisoarea d-lui Jean Kanner, artist, care prin profesia ce o exercită are desigur nevoie de sănătate și de o cât mai mare bună dispoziție.

„Am suferit 3 ani de o gravă afecțiune stomacală. Somnul nu se mai lăsa de ochii mei;

eram extrem de nervos; nu-mi mai puteam exercita profesia. Se produsese un început de ulcer stomacal; sufeream dureri, urmate de vomități... Nu puteam lua nimic. Mă hrăneam aproape numai cu bicarbonat, pentru a-mi liniști crampele. M'am hotărât atunci să iau „Gastro D”. După prima sticlă am făcut 5 zile pauză, apoi am mai luat 2 flacoane. Azi am poftă de mâncare, dorm liniștit, sunt bine dispus și-mi continui profesiunea. Kog pe cei neîncrezători să-mi scrie și le voi răspunde. Jean Kanner (Charlot) Focșani, str. Gheorgheșcu 28 din Orchestra de Jazz a Restaurantului Pollatos.

Redați dinților Dv. albeață și strălucire

Știința a stabilit că microbii bucali sunt cauza petelor și cariei dentare. Dacă antiseptizați gura cu Kolynos, primejdia microbilor e înlăturată. Pe măsură ce îi periați cu crema Kolynos, dinții capătă strălucirea și albeața naturală, dând zâmbetului un deosebit farmec. Întrebuințați un cm. de Kolynos pe o periută uscată — veți rămâne surprinși și încântați de rezultat. Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

CREMA COSMETICĂ Profesor Dr. VERESS

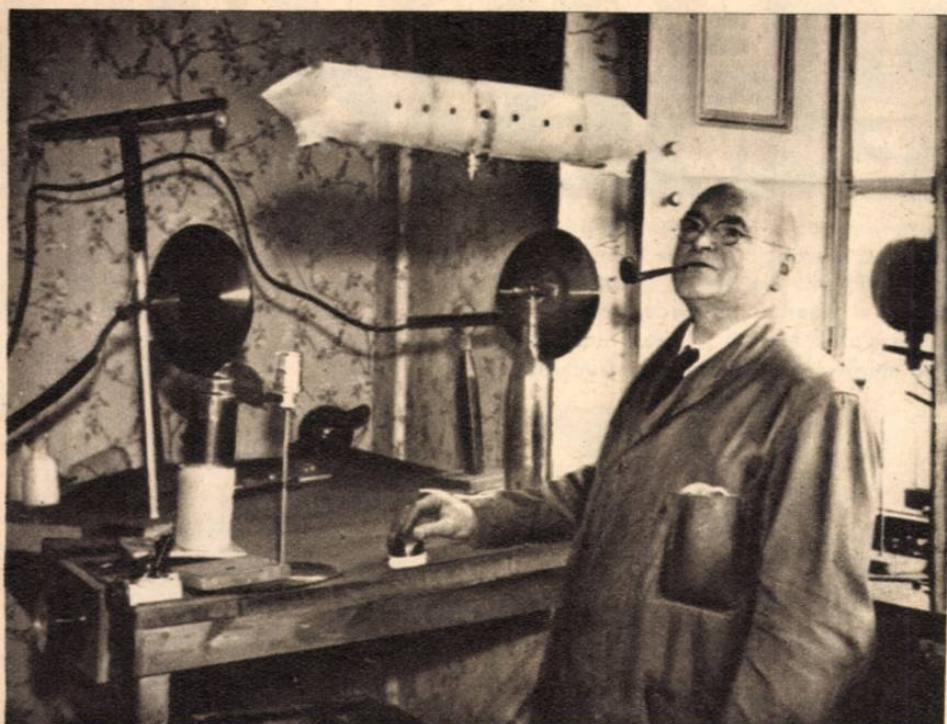
Îngrijii-vă tenul cu **CREMA COSMETICĂ** preparată după indicațiile distinsului profesor dermatolog **Dr. VERESS**

Ea nutrește, conservă și regenerează tenul

Prețul 200 Lei la farmacii și droguerii

Dep. general Farmacia „THOISS”, București Cal. Victoriei, 124

SE EXPEDIAZA COTRA RAMBURS

GRAVITAȚIA A FOST INVINSĂ!

O descoperire, care a revoluționat fizica, este aceea făcută de inginerul Denham Verschoye după 30 de ani de studiu și anume: învingerea gravității prin electricitate. Descoperitorul spune că pe viitor automobilele și tancurile vor putea zbura prin aer fără aripi. Fotografia noastră îl înfățișează pe descoperitor în laborator, în fața unui dirijabil în miniatură care a fost ridicat prin apăsarea pe un buton electric.

12.000 DE KILOMETRI PENTRU 2 MINUTE ȘI JUMĂTATE!...

Fotografia noastră înfățișează un grup de astrologi americani în drum spre Rusia. Ei vor să urmărească acolo eclipsa totală de soare care se va produce la 19 lunie. Cei zece astronomi vin de la Universitatea Harvard și de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts. Ei parcurg un drum de 12.000 de kilometri pentru a vedea eclipsa de soare care nu va dura mai mult ca 2 jum. minute.

CATASTROFA ALPINĂ DIN GERMANIA

Fotografia noastră înfățișează o parte dintre școlarii englezi supraviețuitori ai catastrofei alpine din Germania. Se știe că ei au pornit să facă împreună cu profesorul lor o ascensiune în munți. Acolo, au fost surprinși de o avalanșă. Cinci dintre ei și-au găsit moartea.

O MAMĂ LUPTĂ PENTRU COPILUL EI!

Fotografia noastră o înfățișează pe Mrs. Bartholomew mama starului de cinema copil cel mai bine plătit din lume: Freddie Bartholomew (interpretul lui David Copperfield). Ea a plecat în America pentru a-și redobândi fiul și a-l scoate de sub protecția cumnatei sale Miss Millicent Bartholomew. Un proces senzațional este în perspectivă.

INSEMNĂTATEA CELOR
101 LOVITURI DE TUN
O ARE IN INDUSTRIA
CIORAPILOR
ady
101

Perfecțiunea unică a acestui ciorap marchează în mersul de subtilizare și rafinament a eleganței feminine, o dată de vaste ecouri, de mare însemnătate.

ADY 101 **O CAPO D'OPERA**

Vizionari SI EPIDEMIA DE MISTICISM

DELA ivirea lui Petrache Lupu a sporit tot mai mult numărul acelor cari să aștepte dela Divinitate încetarea suferințelor, îndeplinirea oricărei dorințe.

În șiruri lungi, bolnavi din toate părțile țării continuă să vie la Maglavit, încredințați că va fi îndeajuns să atingă cu mâna pe acela care spune c'a văzut pe Dumnezeu, pentruca orice suferință să înceteze, pentruca orbul să vadă, parali-

Dar pelerinajele la Maglavit au adus sume importante în comună și s'au găsit oameni mai practici, cari să înțeleagă foloasele ce se pot trage din oarba credință a mulțimii. S'a făcut și un lucru bun. S'a strâns un fond, din care să se clădească o biserică, pe locul unde Petrache Lupu susține că l-a văzut pe „Moșu”. „Moșu” e acea arătare, cu caractere atât de puțin sublime, care în mintea ciobanului ar întrupă pe Dumnezeu.

Petrache Lupu cu nevasta și copilul.

Petrache Lupu între icoane.

Petrache Lupu mângâie fața bolnavului care caută la el tămăduire...

Petrache Lupu vorbind credincioșilor

ticul să meargă, bolnavul de lingoare să se înzdrăvenească. Bineînțeles că nu pot pleca tămăduiți decât acei asupra cărora sugestia are o influență destul de puternică, pentruca durerea să nu mai fie simțită. Oricât de puțini ar fi aceștia, exemplul lor devine legendă, circulă din sat în sat, și îndeamnă alte sute și alte mii de nevoiași să vină la Maglavit, căci omul în suferință și în nevoie se agață de cea mai slabă nădejde.

Nici o îndoială că Petrache Lupu e de bună credință: e un vizionar. Predica lui simplă și scurtă — admirabilă prin simplitatea ei — exprimă profunda lui credință, îndemnurile sale sunt pornite dintr-o dorință cinstită de-a îndrepta omenirea.

Credincioșii sărută mâna sfântului dela Maglavit.

Dar dacă Petrache Lupu crede într'adevăr în viziunea lui, s'au găsit, prin alte sate, imitatori, desigur de mai puțină bună credință, cari să susțină la rândul lor c'au fost martori la minuni și să se proclame sfinți, ca să exploateze credulitatea mulțimii. Astfel, în satul Băbăița, din Vlașca, săteanul Florea Gogoșe a văzut pe Dumnezeu ieșind dintr-o fântână. Deatunci el vinde norodului — care, la fel ca la Maglavit, vine în număr mare Vinerea, la Băbăița, să asculte îndemnurile noului

sfânt — apă din „Fântâna Sfântă”. Mii de oameni se adună în jurul lui Gogoșe și cumpără apa sfințită, ca s'o ducă la ei în sat. Credem c'ar trebui să se pună stavilă acestui nou chip de-a înșela mulțimea. Fotografiile noastre au fost luate în Săptămâna Patimilor, la Maglavit și la Băbăița.

(Foto. Otto Bönig, Calafat).

(Foto Alexandru Nobile—Frăsinet).

Florea Gogoșe din comuna Băbăița (Vlașca) și familia lui.

Florea Gogoșe la „isvorul tămăduirii”.

Florea Gogoșe vorbind credincioșilor.

Mulțimea de credincioși ascultându-l pe Florea Gogoșe.

o stea nouă!..

în gastronomie: grăsimea comestibilă **EXCELSIOR**!

Pentru orice prăjituri sau fripturi și pentru prăjitul peștelui.

EXCELSIOR se păstrează proaspăt luni de zile. fiindcă nu conține apă sau impurități, care pot provoca rănirea.

De vânzare la principalele magazine de coloniale.

PENTRU GĂTIT ȘI PRĂJITURI

CÂTE VEACURI AU TRECUR DELA APARIȚIA OMULUI

PESTE patru ani, la 1940, se vor împlini 5700 ani dela crearea lumii, după Biblie, deci 5700 ani dela nașterea lui Adam și a Evei.

Moise a greșit puțin număratoarea anilor. Lumea e mult mai veche. Împăratul Japoniei, singurul om din lume care își cunoaște ascendenții din negura vremurilor, știe că e a 150-a spiță a familiei sale. Japonia pregătește o mare expoziție mondială, care se va inaugura la 1938, cu prilejul aniversării a 2300 ani de când există dinastia niponeză.

Toți oamenii suntem însă ramura a 10.000-a a arborelui vast genealogic, începând dela homidul pitecantrop al lui Haeckel și ascendenții noștri terțieri.

Toți cei 10.000 de străbunici au lăsat urme în noi prin ereditate și atavism, unii urme bune, alții urme rele.

SUNTEM A ZECEA MIE GENERAȚIE UMANĂ

Epocile preistorice sunt în număr de șapte și fiecare e foarte interesantă.

Le vom rezuma mai jos. Cititorii noștri, pasionați de cronici științifice, ar trebui să rețină cele șapte denumiri preistorice, ca un exercițiu de memorie, cum știu desigur numele celor șapte planete principale ale cerului.

1. EPOCA THENAISIANĂ

E la sfârșitul terțiarului. Durata ei, nesigură din cauza prea marelui vechimi, se cifrează între 12.000, până la 40.000 ani.

Un timp de câteva ori mai mare decât al întregii istorii universale e atât de puțin cunoscut, încât nu s'a putut scrie măcar o pagină despre omul thenaisian, exceptând doar descrierea pur anatomică a scheletelor, găsite în straturi terțiare, reprezentând urmele primilor Adami reali.

PRIMII OAMENI

Omul a apărut la sfârșitul erei terțiare, în epoca thenaisiană, cum spun paleontologii. Nu se știe aproape nimic despre strămoșul terțiar, complet analfabet, cu desăvârșire ignorant, care lupta toată viața sa pentru existență, de altfel ca și descendenții săi din anul 1936.

S'au găsit doar câteva schelete umane vechi de aproape 300.000 de ani.

Mai târziu omul a fost martorul marelui revoluționi geologic, ce a fost era quaternară. Sunt 240.000 ani de când se înșiră această nouă eră.

Vechimea erelor arhaice, paleozoice, mezozoice și terțiare se cifrează, după calculele fizicianului francez Jean Perrin la 1 miliard de ani.

CELE 7 EPOCI PREISTORICE

Dupăcum istoria, care se înșiră doar pe un timp scurt, de circa 5 milenii, e împărțită în patru diviziuni cronologice, anume: istoria antică, evul mediu, istoria modernă, istoria contemporană, la fel și preistoria a fost împărțită în mai multe capitole, însumând un timp uriaș, de peste un sfert de milion de ani.

2. EPOCA CHELLEANĂ

Ține 78.000 de ani.

Omul quadruped al terțiarului, sau quadruman după unii, devine biped.

Copilul, în primul an de viață, e și el un fel de om thenaisian sau chellean.

Au trebuit să treacă zeci de mii de ani până ni s'a format călcâiul, conform evoluției moștenite prin perfecționarea mersului în două picioare.

Copilul repetă mersul strămoșilor noștri, dupăcum în embrion rezumăm, repede, toate erele geologice, dela moneră până la amfiox, dela amfiox la dinosaur, dela dinosaur până la homid. Omul quadruped devenind biped, generațiile succesive umblă din ce în ce mai bine în două picioare și învață să vâneze animale, pentru a se hrăni cu carnea lor, sau a se folosi, de piei și blănuri, dorite mai ales de femei, inventatoarea confortului și probabil a gospodăriei preistorice.

Terțiarul era fructiv și vegetarian. Strămoșul quaternar devine carnivor, datorită desigur secetelor frecvente, ce nu asigurau în toți anii nevoile minime de fructe și iarbă.

E de notat că au trebuit 78.000 de ani

Urme de fosile preistorice.

Un explorator austriac a descoperit oseminte de acum 3000 de ani.

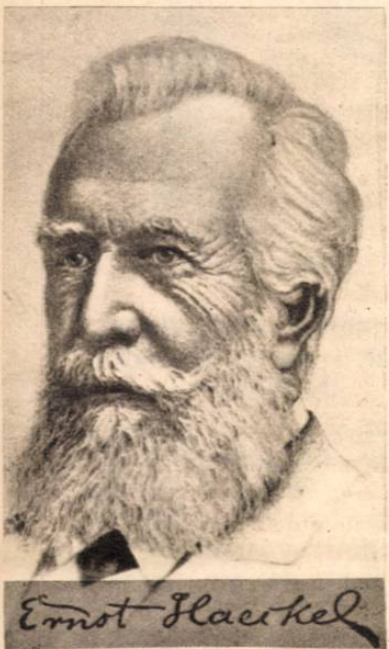
Celebrul Mount Stede din Canada, la al cărui vârf s'a ajuns pentru prima oară în 1935.

pentru ca „homo sapiens” să învețe să umble în două picioare. Vor trebui alte mii de ani, de azi înainte, să învățăm a întrebuința, tot mai bine, creierul nostru, mereu în transformare, mereu în evoluție și mai ales să ajungem a cunoaște, de timpuriu, experiența integrală a vieții.

3. EPOCA MUSTERIANĂ

Ține 100.000 de ani. Omul se perfecționează în meșteșugul vânătorului, al pescuitului și al... războiului.

Timp de 190.000 ani, în epocile thenaisiană, chelleană și musteriană, oamenii au fost pescari, vânători și militari. După 200 de veacuri, continuă să omoare animale și se maiucid între ei, în războaie de proporții tot mai mari.

Acei cari cred că după 190.000 ani de războaie vor avea deodată pacea, predicată abia de trei milenii de profeții vizionari, dela Isaia și Christ până la Kant, Jaurès și Briand, sunt prea optimiști. Vor mai trece multe decenii, veacuri și milenii chiar, până la posibilitatea păcii universale, omenirea progresând „cu o încetineală desnădăjduitoare”, cum a constatat J. H. Fabre.

Să urmărim fazele preistorice, după ce-au trecut primele două sute milenii de barbarie. Unele date le-am luat după „Ancient Society”, celebra operă a savantului american Lewis Morgan, unul din reconstitutorii preistoriei.

4. EPOCA SOLUTREIANĂ

Ține numai 10.000 de ani. Apar în zorile vremurilor spre civilizare cele dintâi genii ale omenirii, în mintea cărora se încheagă primele licăriri ale artei și științei, putând înțelege în elementara lor conștiință o fărâma din tainele lumii, îngroziți de cutremure și erupții vulcanice, de comete de foc și întunecimi de soare.

În aceste timpuri de precivilizare apar primii meșteri zidari, cei dintâi vraci și farmaciști, probabil tot pe atunci se naște... ziaristica, cu multe veacuri înainte de invenția alfabetului,

transmițându-se pe cale orală din generație în generație, principalele reportaje despre potop, omorirea unui mamut și alte evenimente.

5. EPOCA MAGDALENIANĂ

Durează circa 500 secole. Timp de 50.000 de ani oamenii caută să-și creeze o soartă mai bună. Ei considerau drept „primitivi”, pe strămoșii lor, cari știau să cioplească pietre în paleolitic. Se nasc acum generații „mai culte”, mai pretențioase. Noua rasă a omului neolitic știe să șlefuiască cu silexul instrumente tot mai perfecționate; ba apar primii maeștri cari știu să încrusteze în oase de mamut și să zgârie bolțile cavelor, cu primele reprezentări artistice. De atunci avem mereu expoziții plastice, tot mai reușite!

6. EPOCA ROBENHAUSIANĂ

Ține 10.000 de ani. Omul peșterilor și al locuințelor palustre și-a sfârșit vârsta de piatră și începe vârsta de bronz.

Dela piatră la bronz au trecut aproape un sfert de milion de ani.

În vremea noastră progresul e mai rapid: dela radio până la televiziune au trecut numai 10 ani.

Apar în frumoasele timpuri robenhausiene (considerate de d. prof. H. Sanielevici și alții drept vârsta de aur a omenirii) cei dintâi tehnicieni și ingineri preistorici, cari reușesc să întrebuințeze focul pentru topirea metalelor. Oamenii domesticesc animalele, inventează muzica, creează religii, zei, părăsind

comunismul primitiv, multmilener, și trecând dela faza de matriarhat la patriarhat, inventându-se astfel căsătoria.

Cei mai tari își îngrădesc domeniul mai întinse, drept proprietăți, pentru familia, robii și vitele lor. Războaiele se civilizează, din necesități economice, învinșii nu mai sunt omorâți, ci devin sclavi.

Impăratul Japoniei,

În munții Himalaia și pe podișurile Tibetului, unde pare a fi fost grădina Gan Eden, descrisă în Biblie, se naște cea dintâi știință: astronomia.

7. EPOCA PROTOISTORICĂ

Are o durată de vre-o două milenii, în care timp primele triburi creează — acum 6-7.000 de ani, în urma cataclismului continentului Atlantida (conform ipotezei autorului acestor rânduri) cele dintâi state în America de Sud, Mexic și Egipt.

De atunci până azi oamenii au fost robiți unui proces greoiu de evoluție socială și economică, însoțit de războaie fără sfârșit, crize, revoluții.

Numai în intervalul dela campania lui Napoleon în Italia, până azi au murit în războaie circa 100 milioane de oameni, iar alte zeci de milioane au murit de foamete, epidemii sau în timpul revoluțiilor.

* * *

Acum pare că ne apropiem de ieșirea din preistorie și va veni vârsta maturității.

Generațiile viitoare vor considera și timpurile noastre drept o epocă primitivă, numind-o probabil vârsta când a început radio și cucerirea aerului.

L. FLORIN

D-ra ELENA PENESCU-LICIU, care va da un recital de balet, în ziua de 30 Aprilie la Opera Română din București

Săptămâna trecută a avut loc pe scena Teatrului Național un spectacol festiv pentru aniversarea a 25 de ani de când s'a prezentat pentru prima oară „Înșir'le Mărgărite”, de Victor Eftimiu. Fotografia noastră înfățișează pe autor în mijlocul interpreților.

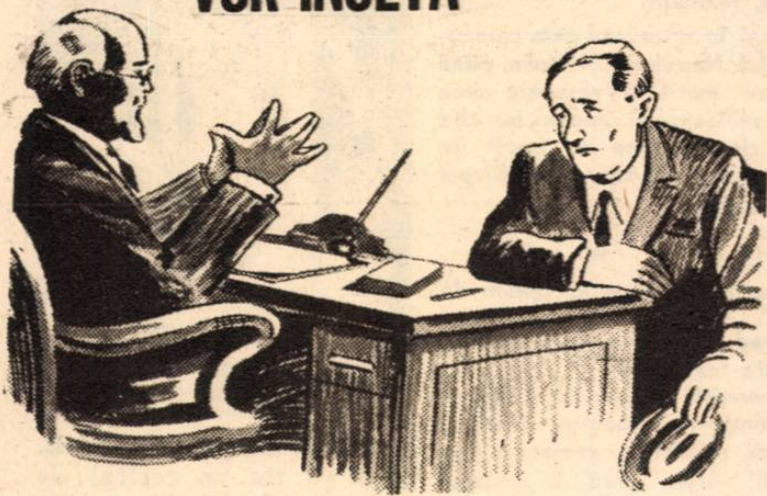
ODOL PASTA DE DINȚI

Îngrijirea zilnică cu PASTA DE DINȚI ODOL înlătură mirosul neplăcut din gură și îngălbenirea dinților. PASTA DE DINȚI ODOL este o pastă de dinți plăcută la gust și nu atacă smalțul dinților.

dă dinților o albeață strălucitoare

ARSURILE de STOMAC VOR INCETA

„Toate neplăcerile Dv. provenite dela stomac vor înceta și vă veți simți bine dela prima doză de Magnesia Bisurata, antiacidul cel mai energic care există. Magnesia Bisurata, reacționând asupra cauzelor răului însuși, va suprima în cinci minute arsurile și alte indispoziții gastrice — iată ce spune doctorul.

Nu așteptați, ca turburările provenite dela stomac să devină cronice, chinându-vă. Din clipa în care vă veți simți indispuși, și neliniștiți veți descoperi că, — 9 din 10 cazuri — pricina inițială provine din stomac. Nu uitați că stomacul Dv. e organul vital a cărui funcționare reacționează asupra rinichilor, ficatului și

intestinului. Nu riscați să fiți diminuați fizicește și moralicește prin suferințe cronice digestive. Să aveți întotdeauna, la îndemână un flacon de Magnesia Bisurata. O mică doză în puțină apă va suprima, în cinci minute, toate neplăcerile de cari suferiți ca, senzații de acru, apăsări, congestie după masă, migrene sau insomnie. Magnesia Bisurata nu e un simplu praf ci o formulă completă conținând ingrediente cari timp de 20 de ani, a făcut dovada eficacității, alinând milioane de martiri ai stomacului.

De vânzare la toate farmaciile și drogueriile cu prețul de Lei 75 sau în format mare economic Lei 110.

EȘANTION GRATUIT

Ca să aveți posibilitatea de a vă da seama de eficacitatea acestui remediu, trimiteți cuponul de mai jos pe adresa Serviciului Magnesia Bisurata și veți primi, cu întoarcerea poștei, o probă gratuită și fără nici o cheltuială de transport.

SERVICIUL MAGNESIA BISURATA (B. 3)

București, Str. Sf. Ionică, 1

Binevoii a-mi trimite gratuit și fără cheltuieli de transport, un eșantion de Magnesia Bisurata

NUMELE
ADRESA

Va căpăta femeia drepturi politice?

Pentru a-și îmbunătăți situația femeia a avut mult de luptat și izbănzile obținute, ne face să privim cu optimism viitorul ei.

Mult mai aprigă este însă lupta femeii contra propriei ei slăbiciuni! Căci vai! Cuvântul „sexul slab“ nu este numai o vorbă goală! E suficient un cât mai mic dezechilibru funcționar al glandelor ovariene, pentru ca toată energia, perseverența și autoritatea să facă loc unei grave depresii sufletești. Nu numai menopauza care înseamnă o dată fatală în

existența femeii, dar chiar o hemoragie mai rebelă, pot provoca dureri de cap, spasme, și grețuri măcinându-i treptat rezistența. Descoperirea preparatului „Menoklin“ va însemna o etapă importantă în istoria medicinei; căci grație acestuia toate manifestările morbide enumerate mai sus își găsesc vindecare, iar femeia izbăvită de povara neajunsurilor fizice va putea face față cu succes împrejurărilor. „Menoklin“ se obține la farmacia „Thoiss“, Calea Victoriei 124 sau contra ramburs de lei 125.

PR' MUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7

Telefon 3-01-2

O plăcere neegalată

veți avea în cazul când fotografiile Dvs. vor fi prelucrate de

Laboratorul fotografic

B-dul Elisabeta, 3

După modelul lui Ludendorff și al hitleriștilor care vor să înlocuiască creștinismul cu o religie a vechilor arieni, elemente reacționare din Ungaria preconizează reînvierea religiei vechi turanice. Fotografia noastră înfățișează pe copilul unui om bogat Andreas Janko din Oroshaza căruia i s'a jupuit — potrivit vechii tradiții ungare — pielea obrajilor în formă de semilună.

MISTERIOASA PRĂBUȘIRE A UNUI AVION GERMAN IN ELVEȚIA

Un avion de bombardament german, s'a prăbușit în zăpadă la Orvin în Elveția. În urma acestei catastrofe și-au găsit moartea trei pasageri, iar doi au fost grav răniți. Fotografia noastră înfățișează o parte a avionului pe locul unde s'a prăbușit.

MIȘCĂRI DE STRADĂ LA MADRID

Fotografia noastră înfățișează asaltul revoluționarilor în redacția unui ziar adversar. După cum se vede, localul a fost cu desăvârșire devastat.

BOMBARDAMENTUL ITALIENILOR IN ABISINIA

Publicăm alăturat o fotografie luată imediat după bombardarea orașului abisinian Harrar de către avioanele italiene. Ea înfățișează o casă ciuruită de bombe.

ASASIN & VICTIMĂ

— O ÎNTREVEDERE IMPRESIONANTĂ DUPĂ 19 ANI —

D EȘI pe Câmpul Moșilor se instalează piața de alimente principală, a Capitalei, totuși „Moșii”, tradiționalul bâlcu bucureștean, cu sgomotoasele și veselele lui petreceri populare, târg străvechi, având faimă de veacuri, prin cele mai depărtate sate din Ilfov, Vlașca, Prahova și Ialomița, nu poate fi desființat. Pe lângă atâtea panorame și diferite alte minunății, și-a instalat, de astă dată, cortul său și d. Berciung, cunoscut dresor de animale.

UNUL DINTRE URȘII FOSTEI GRĂDINI ZOOLOGICE

E interesant că d. Berciung a îmblânzit pe unul dintre cei mai primejdioși urși ai fostei grădini zoologice din Parcul Carol. Grădina aceasta fusese întemeiată pe vremea d-rului Istrati, înimosul comisar al expoziției jubiliare. După închiderea expoziției, un fost ministru al Domeniilor, depe vremuri, „din lipsă de cultură și neînțelegere a chestiunii” — cum ne spune d. prof. dr. Antipa — a dat ordin ca vietățile exotice, cari aveau nevoie de îngrijiri speciale, să fie împușcate. Mai rămăseseră doar câteva animale autohtone — urși, vulpi etc. Acestea se mai puteau, vedea prin cuștile lor, în timpul războiului. Dar nemții, pentru cari hrana soldaților combatanți devenise o serioasă problemă, au hotărât sacrificarea ultimilor pensionari ai micii grădini zoologice, din Parcul Carol. — Cumpărând animalele, am înlăturat un masacrul! — ne spune d. Berciung. — M'am căsnit apoi cu dânsule, le-am însămătorit și le-am dresat. Mai ales am avut de furcă cu ursul Martin. Cu el a fost mare bucluc. Grădina zoologică nu avea șanțuri de despărțire între public și animalele feroce. În fața ursului erau doar niște gratii largi; astfel că animalul putea scoate laba afară. El a rănit astfel diferite persoane din public. Între altele, era să mănânce de vie pe o copilă de vreo doi ani, fiica comisarului Negrea, pe care o trăsese, cu ghiara, în cușca lui. I-a și smuls o mână!... Nemții voiau numai decât să ucidă pe Martin, ca să-i ia carnea și grăsimea. Eu le-am demon-

O domnișoară, salvată din ghiarele unui urs își povestește impresiile. Interesante amănunte din viața urșilor.

Victima a iertat pe asasin!
(O întrevedere după 19 ani)

strat — spune d. Berciung — că animalul nu era de vină și că dacă a fost pus să flămânzească într-o cușcă cu gratii prea depărtate, era natural să se întâmple o nenorocire.

O DOMNIȘOARĂ CURAGIOASĂ

Pe când vorbeam astfel, cu stăpânul ursului, intră o domnișoară drăguță, veselă, care se îndreptă imediat spre cușca, de astădată cu gratii mai dese: — El e! Uite ursul meu — spuse ea răsând unei doamne, ce o însoțea. Observai că-i lipsește mâna stângă, mâneca pardesiului fiind așezată cochet în buzunar. Ursul căscase larg gura, iar vizitatoarea se pregătea să-i dea zahăr.

— Ce faci? Bagă de seamă — interveni speriat dresorul.

— Noi ne cunoaștem de mult. L-am iertat! Nu sunt deloc supărată pe dânsul, deși el este mișelul care mi-a smuls mâna... Imi plac grozav animalele feroce...

Simpatika vizitatoare era într'adevăr domnișoara Ortansa Negrea, copilița victimă, din timpul războiului. Făcuse cercetări insistente timp de ani de zile, de cum crescuse mai mare, dorind să revadă numai decât pe „asa-

Un invalid având numai un singur picior, execută figuri grele de acrobație.

Publicul dela Moși.

Lupte romane.

Ursul a dansat cu grație, a băut lapte dintr'o sticlă, șezând pe un scaun, ceea ce a amuzat foarte mult pe d-ra Negrea. Apoi Martin a făcut o demonstrație savantă de luptă romană, a împins un cărucior în care s'a așezat o persoană din public, s'a dat de-a tumba și s'a mai produs și cu alte ghidușii, părând foarte încântat de aprobările și aplauzele publicului.

UN INTERVIEW

— Dar cum s'a întâmplat... accidentul de acum 19 ani? Îți mai amintești? — am întrebat pe d-ra Negrea.

— Mi se pare c'a fost ieri. Mă luase o servitoare a noastră de mână... noi locuiam lângă Parc... să-mi arate urșii. Eram atunci de vreo trei ani... Slujnica, odată în grădină, a uitat de mine, ducându-se să se plimbe cu niște soldați nemți, prin aleile parcului... Eu, care țineam un corn în mână, i l-am întins ursului. Credeam că e un fel de câne mai mare... dar Martin, prea puțin recunoscător, a scos laba printre gratii, mi-a pus-o cu putere în ceafă și într'o clipă m'a târît în cușcă.

Întâmplător trecea pe acolo un dascăl dela o biserică. Omul a avut timpul să mă apuce de picior și să mă tragă repede afară, animalul rămânând să se mulțumească cu mâna mea stângă, pe care o și sfărâmasese, apucând cu dinții ceva mai sus de cot.

Mă simțeam foarte vinovată. Și când a sosit mama, chemată în grabă, i-am cerut iertare... Nu-mi aduc aminte să-mi fi fost frică... Și parcă nici durere nu am simțit...

Dealtfel și Livingstone, misionar și călător englez, povestește că fiind prins de un leu, pe la izvoarele Nilului, i-a dispărut orice teamă, în clipele cele mai grele, parcă hipnotizat de privirea regelui animalelor.

— Și care a fost urmarea? Te-a despăgubit cineva? — am întrebat.

— Tatăl meu a dat în judecată statul, de fapt, stăpânul menajeriei. Mi s'a acordat o pensie de... treisute de lei pe lună!

D-ra Ortansa Negrea nu se teme de urși.

sin". Este o curioasă psihologie, la o fată tânără, pe care nu ar putea-o înțelege decât numai dresorii profesioniști și persoanele pasionate pentru animalele feroce.

Celebrul dresor Kludsky mi-a spus, când a fost prin București, că deși doi unchi ai săi au fost pur și simplu sfâșiați în cușca fiarelor, deși el însuși fusese victima a numeroase atacuri și scăpase ca prin minune dela moarte, totuși se simte fericit în mijlocul junglei sale. Această viață, între animalele sălbatice i se pare plină de farmec.

D. Berciung a ținut să ne dea imediat o reprezentație.

Ursul bea o sticlă de lapte în hazul publicului.

O bucăciă de zahăr.

URSUL E UN FEL DE CÂINE?

Se pare că fetița din timpul războiului avusese un fel de intuiție. Într'adevăr, știința consideră pe urs ca o rudă foarte apropiată a câinelui.

Ursul și câinele ar descinde din același strămoș, un fel de câine străvechi, care a trăit prin epoca terțiară. Ca și câinele, ursul mănâncă vegetale, carne, și de toate. Dar, prin modul său de a trăi, izolat prin păduri, a căpătat un corp greoi, pe când câinele de azi e mult mai suplu.

Este ciudat că acest enorm animal cade iarna într'un fel de toropeală, hibernare. Se ascunde în vreo peșteră sau scorbură de copac și stă acolo fără să mănânce. Nu aude nici când cad arborii doborâți de vreo vijelie. Abia apele și umezeala primăverii îl scot din bârlag.

Moș Martin umblă ca un om.

Cafegiul Ali de la Moși e în același timp cofetar și restaurator. El însoțește la toate bălciurile, în țară, pe artiștii voiajori.

Totuși, în captivitate, și când e hrănit zilnic, pierde obiceiul hibernării. Urșii, în pădure, ajung în primăvară slabi de tot, numai pielea și oasele. Fiind prizonierii oamenilor și mai ales când sunt bine îngrijiți, rămân tot timpul grași și frumoși.

GREOIU ȘI SPRINTEN ÎN ACELAȘI TIMP

Credem că vor interesa pe cititori câteva amănunte asupra animalului ciudat, cu reputația de a fi unul dintre cele mai greoaie ființe de pe glob, dar care totuși, la nevoie, se cațără în pom, ca o maimuță și poate fugi mai repede ca un cal. Ursul galopează uimitor, mai ales la deal, avantajându-l picioarele mai lungi, dindărăt. La vale, fuge mai puțin sprinten. Ia în brațe trunchiul unui pom și se cațără pe el ca o pisică, ajutându-se de ghiarele sale tari. Înnoată de asemeni foarte bine, rivalizând cu cel mai reputat sportsman.

Nu trebuie să ai o prea mare încredere într'insul. E foarte primejdios. Chiar cu îngrijitorul său e perfid, puțin prietenos, șiret și pe neașteptate, răsbunător. Dresorii se plâng că urșii au obiceiul ca atunci când par perfect liniștiți, să te înhațe de mână, astfel cum i s'a întâmplat și d-rei Negrea, când era mică. Altă dată se repede să-ți sfășie abdomenul. Prin comparație, leul nu e niciodată perfid, te atacă fățiș și numai atunci când e evident înfuriat. Deci te previne și te poți păzi de dânsul. Chiar în pustietate, regele animalelor scoate un muget special care sperie toate animalele, la depărtare de kilometri. El dă astfel un semnal când pleacă la vânătoare. Toate vietățile, vestite în acest fel, se pot pregăti pentru apărare. Tigru e și el laș ca și ursul: profită de un moment de neatenție al dresorului, spre a-i sări în spate. Urșii scot fel de fel de sunete ciudate: mârâie, grohăie, flueră și uneori latră! Asta ar fi limba lor.

Auzul și mirosul le este foarte dezvoltat, ceea ce-i ajută la găsirea prăzii. Totuși, toți dresorii sunt de acord că moș Martin e cam prost, orice pisică și orice câine îl întrece în deșteptăciune.

Dealtfel e cunoscută legenda ursului care a fost păcălit de vulpea isteasă. De atunci se spune că a rămas ursul fără coadă!

VÂNĂTORII

Despre urșii din Scandinavia se povestește că sunt foarte îndrăzneți, pătrunzând până prin grajdurile satelor. Smulg vacile dela corlată și apoi le târâie cu brațele, sus la munte. Uneori se reped după vreo sanie și sugrumă un cal, pe care-l scot din ham. Tot atât de primejdioși sunt urșii din Alpi, punându-se la întrecere de fugă, chiar cu cerbii.

Strămtorat de vreun vânător, ursul chiar dacă e grav rănit, se îndreaptă șovăind spre adversarul său, fiind răsbunător din fire. Mai ales este extrem de primejdiosă ursoaica, atunci când are pui. Luând în brațe pe vânător, îi sdrobește cu o strânsoare, toate coastele; sau îl culcă la pământ cu o lovitură de labă și apoi îi sfășie burta.

În asemenea primejdioase cazuri, vânătorii experimentați întrebuițează pumnalul special cu plăsele duble, pe care-l implântă în partea de sus a coșului pieptului, aproape de gât. Ursul rănit și furios, pleacă brusc și violent capul în jos, încercând să-și scoată ferul... dar în aceeași clipă, lama ascuțită, din cealaltă parte a mânerului, pătrunde

adânc în baza craniului. Animalul nu poate fi învins, decât dacă e rănit mortal, în inimă sau la creier. Interesanți sunt și urșii albi, polari, cari își fac găuri în gheață, unde prind pește, cu toate ironiile vulpii din poveste. Acești urși albi mai știu să înoate îndelung sub apă, și apar, pe neașteptate, în fața victimei pe care o vânează, de pildă o focă sau vreun pinguin speriat. Uneori ursul alb răpește și oameni, Dar, după cât se pare, se teme grozav de câinii de vânătoare.

CÂT TRĂEȘTE URSUL?

Dăr oare Martin al d-lui Berciung o fi într'adevăr acela, care a strivit mâna d-rei Negrea? Nu este o simplă reclamă a dresorului dela Moși? Cât trăește un urs?

După dovezile ce ne-a dat d. Berciung, se pare că d-sa a cumpărat într'adevăr ultimele animale rămase în viață, de pe urma micii grădini zoologice a Bucureștilor.

Dealtfel după cum citim în celebra lucrare „Brehm”, asupra animalelor, prelucrată de dr. Walther Kahle, ed. 1929, urșii ar trăi 50—60 de ani, sau chiar și mai mult. Se citează ursoaice, cari au născut pui la vârsta de 30—40 ani. Este deci de admis că ursul d-lui Berciung este într'adevăr acela, care a pricinuit nenorocirea de acum 19 ani.

ALEX. F. MIHAIL

O NOUĂ DESCOPERIRE ARCHEOLOGICĂ ÎN EGIPT

Profesorul Selim Hassan dela Societatea de Arheologie egipteană a descoperit un mormânt al faraonilor din dinastia a patra, în regiunea piramidelor. El este al unei regine moarte acum 5000 de ani și a rămas neatinse dealungul secolelor conținând toate bijuteriile. Mormântul a fost găsit la 30 metri sub pământ. În cosciug se aflau 800 de pietre prețioase și alte giuvae-ricale. Măinile și picioarele mumiei erau acoperite cu foițe de aur.

Bătrână săteană finlandeză.

Cădere de apă în Finlanda (la Ibakoshi).

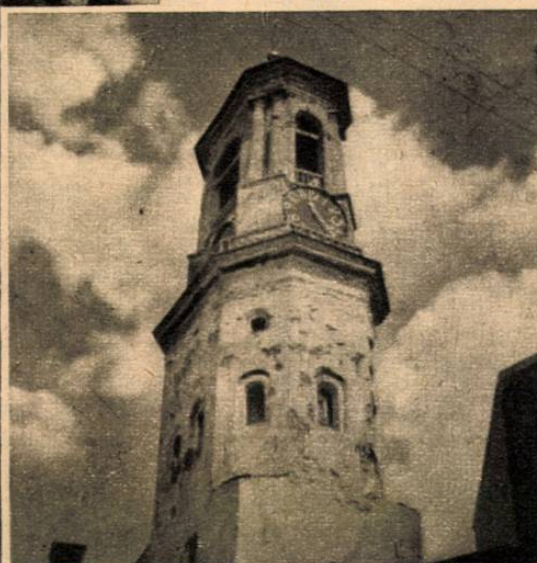
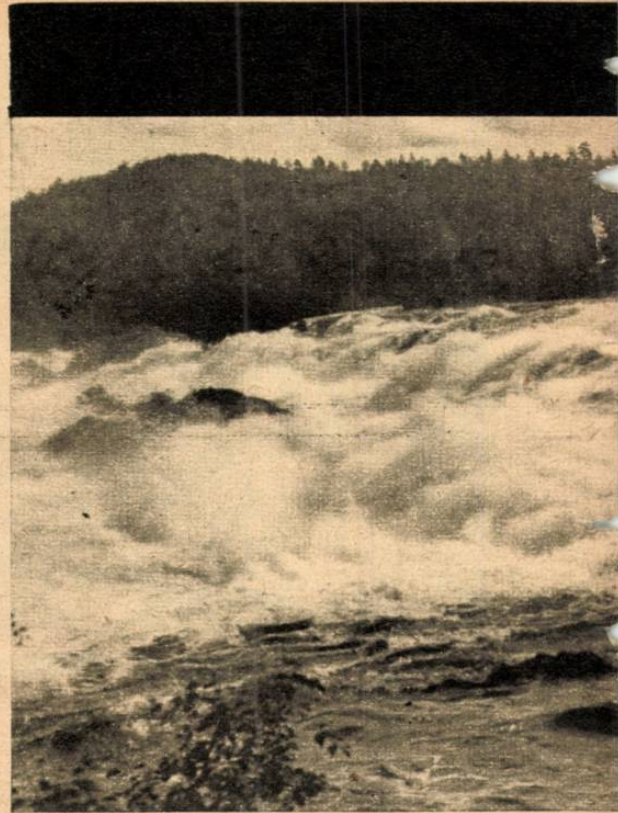
„Dar ce nu știi să citești? Treci îndată pe partea cealaltă!”

În acest caz desigur că te simți dator să-i spui funcționarului c'ar putea fi mai gentil, căci banii tăi îi poți cheltui tot atât de bine și'n alte țări, de exemplu, în Suedia. Totuși și un funcționar din Helsingfors poate deveni foarte comunicativ, foarte gentil. Am încercat! Terijocki. Punct de frontieră. În jurul tău ființe iscoditoare. Trebuie să aștepti trei sferturi de oră. Bați ușor.

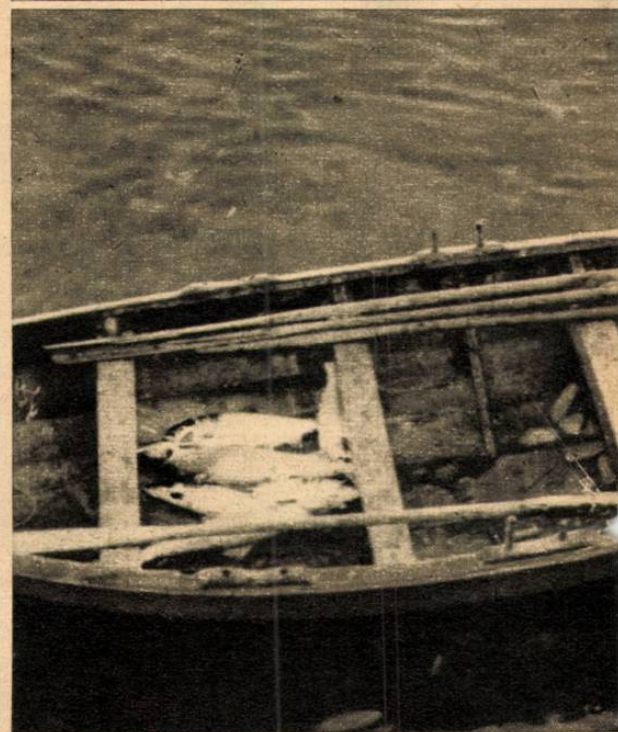
„Vă rog binevoiiți să așteptați”!

Mai trec cincisprezece minute. Ce faci în asemenea caz? O carte de vizită (în Scandinavia nu se poate nimic fără carte de vizită) și șase cuvinte scurte, deschid ușile închise ale birourilor... îți ajută să fii servit mai repede și mai **politicos**.

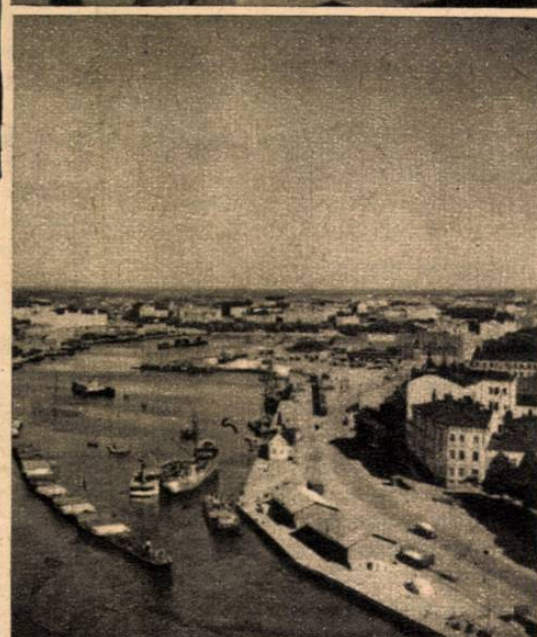
Serviciul este în adevăr foarte politicos. Totuși, un bilet de liberă trecere nu capeți. Numai

Pescarul finlandez.

Vedere generală asupra localității Viborg.

La graniță, între strand și pădure.

În piață finlandeză.

stația Viborg poate să-l elibereze. „Vă rugăm să fiți personal, ca să puteți pleca înapoi”. Nu e ziarist nate, renunță la trecerea peste graniță. E adevărat mult nu se poate întâmpla. Mai întâi, ca străin, n'niță, și apoi soldații conștiincioși cunosc tot atât de Rezultatul este un șir lung de monoloage: Arăți că e totul și treci vesel mai departe. Dar asta nu se prinde totdeauna. Domnișoara șef Domnișoara șef de gară? Nu este ceva rar în acțiunea la tramvaie, controlor în sălile de spectacole ele se pricep de minune să mânuiască briciul, confrizerie.

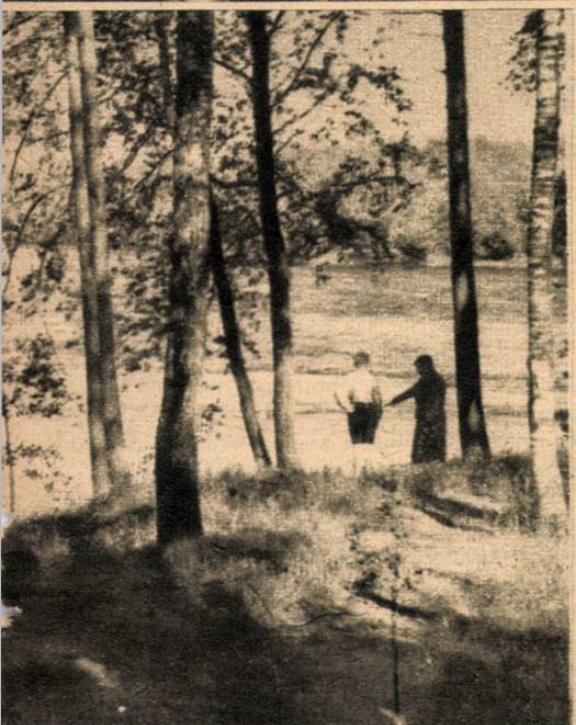
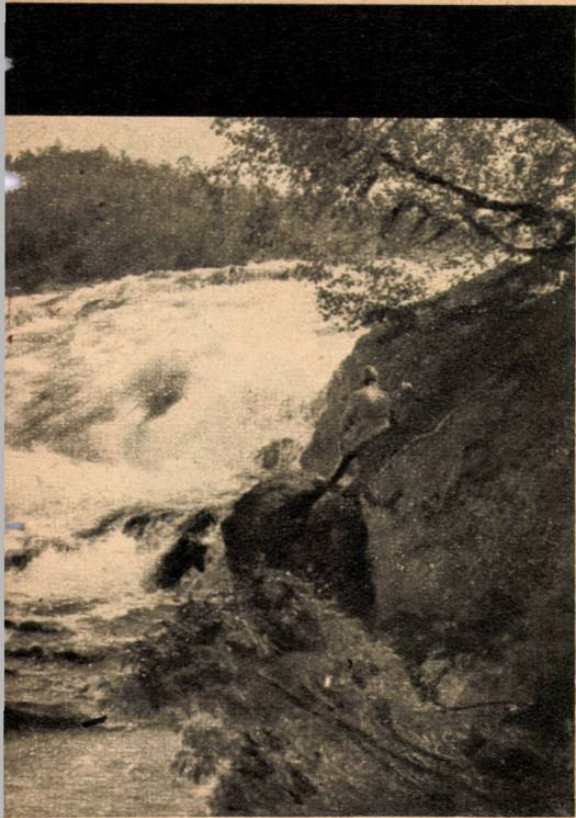
ALFRED JOACHIM FISCHER

PRIN FINLANDA

I. DOMNIȘOARA, ȘEF DE GARĂ.

Despre funcționarii noștri s'a spus că ei s'au născut cel puțin sergenți majori, în vreme ce publicul e format din simpli recruți.

Dacă această caracterizare nu e totdeauna adevărată în ceea ce privește funcționarul român, ea se potrivește perfect funcționarului finlandez. Decum ai intrat în portul Helsingfors... să te ferească Dumnezeu dacă, fără voie, — fiindcă nu înțelegi tăblițele indicatoare — ai apuca drumul greșit. Funcționarul de control, cu o voce tunătoare te-ar apostrofa:

...ți aci în gară, peste două ore. Voi îngriji
cel care pentru asemenea formalități neînsem-
tă că uneori este oprit la frontieră. Dar mai
ai nevoie să cunoști toate prescripțiile de gra-
e puțin limba germană, ca și noi finlandeza.
degetul insistent pașaportul, care pentru tine
de gară, de exemplu, vorbește curent germana.
astă țară! Femeia de aci e bărbat. E func-
l, și chiar agent de circulație. Ba unele din
tituind elemente de valoare, în saloanele de

Biletul meu de călătorie era circular. Deci călătoria nu
putea fi întreruptă. Discuții interminabile la ghișeu. Inter-
venția domnișoarei șef de gară m'a scos însă din toate în-
curcăturile. O indicație, o stampilă, și biletul este iar va-
labil.

II. MAI EFTIN? — IMPOSIBIL

În toată Finlanda se trăește, ca să spunem așa, pentru bac-
șișuri. Cu 730 lei poți face o călătorie de 2000 km. cu
vagon de dormit. O cameră elegantă la hotel 80 lei;
cina (compusă din 28 feluri reci, 3 mâncări calde, 4 deser-
turi, cafea, ceai, lapte) 240 lei. Am putea înșira astfel
pagini întregi.

De remarcat din toate mâncărurile finlandeze, este com-
potul, acoperit cu frișcă proaspătă. Piersicile aurii surâd
și celui care deabia s'a ridicat după o masă copioasă.

III. ȘI ÎNCĂ VREO CATEVA CIFRE!

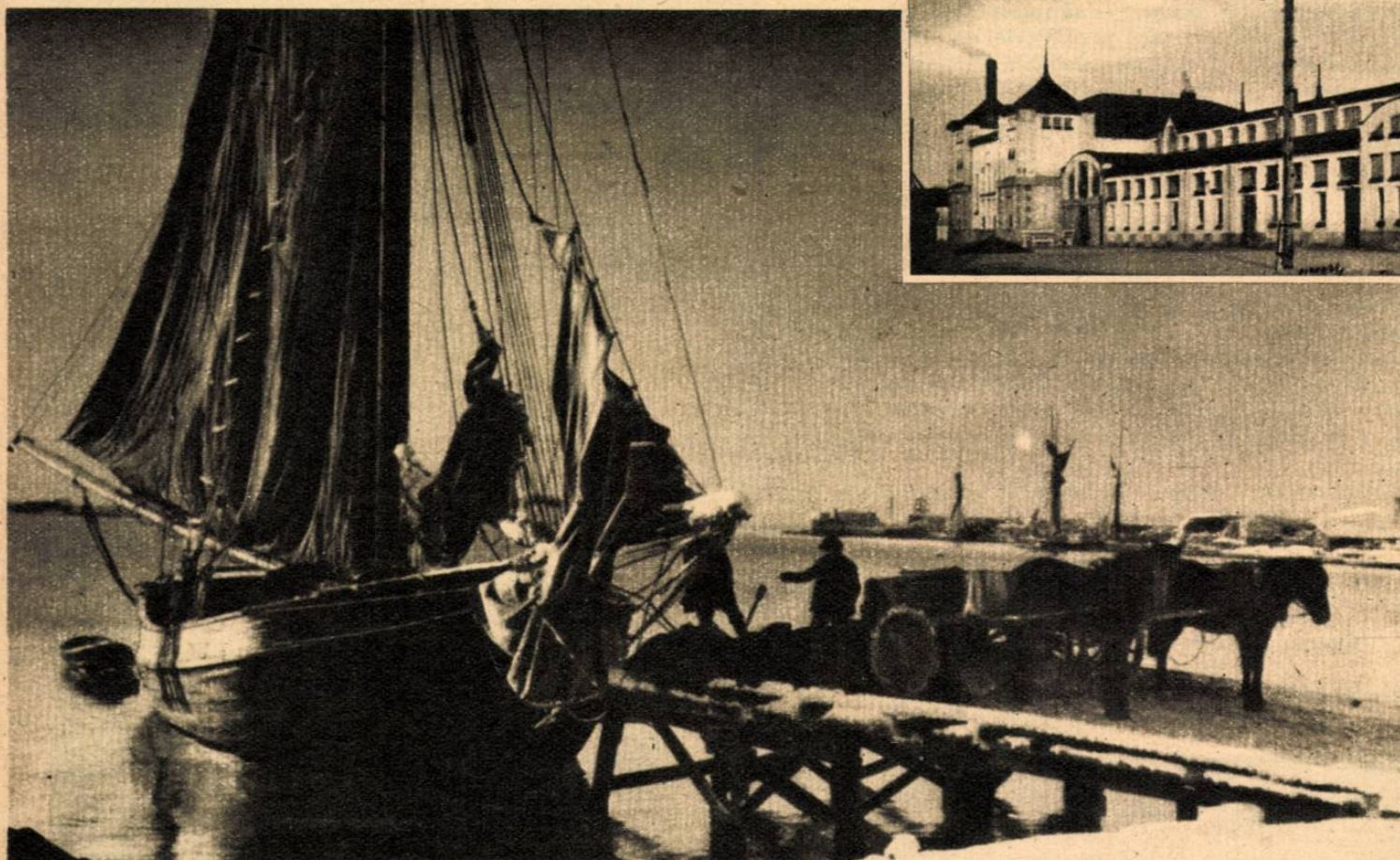
Un mare negustor din Stockholm ne-a descris poporul
finlandez ca puțin simpatic; a ținut să adauge însă: „Dar
ceeace nu li se poate tăgădui e puterea lor de muncă”.
Finlanda se bazează pe industria lemnului. Ei numesc pă-
durile „Aurul verde”. Acest aur verde acoperă 25 mili-
oane de metri cubi. Recolta anuală la circa 44,4 metri
cubi.

Suprafața totală a țării e de 388. 279 kilometri pătrați.
Din această suprafață 11 1/2 % sunt lacuri. La început se

Lucrătorul de plase

Castelul de la Viborg.

prins, înălțuit și biruit. Apele spumoase se svârlă, urlă și se sbat. Uzina în sine e o Metropolis fulgerătoare, scânteetoare. Una din cele mai mari dintre cele o mie de minuni: o apăsare de pârgie și cea mai uriașă năvală de ape din Europa se oprește în cursul ei, rămân liniștite, supuse de mâna slabă a omului.

La mai puțin de cinci kilometri se află curentul lung de 120 m. al râului Valinkoski. Neatins de puterea omului, în mijlocul singurătății din pădure vâjâitul și vuetul devin muzică, iar apele albastre, spumoase, se încadrează în armonia peisagiului. E un tablou de o frumusețe nespūsă,

V. „MEN SVENSK”.

Finlandezii cunosc foarte rar vreo limbă străină. Dacă ceri un ou, desemnând

socotiau 1000 de lacuri, apoi aceste lacuri au devenit 30.000 iar după ultimele socoteli ar fi 60.000.

Din vârfurile numeroase ale colinelor aceste nenumărate lacuri prezintă o priveliște minunată: oglinzi nesfârșite de apă care strălucesc cu mii de cule în lumina soarelui, insule de un verde deschis și viața agitată printre ele: bărci cu motor și cu pânze care atrag lumea din toate părțile. Mii și mii de râuri și pâraie duc buștenii de lemn, care fac bogăția acestei țări.

IV. CURSURILE APEI, O BOGĂȚIE NOUĂ

Finlanda mai posedă o bogăție, sunt cursurile repezi ale apelor care ar putea produce o forță de 3 milioane H. P. Și această cifră ar putea fi împătrită, dacă s'ar construi zăgazuri.

Uzina din Ymatra produce curent electric pentru toată Finlanda de Sud. Apele din ținutul Saimaa se adună toate și aduc în câmpie 400—700 metri cubi pe secundă. Acest curent puternic este

forma în aer, cu siguranță că ești condus în vreo sală de biliard. Dacă te-ai înțeles cu șoferul să-i plătești 160 lei, de sigur că el a înțeles că-i vei da 600. Turistii cari cunosc Finlanda, nu încheie în asemenea cazuri, decât aranjamente scrise. Totuși finlandezul nu este lipsit de gentilețe. Trebuie să ai multă răbdare cu el. Cu atât mai mult te bucuri de lucrul câpătat cu mare greutate.

Nici măcar zece la sută din populația Finlandei nu provine din Suedia. Și totuși ei sunt foarte mândri de această înrudire depărtată a lor.

La Viborg sau Sortevala, locuitorii îți arată, mândri, frumusețile orașelor.

„Men Svensk”.

Dacă întrebi un finlandez: — Vorbești germana sau engleza? — îți răspunde:

„Men svensk” (și suedeză).

Aceasta se spune cu atâta mândrie ca și cum Suedia ar continua să fie puterea mare de pe timpul lui Gustav Adolph și ca și cum limba suedeză ar fi universală.

VI. PE LOC REPAUS, ÎNAINTE MARȘ!

Poporul finlandez este aproape complet militarizat. Nu se numește bărbat finlandezul care n'a fost soldat. Se poate spune că această militarizare provine din influențele Rusiei Sovietice, de care Finlanda nu este prea departe.

Pretutindeni se pot auzi comenzi, și pași sacadați de marș.

Da, în Finlanda nu se găsesc numai căsuțe mici de lemn, ci cazărmile model răsar din pământ, ca ciupercile.

Forturile din apropiere de Helsingfors și Viborg, constituiesc mândria întregii țări.

Valoarea acestor forturi constă în acela că ele cultivă o tradiție militară. Un finez veritabil privește aceste ziduri bătute de furtună ca pe niște monumente sfinte ale nației.

Finezul este și astăzi pregătit să lupte pentru libertatea patriei sale. Timpurile în care patriotismul se manifesta numai prin cântece populare a trecut. Deastădată guvernează voința și fapta.

VII. SUEZIA ȘI RUSIA LA SUOMI

Lângă Stockholm se întinde o colonie care trăiește sub influența rusă și suedeză.

„Vreți să vă plimbați în străinătate?”. Te întreabă conducătorii unor excursii, organizate foarte des, cu autobuzele, în această regiune. Aci se aude numai limba suedeză, ba chiar casele și bucătăria sunt suedeze. Toate casele, chiar și clădirile istorice, sunt în stil suedez, și dacă ascuți undeva o convorbire, auzi de cel puțin zece ori în două minute, melodiosul „Ja so”... Cu cât te apropii de granița rusă, cu atât viața se schimbă. Piața nu este nicăieri atât de multicoloră, de diferită. Negustoressele par arătări din Rusia dinainte de revoluție. Se vorbește aproape numai rusește, și caii tuturor camioanelor și trăsurilor poartă jugul tipic.

Pretutindeni se găsesc biserici greco-catolice.

Insulele stâncoase se ridică din lacul Ladoga, constituind un adevărat paradis. Orașul Valoma oferă călătorului forturi, biserici minunate care poartă podoabe valoroase din vremea de mărire a acestor locuri, vreme care mai palpită încă în sufletele călugărilor.

VIII. PLIMBARE PE GRANIȚĂ

Viața depe lângă granița rusească este mizeră. Foști membri ai aristocrației închiriază camere. 60 lei pe zi o cameră cu pensiune completă. „Dar nu dăm anunțuri la ziare”. Ultima rămășiță de mândrie.

Raijajocki! Gara — puține clădiri — nici un hotel — granița. Ți se cere pașaportul — foarte gentil aci — înainte de a pași pe podul care desparte cele două lumi.

Jumătatea podului e albă — cealaltă vopsită în roșu. Aci începe Rusia Sovietică. O firmă mare, te lasă să vezi din depărtare literele uriașe: „U. R. S. S.”. Proletari din toate țările, uniți-vă! Deasupra steaua sovietică.

De cealaltă parte a râului, care este foarte îngust și poate fi trecut foarte ușor, se poate auzi vorbind rusește și finlandeză. Rude aci — rude dincolo. Râul este foarte îngust. Totuși apele sunt atât de „adânci” încât cu greu locuitorii depe un țărm pot ajunge dincolo. Podurile sunt făcute să facă legătura între localități, țărmuri și oameni. Acest pod însă desparte două lumi.

Copil de finez în
portal național.

UN MUZEU PARTICULAR

IN MOLDOVA-VECHE (BANAT)

Căpitanul
George Georgescu,

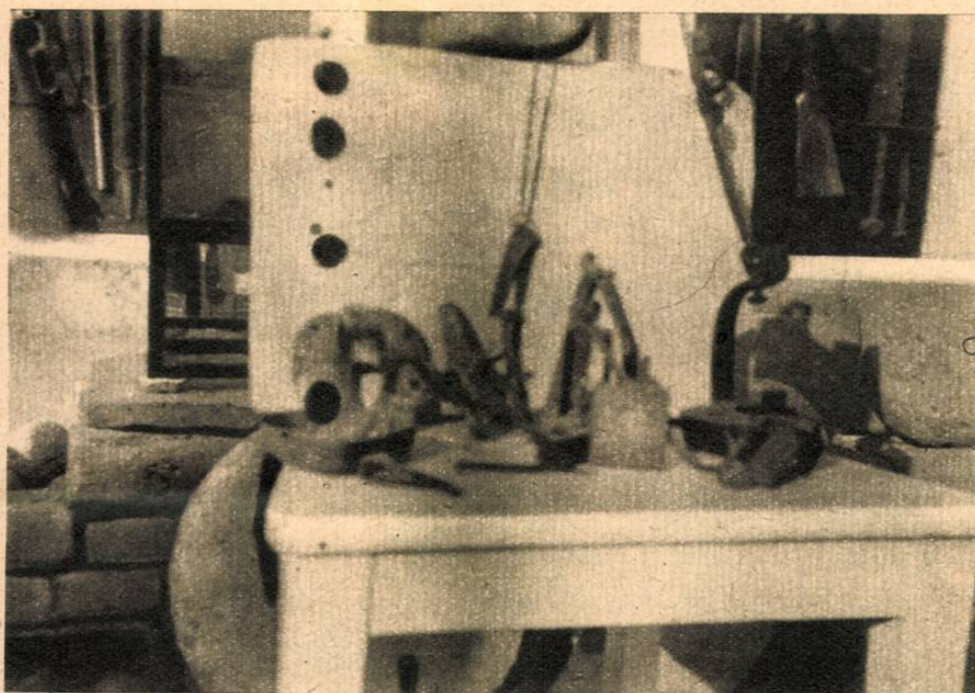
CĂLĂTORUL, în excursia ce-o face pe Dunăre, de la T-Severin spre Baziaș, după ce a trecut de zona muntoasă a Cataractelor, ajunge la km. 1041, în apropiere de stâncă Baba Gaia, ce se înalță în mijlocul Dunărei, roasă de ploii și vânturi, în decursul vremurilor.

Aci se oferă ochilor o priveliște minunată, cu munți alcătuiți din formațiuni geologice foarte vechi, cu roci cristaline, în formă de pereți verticali, cu stânci uriașe, cu forme fantastice, presărate pe ambele maluri cu resturi de fortărețe, drumuri tăiate în stânci. Vaporul mai merge scurt timp și acostează apoi în portul Moldova Veche, unde staționează o oră. În acest loc călătorul are prilejul să facă cunoștința unei comune sârbești, cu țărani cu obiele roșii la opinci; să se aprovizioneze cu tot felul de fructe și falimente. Tot aci poate vizita muzeul local, al căpitanului de port Georgescu C. George, deschis publicului. Această regiune, care din cele mai vechi timpuri, a stat în calea tuturor emigrațiilor și a fost mărturie la nenumărate războaie, — Dunărea fiind cea

Deasemenea se află aci oseminte de mamut: calcinate și petrificate, care au fost găsite la Divici, aproape de Baziaș; amoniți fosili, de toate formele și categoriile; lemne, faguri, crengi de copac, etc. petrificate.

Ampretele a diferitelor plante preistorice, pe bucăți de cărbune, antracit de la minele de cărbuni: Baia Mare, Ocna de Fer și Bocșa; O colecție de monede de argint și bronz, din toate epocile și de la diferite popoare: Lisimac, Alexandru Macedon, romane: imperiu, consuli, republică, etc. din epoca cruciadelor, de la Mircea cel Bătrân, poloneze de la Sigismund, turcești, rusești, portugheze și spaniole medievale.

Un ceas de perete de pe la 1750; felurite cărți vechi; osemintele unor animale preistorice ce au trăit în această regiune în care se remarcă coarnele caprei preistorice, găsite în comuna Coronini lângă stâncă Baba Gaia. Două crani omenști: unul brachicefal și altul dolicocefal, care merită a fi studiate de specialiști în privința vechimei și a conservării lor.

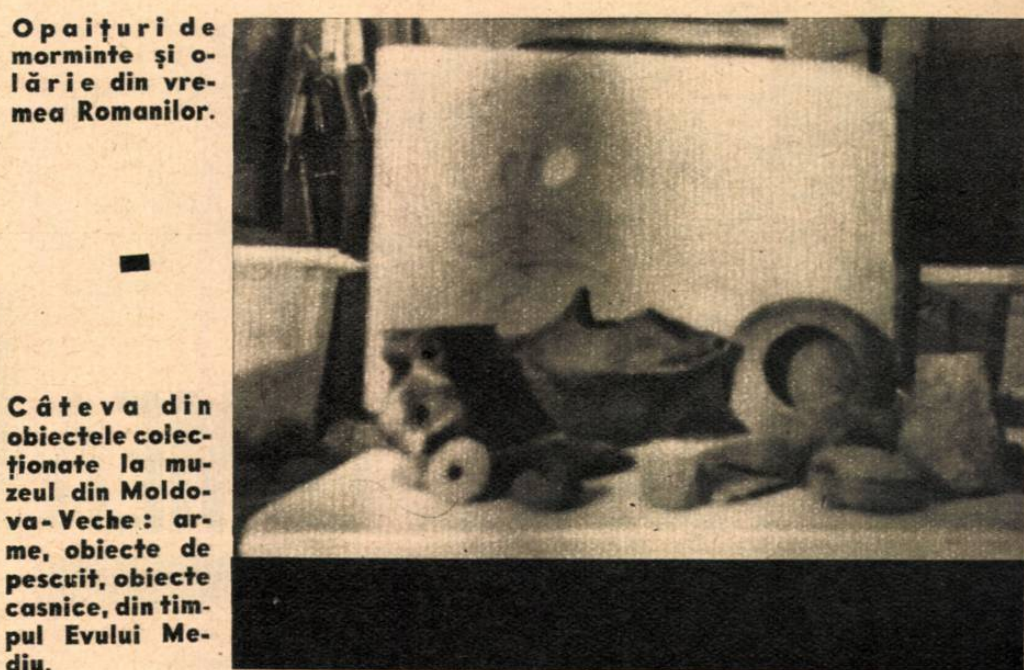
Opaițuri de morminte și olărie din vremea Romanilor.

Câteva din obiectele colecționate la muzeul din Moldova-Veche: arme, obiecte de pescuit, obiecte casnice, din timpul Evului Mediu.

mai lesnicioasă cale prin lanțul Carpaților, — cuprinde o multime de vestigii ale așezămintelor din toate timpurile, precum și bogate zăcăminte de mineuri. Aceasta a dat posibilitate d-lui Georgescu, să adune interesanta sa colecție de obiecte din epocile: de peatră, de bronz și romană, compuse din olărie, opaițuri de morminte, sfărâmaturi de statuete, obiecte casnice și de pescuit, găsite în comunele din apropiere de Moldova Veche, Coronini, Pojena, ostrovul Moldova Veche, etc:

Arme de luptă ca: ciocane și silexuri din peatră cioplită și poleită din epoca romană și cea medievală; arme cu cremene, spade medievale, ghiulele de peatră sferică, cum se foloseau la aruncătoarele cu arc, din epoca cruciadelor, ghiulele de fer, de la 1848, din revoluția Ardealului, diferite obiecte de ornamentație, alcătuiesc micul muzeu particular din Moldova Veche.

Două crani omenști, unul brachicefal și altul dolicocefal, a căror vechime urmează să fie stabilită, în muzeul din Moldova-Veche.

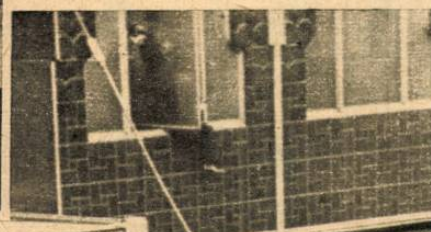
Pietre de marmoră cu inscripții romane, bustul în marmoră al lui Hercule, unicul găsit în Banat, un lanț de șef de trib barbar și mai multe obiecte de seamă, au fost predate de domnul Georgescu, Muzeului Regional din Timișoara, dânsul fiind membru corespondent al Societății de Istorie și Arheologie. Muzeul acesta arheologic, istoric și mineralogic are o deosebită importanță, căci specialiștii noștri au cercetat prea puțin această regiune, care în schimb a fost foarte mult cercetată, înainte de Unire, de către oamenii de știință din Budapesta și colecția din Moldova Veche este astfel singura mărturie a interesului nostru pentru o comoară științifică.

PARLAMENTUL ȘCOLARILOR

La Londra a fost introdusă o foarte interesantă inovație în sistemul de educare al școlarilor. Aceștia urmează să fie inițiați în treburile statului. Mr. Herbert Morrison ține un discurs de inaugurare tinerilor săi ascultători cari prin îndrumările primite vor putea activa mai ușor în administrațiile publice.

DIN TOATA LUMEA

106 ANI

CENTENARUL PICK-
WICKURILOR

Mrs. Ann Stansal și-a sărbătorit recent a 106-a aniversare. O vedem în fotografia noastră cu niște baloane din timpul festivității care a avut loc cu acest prilej.

La Londra s'a sărbătorit recent jubileul de 100 de ani al renumitelor „pickwick-papers”. Clubul pickwickianilor pe 1936, a pornit într-o trăsură mon-

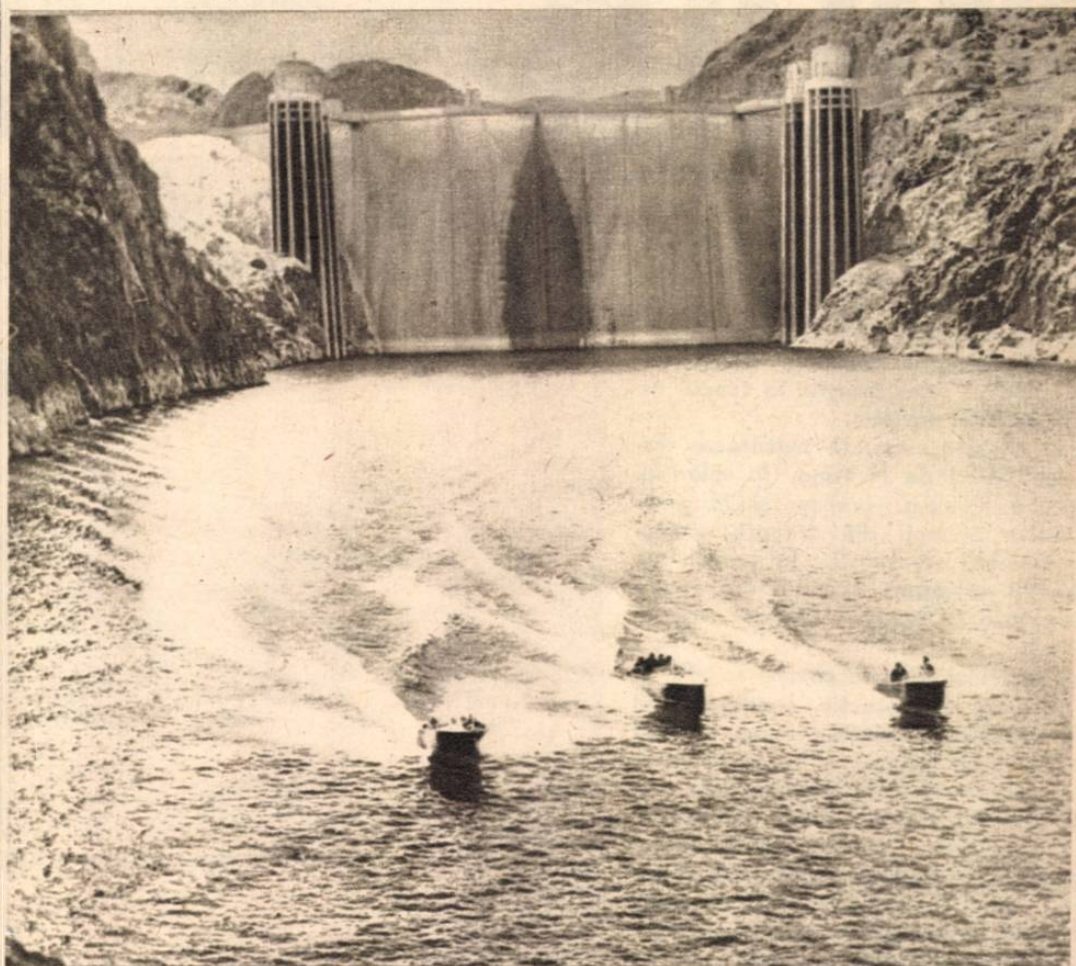
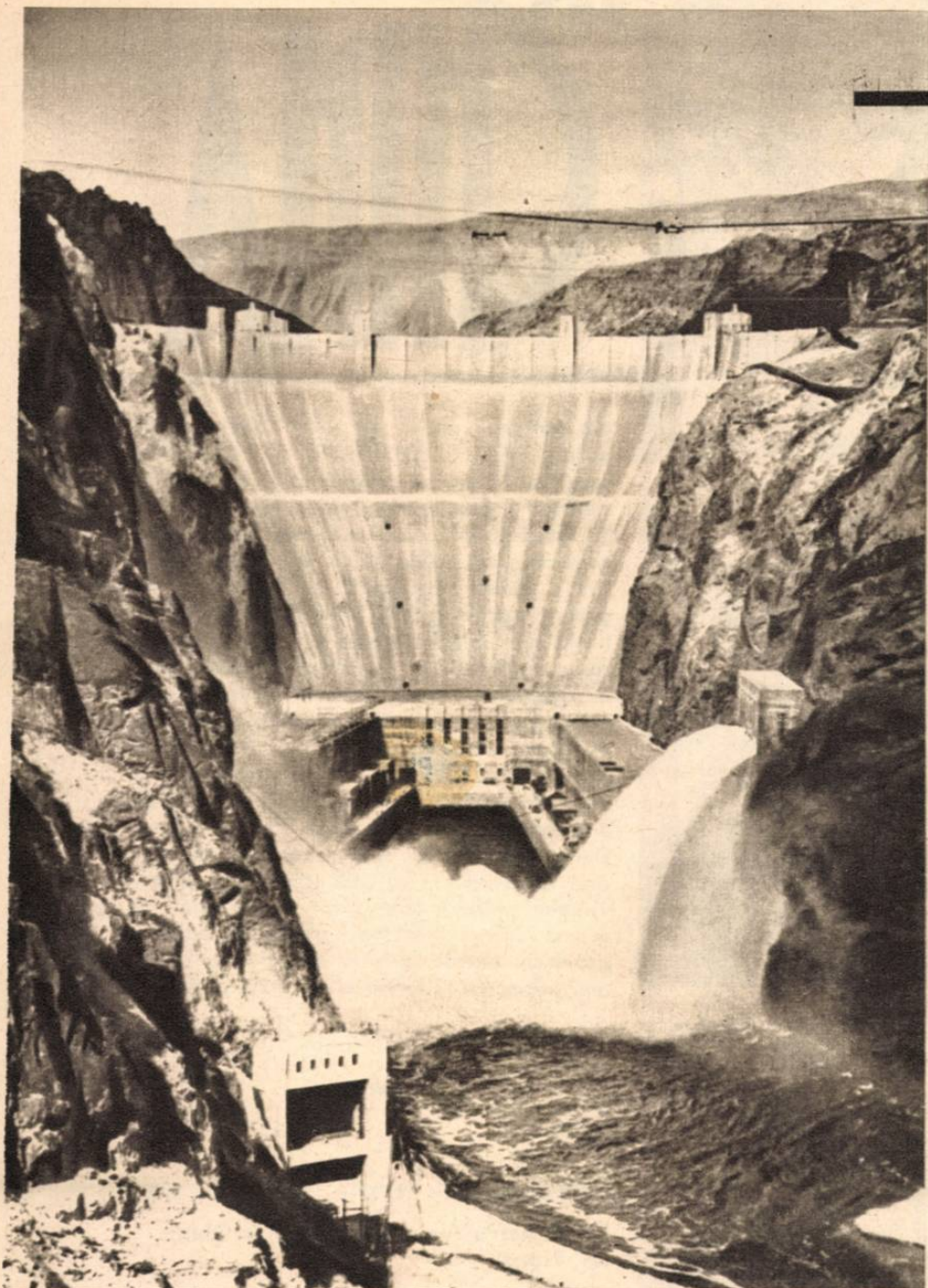
tată ca pe timpul lui Dickens spre Rochester, care joacă în romanul lui Dickens asupra pickwickilor un rol atât de important. Ei au fost primiți în mod oficial de către autoritățile din Rochester.

PARADA MIJLOACELOR DE LOCOMOȚIUNE LA NEW-YORK

La New-York a avut loc recent o mare paradă a mijloacelor de locomoțiune. Cu acest prilej a stârnit mare senzație apariția tramvaiului cu cai din fotografia noastră.

INAUGURAREA BOULDER-DAMMULUI

De când s'a inaugurat uriașul zăgaz Boulder (Nevada-Statele Unite) construit pentru regularea cursului fluviului Colorado. Fotografiile noastre înfățișează o cursă de regate în fața Boulder-Dammului și un aspect general al uriașului zăgaz.

Părul blond care farmecă pe bărbați!

Redă culoarea blondă naturală — chiar și celor mai închise nuanțe de păr — prin simplă spălare, fără decolorare vătămătoare.

Părul blond natural, lucios și strălucitor, are darul de a atrage bărbații, ca un magnet. Greșii când credeți că e imposibil să redați luciul auriu al anilor de copilărie, părului vostru care a căpătat o culoare închisă. Părul își va recăpăta farmecul încântător și strălucirea fascinantă numai prin minunata cură de șampon „Nurblond”. Milioane de femei cu părul blond deschis sau blond închis din întreaga lume întrebuințează „Nurblond”, fiindcă știu că acest excelent șampon special împiedică pigmentarea părului, redând o fascinantă frumusețe aurie chiar și celui mai pal și închis păr blond. „Nurblond” face ca ondulațiunile permanente să fie mai durabile, iar întregii dvs. înfățișări li dă farmecul irezistibil al tinereții. Nu conține materii colorante, nici Henna și nu are sodă sau alte substanțe vătămătoare. „Nurblond” face o spumă minunată și nu lasă urme de săpun. De vânzare pretutindeni. În caz de nemulțumire, restituim banii. În străinătate cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. Repr. exclusivi pentru România: Kraft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR-BLOND ȘAMPON SPECIAL PENTRU BLONDINE

*este succesul noutăților noastre
în MĂTĂSURI · LENA JURI · TESĂTURI
pentru primăvara 1936*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1 / STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 / STR. HALELOR 21

SOVIETEL

IN CHINA

IN Europa, nu se cunoaște mai nimic din ceea ce se petrece în China. Dacă lăsăm deoparte pe cei câțiva inițiați, nimeni nu știe, spre exemplu, că o porțiune considerabilă a teritoriului chinez, importantă atât prin suprafață cât și prin cifra populației sale, trăiește în timpul de față sub regimul sovietic.

Regiunea aceasta cuprinde numeroase districte, la Sud-Est de Nanking, în valea lui Yang-Ce-Kiang, precum și în văile altor câțiva afluenți din dreapta acestui fluviu. Chinezii comuniști, în număr de aproape 90 milioane, ocupă toate aceste văi, împreună cu masivul deluros care le înconjoară.

Centrul nucleului sovietic chinez se află în Kiangsi. În mod practic, e cu neputință să i se definească limitele precise, întrucât aceste limite se schimbă și se prefac dela ceas la ceas. Nucleul își mărește raza activității, sau se strânge, după împrejurări, după alternativele luptei militare ce se desfășoară la granițele sale. De fapt, guvernul Kuomitangului din Nanking, luptă fără preget, pentru stăpînire a mișcării comuniste. În această luptă de armate ce se confruntă, neapărat că sunt și lucruri bune și lucruri rele. Și pornind să se încaiere — mai bine zis să se nimicească — armatele comuniste și anticomuniste înaintează și se retrag, după împrejurarea momentului. Din această cauză nu se poate fixa hotarul nucleului sovietizat, cu o precizie exactă. Dar se poate spune, fără teama de-a greși, că el se desvoltă în fiecare an, atât în influență cât și în importanță.

Totuși există un centru permanent al administrației sovietice în China. Peste patruzeci de districte sunt puse, de mai mulți ani,

sub controlul direct al autorităților comuniste și, fiecare district, fiecare oraș, fiecare sat își are un congres sovietic, de sine stătător și comitetul lui executiv.

La început, în această regiune, ființau două guverne provinciale, însă la 7 Noiembrie 1931, a fost înscăunat la Juichin un guvern suprem, pentru toate ținuturile sovietizate ale Chinei. Acesta e guvernul provizoriu al Republicii Sovietice Chineze, aflat în legătură permanentă și în contact foarte strâns cu Moscova. Președintele lui e un oarecare Mae Tse Tung. În rezumat, acest întreg ansamblu alcătuiește o federațiune, în spiritul și după modelul Uniunii Republicelor Socialiste Sovietice.

Dar există și alte numeroase regiuni cari sunt comuniste și se află sub înriurirea Sovietelor chineze. Ele sunt situate mai cu seamă în vecinătatea granițelor acestor provincii, unindu-se între ele, mai mult sau mai puțin, ca să formeze un grup compact

1) Baloturi de trestie.

2) Construirea unei șosele în China de Nord.

3) O grupă a armatei sfinte din China.

4) Biserica franciscană din Jenan, a fost ocupată de comuniști, devenind acum cetate sovietică.

5) Fotografie luată la un birou de recrutare din China care lucrează în permanență pentru a face față situației.

O vedere asupra zidului chinezesc.

Aceste regiuni sovietizate însumau, anul trecut, aproape 125 districte. Asemenea stare de lucruri dăinuiește de mai mulți ani.

INSTITUȚII ȘI REFORME

Instituțiile comuniste ale guvernului Sovietelor chineze sunt copiate întocmai după tiparul celor din U. R. S. S. Congrese orașenești, sătești și districtuale alese de către lucrători, țărani și soldați, trimit reprezentanții lor în Congresul Național. Peste acest Congres, e un guvern central, un comitet executiv, compus dintr-o adunare de Comisari ai poporului, cari împlinesc a doua atribuțiunile miniștrilor noștri europeni.

Clasele înstărite și vechii proprietari funciari n-au drepturi politice. Acestea sunt exercitate numai de muncitori, soldați și țărani trecuți de 16 ani, fără deosebire de sex și de naționalitate.

Reformele agrare instituite de regimul comunist sunt însuși sufletul programului său economic. Ele formează temelia puterii sale politice.

Nu se pot judeca exact aceste reforme, decât în lumina faptelor economice și, bine-nțelese, examinate în mod nepărtinitor. Greutățile pe cari le suporta înainte masa țărănimii chineze erau peste măsură de împovărătoare. Așa, de exemplu, aproape 80 % din suprafața terenului cultivabil se afla în mâinile unei oligarhii de mari proprietari, cuprinzând abia 30 % din populația totală a provinciei. Arendașii aveau de plătit chirii și dobânzi, cari absorbeau 50 până la 80 % din valoarea produselor lor. Micii proprietari agricoli se distrugau, sub apăsarea împrumuturilor ipotecare, contractate cu dobânzi neomenoase: dela 10 — 12 % pe lună! În mod practic, ajunseseră sclavii cămătarilor. Taxe împovărătoare, impozite, contribuții de război etc., încasate de generali, adesea adunate pe câțiva ani înainte, erau trecute de către negustorii bogați și proprietarii funciari pe umerii acestei nenorocite clase țărănești. Muncitorii agricoli, meșteșugarii și ucenicii lor erau exploatați la fel, fără pic de rușine.

Organizându-se sovietele locale, vechea stare de lucruri a dispărut cu desăvârșire. Proprietarii funciari, negustorii, cămătarii și strângătorii de dări au fost omorâți sau alungați. Moșiile și bunurile particularelor au fost confiscate și împărțite între țărani și soldați. Titlurile de proprietate, cadastrul, polițele etc. au fost arse, cu toată solemnitatea, iar limitele între proprietăți șterse. Impărțirea s'a făcut sub îngrijirea Sovietelor locale, la toți cei îndreptățiți, fără deosebire de sex. Copiii sub 16 ani, bătrânii și invalizii n-au drept la pământ, însă familiile cari îi susțin pot să ceară o porțiune de teren corespunzătoare nevoilor acestora. Sovietele locale supraveghează de asemenea munca, însemnăntarea, și culesul pe suprafețele de pământ acordate familiilor soldaților roșii. Terenurile publice, proprietățile templelor și ale mănăstirilor sunt naționalizate.

Datoriile ipotecare au fost șterse, iar actele ipotecare distruse. Sistemul complicat al dărilor de sub regimul capitalist a fost desființat. În locul lor s'a stabilit o taxă progresivă pe pământ, taxă care lovește mai greu în țărani auvți. De curând s'a înființat o taxă progresivă pe afaceri.

CAUZA ADEZIUNII MASELOR

Un nou sistem monetar a intrat în vigoare, sistem care s'a răspândit numai decât printre mase. Două bănci centrale funcționează la Lung y en și la Tang ku. Incasările lor se cifrează la 300 milioane de franci anual. Biletele emise de aceste bănci, după cea mai curată tradiție capitalistă, poartă gravate portretele lui Lenin și Karl Marx.

Ele circulă în China pe o scară foarte întinsă. Pe deasupra, numeroase bănci locale agricole și societăți cooperative de credit au fost create aproape pretutindeni, în așa fel, ca să se poată acorda mai lesne împrumuturi țăranilor și cu dobânzi mici.

Să numărăm și alte câteva reforme împlinite de sovietele chineze. Așa, de pildă, în întreprinderile controlate de ele, — tipografii, arsenele, manufacturi de tutun, mine, etc. — se aplică ziua de opt ore — inovație considerabilă pentru Asiaticii deprinși să lucreze câte 12 și 14 ceasuri pe zi. Lucrătorii sub 18 ani nu muncesc decât 6 ore. Ucenicii primesc o mică leafă lunară, pe când înainte vreme nu erau plătiți. Salariile tuturor lucrătorilor din industrie și agricultură au fost sporite, într-o proporție destul de mulțumitoare.

Aceasta ar fi de ajuns ca să explice adeziunea maselor la comunism, care-a realizat îmbunătățiri sociale neîndoioase, în acest colț de pământ urgisit.

Dar nu-i încă totul. Un control neîncetat și sever se exercită asupra vânzării articolelor de consumație. Așa, prețul sării, al orezului, al cărnii, a scăzut simțitor în toate districtele sovietizate. Guvernul sovietic a interzis cultura macului, pe câtă vreme generalii Kuomitangului obligau țăranii să-l cultive, pentru că realizau cu el câștiguri enorme, în comerțul opiumului. Opium-ul e interzis cu strășnicie în districtele sovietice. După un articol din „New-York Times”, comuniștii fac educația maselor chineze, cari trăesc pe teritoriile lor, în privința rețetelor produse de opiu. Și unul din principalele argumente ale comuniștilor împotriva guvernului din Nanking (Kuomitangul) stă tocmai în faptul că acesta din urmă permite generalilor să facă averi, cu comerțul acestei otrăvi.

Până în prezent, nu s'au făcut decât două încercări de ferme colective. În anumite cazuri, veniturile realizate de pe urma țărinelor naționalizate s'au folosit la lucrări publice de irigație, sau de apărare contra revărsării apelor.

Însfârșit, pe teritoriile supuse regimului sovietic, a început să se stabilească un sistem de educație a maselor populare. Școale primare, în care învățământul e predat după doctrina marxistă, școale secundare și cursuri pentru adulți au fost create la Juichin și în alte puncte ale organizației comuniste. De asemenea, există academii militare și școale pentru învățământul organizatorilor și propagandiștilor politici. Învățământul în armată, tinzând la suprimarea analfabetismului, a căpătat mult avânt și se pare că face progrese repezi. Mulți soldați sunt în stare acum să colaboreze la zărele de pe ziduri, cari au fost introduse în China, după modelul Rusiei Roșii.

GREȘALA OBSERVATORILOR OCCIDENTALI

Efectele acestei întregi organizări, pe cale neîncetată de progres, creează în mod netăgăduit în sânul maselor chineze o stare de spirit favorabilă comunismului și un interes crescând pentru rezultate sănătoase și lupta pentru menținerea lor.

Nimic nu e desconsiderat de marxismul triumfător, pentru câștigarea maselor țărănești. Succesul acestui program a fost considerabil, deși teoria e cu totul opusă sistemului social chinez, — citim într'un raport cam bănuț de părtinire al Comisiunii Lytton.

În timpul de față, guvernul provizoriu al Republicii Sovietice Chineze țineste mai puțin să sporească decât să consolideze temeinic rezultatele obținute pe teritoriul cucerit. De aceea, el fortifică organizația comunistă și sistemul acesteia de reconstrucție rurală, ca să menție țăranimea sub influența lui.

Majoritatea observatorilor occidentali caută să micșoreze valoarea faptelor expuse aci cu toată obiectivitatea și înțelesul pe care se cuvine să li-l dăm. Mulți nu vor să vadă în această mișcare decât o simplă răscoală țărănească, împotriva stărilor economice, ajunse cu neputință de suportat: una din multele și prea dese revolte asiatice.

A. e. i. o. u.

Primăvară, pielea Dvs. cere

Schimbarea timpului dela Iarna la Vară are mare influență asupra pielei Dvs. Primul Soare de Primăvară este puternic, chiar mai puternic decât în toiu verii. Pielea Dvs. obișnuită cu Iarna, se asprește mai repede și cere o bună și radicală îngrijire. Nivea! Aceasta este parola pentru primăvară. Cu o perfectă îngrijire a corpului și prin Ulei Nivea, veți avea din vreme o apărare, de care pielea Dvs. are nevoie contra arșitei soarelui.

CREMA NIVEA

Nu trebuie să întrebuințați altceva decât Crema Nivea, pentru că Eucerina, substanță care înlocuiește grăsimile pielei, îl înlocuiește.

CREMA NIVEA:
Lei 17. — Lei 77.

ULEI NIVEA:
Lei 26. — Lei 80.

Războiul IN EXTREMUL ORIENT

SITUATIA în Extremul Orient s'a încordat din nou în urma sângeroaselor provocări ale armatelor japoneze din Kwantung. Cercurile militare fasciste, în frunte cu Statul Major al Japoniei, cer război și încearcă prin toate mijloacele să deslănțue un conflict armat.

Răscoala militară japoneză lichidându-se avantajos — avantajos pentru acei cari trăsese războaiele — urmează o perioadă de destindere în Extremul Orient. Dar liniștea fu de scurtă durată. Și hărțuile reîncepură. La început activau numai mici secțiuni, departe, în inima Asiei, la granițele Republicii Mongole, căreia îi rămăsese o independență iluzorie. Acum au intrat în joc secțiuni regulate, cu arme ușoare și grele; punctul de încălcare al teritoriului Sovietelor se afla în apropierea coastei — unde se mărginesc granițele Uniunii Sovietelor, Coreei și Manciuriei. Lupta nu mai durează ore, ci zile întregi. Înainte se întindeau numai curse, se încercau numai puterile armatei roșii; acum au loc adevărate ciocniri de trupe, cu răniți și morți numeroși. Fronturile sunt fixate, iar pozițiile însemnate pe hărți cu roșu și galben; la Tientsin sau Pepin, generalii le studiază atenți. Deoparte mici siluete galbene, cu părul încăruntit, pătrunși de milenara cruzime imperialistă, — dincolo la Chabarowsk bărbați tineri, cu priviri oțelite. Sunt greu de înțeles intențiile acelora cari împing armatele, aidoma figurilor de șah; vom încerca totuși să pătrundem în ascunzătorile gândurilor lor — acolo se pun la cale doar destinele vieții viitoare a Extremului Orient.

Dacă am putea pătrunde în cutia craniană a lui Doihara — Lawrence al Japoniei — acela care pregătește liniile de înaintare ale imperialistei Japonii în Nordul Chinei și desigur c'am găsi gândurile următoare:

„Situatia a ajuns la un punct decisiv; Uniunea Sovietelor trebuie atacată acum; orice întârziere ne poate fi fatală. Dacă Japonia pierde și acest prilej, este sigur că pierde ultima șansă. Două sunt motivele cari îndreptătesc această hotărâre a noastră. Înainte de toate, trebuie să manevrăm astfel, încât să ne răfuim numai cu Sovietele. Nu avem a ne teme de o eventuală intervenție a Angliei; este foarte adevărat că America se va amesteca, atunci când și-ar vedea atinse interesele constituind

o mare primejdie pentru noi. Și unde nu are interese Dollarul?

Pe Niponi nu i-ar înfricoșa atacurile flotei americane, dacă nu le-ar imobiliza o parte importantă din navele lor în Oceanul Pacific. Dar aceste vase de bună seamă că le-ar lipsi împotriva Wladiwostok-ului. Dar mai primejdioasă pentru Japonia, este legătura aeriană americană rusă, peste insulele Alăuten, unde Port Harbour se transformă într'un mare aeroport. De fapt America ar putea să-și păstreze neutralitatea în cazul unui atac al nostru împotriva Uniunii Sovietice, fiindcă legătura aeriană Alaska—Alăuten—Kamtchatka, și mai departe Sachalin—Chabarowsk Wladiwostok, va contribui la aprovizionarea armatei roșii. Odată cu începutul anului 1938 această primejdie va deveni de actualitate.”

După cele arătate Doihara pare să știe ce vrea.

Ideile dinăuntrul acestui craniu sunt cu adevărat militarești — uneori chiar mărginit militarești. Dar să ascultăm mai departe cel de-al doilea motiv care nu mai dă răgaz Japoniei: „Intensele măsuri de apărare și de înarmare ale Uniunii Sovietelor ne-au hotărât să grabim începerea ostilităților. Prin ultima reformă militară, Armata Roșie și-a sporit simțitor efectivul și armamentul. Wladiwostok a devenit una din cele mai puternice cetăți din ziua de azi. O zonă întărită veghează pe malurile râului Amur. În spatele cazarmilor de beton, își are baza o puternică flotă aeriană, a cărei putere de acțiune pare a fi uimitoare. Singura lacună a apărării în Extremul orient o constituie lipsa de căi de comunicație; curând va fi însă înlăturată. În Decembrie s'a terminat așezarea traverselor liniei ferate Amur. În același timp s'a construit și o linie paralelă a Transsiberianului, dela Tajshet la Komsomolsk, noul centru industrial. Totodată s'a început și construcția unei largi autostrade, care duce dela Kusnezsk, la Nicolajewsk, la gurile fluviului Amur; acestea în același scop militar.

Lucrările întreprinse de curând, pentru crearea unei căi de comunicație nordică, prin Oceanul înghețat, au o covârșitoare importanță strategică; va lua ființă o linie pe etape, a cărei legătură cu câmpul de operațiuni o va

face partea navigabilă a fluviului Lena. În șantierele sovietice se pun la punct o întreagă serie de grele spărgătoare de gheață, în felul lui „Krassin”. Linia ferată paralelă, autostrada și spărgătoarele de gheață vor fi gata, la începutul lui 1938; în același timp instalațiile industriale din Komsomolsk vor da atunci maximum de randament. Astfel era calculat timpul înainte de introducerea sistemului Stachonow. Astăzi însă se scurtează termenul, fixându-se sfârșitul lui 1937. În acest răstimp se vor reînprospăta și cadrele flotei sovietice, mai ales în privința submarinelor. Avem deci un an și jumătate înaintea noastră, dar lăsând la o parte iarna, ne rămâne un singur an, ca să declarăm război. Dacă nesocotim acest ultim prilej, trebuie să renunțăm. Dar înainte de orice trebuie să lichidăm frământările politice interne.”

Se cunoaște însemnătatea lichidării frământărilor politice interne: pe înțelesul tuturor se tălmăcește prin rebeliune militară la Tokio și dictatură de generali.

Dacă am putea privi și în cutia craniană a mareșalului Blücher, comandantul armatelor Uniunii Sovietelor din Extremul Orient, am găsi probabil următoarele planuri:

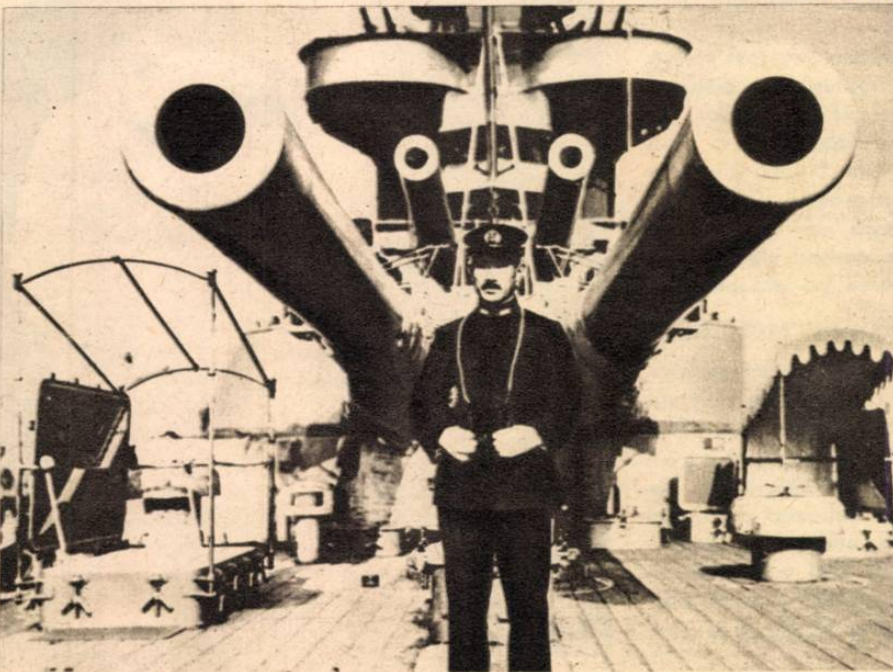
„După ultimele ciocniri, putem fi siguri că vom fi atacați. Dificultățile administrative ale Japoniei, provocând adânci desbinări între conducătorii politici, împing în mod fatal spre o soluție războinică. Construcția rețelei strategice de căi ferate în Manciuria se poate considera ca și terminată. Forțele militare japoneze-manciuriene sunt masate la frontiera Republicii populare Mongole, unde au și avut loc ciocniri. În spatele acestor trupe se întinde linia strategică Tientsin-Peipin-Sujen, care se va mai prelungi încă spre apus. Această linie ferată este baza înaintării spre Nord, prin republica Mongolă, spre lacul Baikal. În planul de operații al Japoniei: probabil că principalul atac se va da împotriva Wladiwostokului și regiunii de coastă, atacuri secundare în direcția Charbin-Tschita-Lacul Baikal, combinate cu încercarea de încercuire a aripii noastre drepte, printr'o lovitură în direcția Kalgan-Ulan-Bator-Irkutsk (prin Republica Mongolă). Este cu neputință ca Japonia să dea atacul cel mare, prin Republica Mongolă. Prea îndepărtată de centrele sale de aprovizionare, armata japoneză ar trebui să străbată între Kalgan și Ulan-Bator 700 km., dintre cari o mare parte prin deșertul Gobi — având apoi de dat o luptă

Trupele japoneze în timpul unei manevre.

Vice amiralul Sankiki Takahashi pe bordul vasului său „Jamashiro”.

Trupe japoneze avansând în „fir indian” în timpul manevrelor.

greu, cu acest deșert, în spate și fără legături pe etape. Aci se vor da atacuri de minimă importanță, rezervându-se forțele pentru marea ofensivă din apus. Atacul de căpetenie împotriva regiunii coastelor va cuprinde două elemente: încercarea de încercuire a orașului Wladiwostok printr-o lovitură dinspre mare, din Raskin (port la sudul Wladiwostok-ului, unde Japonezii și-au instalat în ultimii ani, o puternică bază de război). A doua lovitură, dinspre granița coreo-manciuriană și a treia din direcția Charbin-Girin-Wladiwostok. Ca o completare, la Nord, o acțiune a flotei împotriva gurilor fluviului Amur (Nikolajewsk) sprijinite de

„Ruși albi refugiați în China în timpul revoluției comuniste păzesc granița manciuriană la Hailar.

Tunuri antiaeriene japoneze.

avant-gardă, în Vaalea Sungari, din Charbin spre Chabarowsk și din Charbin, în direcția Blagowestschensk. Această operație se îndreaptă spre punctul central al apărării noastre de coastă, linia Chabarowsk-Komsomolsk-Nicolajewsk. Este uimitor, această desfășurare japoneză, pe un front lung de 3000 km. Cum va reacționa apărarea sovietică?

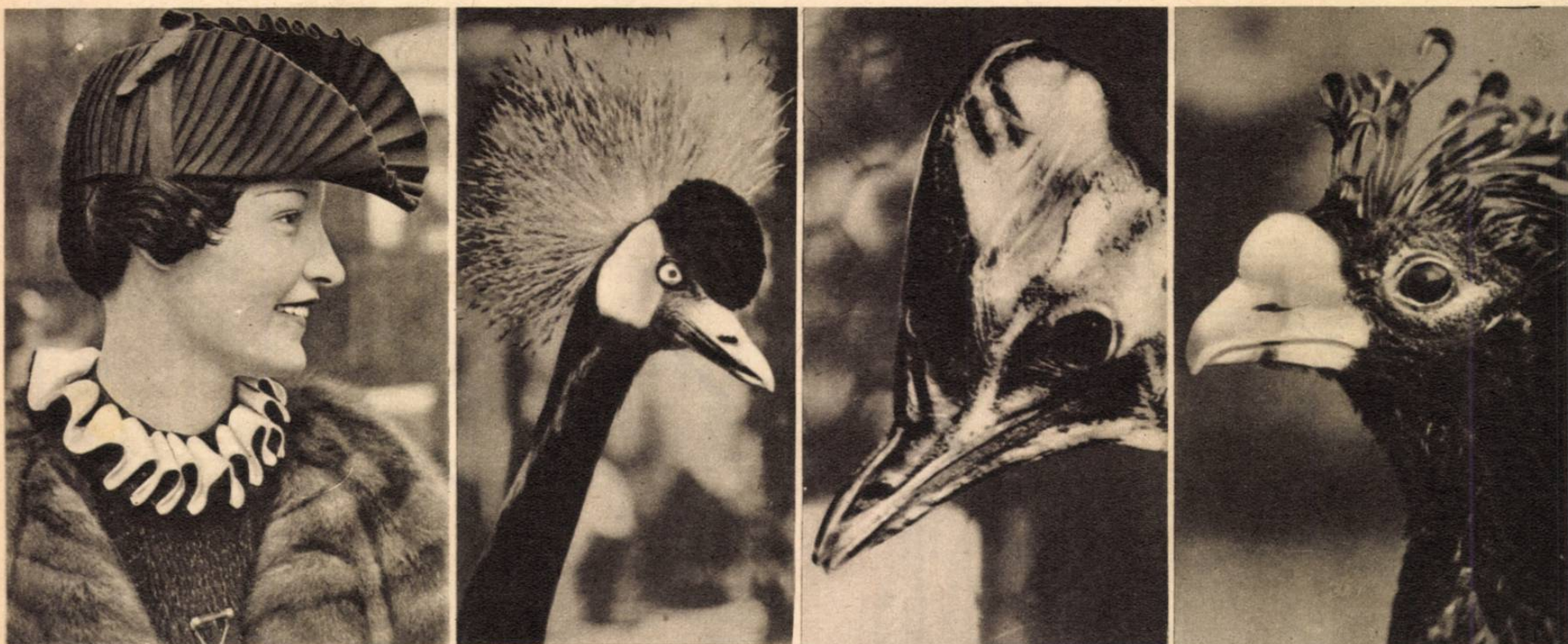
„Acestui vast plan de operații japoneze i se poate da o replică eficace. Împotriva ofensivei principale a niponilor, veghează detașamentele de coastă ale armatei noastre din Extremul Orient, sprijinite de întăriturile din Wladiwostok și fortificațiile corpurilor de armată de la răsăritul Manciuriei. Armatele de pe malurile fortificate ale fluviului Amur au datoria să ia ofensiva și prin operații în munți Chingan, să ușureze sarcina forțelor de coastă, împiedecând astfel înaintarea japoneză în direcția Charbin — Chailor — Tschita. Al treilea grup al armatei din Extremul Orient — grupul Baikal, mai puternic decât cel de pe Amur, — are o îndoită misiune de împlinit: apărarea Republicii mongole — cu ajutorul eventual al corpului de armată din Turkestanul Sovietic — și respingerea directă a ofensivei Charbin — Tschita, sprijinindu-se pe fortificațiile din Baikal. Punct cu punct ne vom măsura puterile cu cele japoneze. În balanță cântăresc mai greu puterile noastre, atât din punct de vedere politic cât și militar. Militărește avem o mecanizare mai desăvârșită, o cavalerie mai bună și mai cu seamă ne simțim mândri de baza noastră aviatică, din Wladiwostok, care poate ataca cele mai însemnate centre industriale nipone pe când Japonia, în afară de Komsomolsk, nu vedem cum ne-ar bombarda.

Avantajele noastre politice sunt de două feluri: în Uniunea Sovietică, regimul Socialist și îmbunătățirile pe care guvernul nostru le-a acordat în ultimul timp populației din infernul extremului Orient. Apoi: luptă continuă a populației manciuriene și mongole, împotriva ocupației japoneze; mișcarea anti-imperialistă a poporului chinez; proletarii din rândurile armatei japoneze... Aceste puteri se contopesc cu forțele armatei Uniunii Sovietice, în credința că vor isbuti să facă imposibilă atingerea esențialului scop strategic al Japoniei: izolarea anti-imperialistei China de Uniunea Sovietelor.

Am pus față în față cele două moduri de-a privi lucrurile, ale unei părți și ale celeilalte. Dar e vorba de simple prezumții. Dacă și când se vor realiza o va arăta viitorul.

S'ar putea — dar am fi prea optimiști sperând aceasta — ca dorința de pace a celorlalte popoare să se manifeste cu toată vigoarea și să isbutească în Extremul Orient, ceea ce n'a fost posibil în Africa Orientală.

L. S.

Capriciile modei: în goana după noutate o mare casă pariziană a lansat pălării în formă de creastă de cocoș așa cum vedem mai sus. Dealtminteri nu este pentru prima oară când moda se inspiră din podoabele păsărilor.

Ce lansează Parisul, Londra și New-Yorkul

MODA

În Hyde Park, Londra, s'a remarcat acest nou model de manșon făcut din blană de maimuță albă și neagră și având în centru capul animalului. Ideia aceasta, indiscutabil originală, este însă de un aspect atât de sinistru încât nu vedem cum ar putea ispiti o femeie de gust.

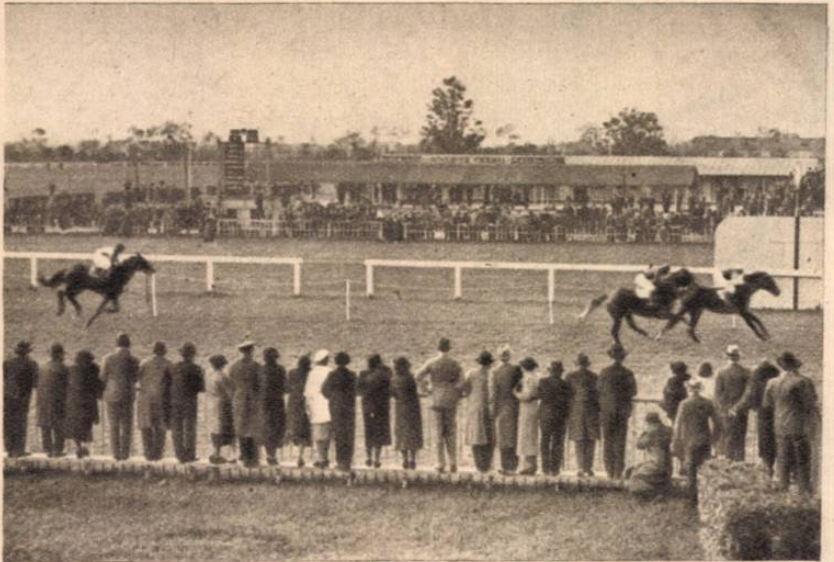

La Longchamp au făcut recent senzație, în furnicarul de siluete primăvăratece, aceste două apariții polare.

Costum sport din postav gri închis cu carouri într-o nuanță mai deschisă. Se remarcă prin mâneca bufantă în partea de sus și prin gulerul eșarfi care se învârtă în față.

Această tociliță îmbrăcată în flori, pe care a exhibat-o recent la Grand Central Palace, New-York, Miss Jeanne Renaud, a costat 200 lire sterline.

SPORT

RUGBY

Duminică s'a disputat mat-
cul de rugby dintre „Nați-
onala” și „Stadionul Român”.
Echipa reprezentativă a în-
vins după o partidă dispu-
tată cu 14—8.

PREMIUL MARGHILOMAN

Alergat Duminică la Băneasa
a fost câștigat de Gorgos
(proprietar d. Lt. Dumitre-
scu) Fotografia noastră în-
fățișează sosirea în această
cursă clasică.

MATCHUL DE FOOTBALL JUVENTUS — VENUS

Juventus a reputerat Duminică
una dintre cele mai strălu-
cite biruinți din carieră dis-
punând de Venus cu 5-0 (2-
0). Roz-albaștrii au făcut o
partidă mare fiind ovațio-
nați de cei 6.000 de specta-
tori care au asistat la match.
Vaida, vijelioasa extremă
dreaptă a Juventusului se
luptă pentru minge.

Citiți cu atențiune!

Repetatele noastre articole des-
pre minunatele efecte ale vinu-
lui și siropului „Tonoglobine
Irradié”, au găsit un larg ecou
în lumea suferinzilor de toate
vârstele. Această bună primire
și încredere acordată tonicului
„Tonoglobine Irradié” ne în-
deamnă să dăm publicității o sea-
mă de aprecieri elogioase venite
din partea medicilor, care pe te-
meiul compoziției „Tonoglobinei”,
au recomandat-o pacienților lor,
obținând rezultate dintre cele
mai fericite.

Aceste prețioase mărturii au
drept scop să determine în spe-
cial părinții să administreze

copiilor lor, acest reconfortant
al organismului, acum, la înce-
putul primăverii, când corpul
e debilitat și când răcelile și
bolile molipsitoare îi pândesc
și-i răpun. Căci primăvara e a-
notimpul cel mai înșelător, și
cel mai primejdios, atât pen-
tru copii, pentru adulți cât și
pentru oamenii în vârstă. Cine
trece cu bine primăvara, poate
spune că a scăpat din cea mai
grea epocă a anului și că numai
are să-i fie teamă de boală.
În numărul viitor al revistei
vom începe deci publicarea a-
cestor aprecieri, Citiți-le cu
atențiune!

vindecate prin

Togal

Cauzele insomniilor: nevralgia, dure-
rile cronice — iată ce combate TOGAL

Succesele obținute prin TOGAL în
insomnii, cauzate de diferite dureri,
sunt datorite substanțelor medicamen-
toase antinevralgice, calmante și dez-
intoxicante, ce intră în compoziția lui.

**SĂPUNUL
meu!**
il recunosc
după
miros

*Savon
Eau de Cologne
N° 2720*

**EMOLIENT
PLACUT PARFUMAT
ECONOMIC**

UN PRODUS AL FABRICII DE SĂPUN

Lahr
FONDAT 1867

Dinți albi - respirație înviorată

Sedimentul de pe dinți — cât de neplăcut,
tot atât de periculos, care încetul cu încetul
atacă smalțul dinților, poate fi îndepărtat
pe calea cea mai simplă. Dimineața în prima
linie curăța-ți dinții cu Chlorodont, care are
proprietatea să înlăture radical sedimentul
de pe dinți. În același timp gustul de mentă
din Chlorodont oferă o plăcută înviorare
de dimineață. Seara apoi, înainte de cul-
care îndepărtează necondiționat resturile
de mâncare dintre dinți, spălându-i încă
odată cu pasta de dinți Chlorodont.
Tubul mare Lei 30.—, tubul mic Lei 19.—.

BĂILE BUZIAȘ

NAUHEIMUL ROMÂNESC

Cu renumitele lor surse foarte bogate în acid carbonic radioactive și feruginoase, cu efecte mari în boli de
inimă aortite, arterioscleroze, hipertensiuni, boli nervoase, boli de femei, anemii etc. Hoteluri și pensiuni de
primul rang. Confort modern. Prețuri moderate. Bucătărie și Dietică specială. Bazin modern de înot. Reducere
pe liniile C. F. R. Muzica militară permanentă. Cură de băi pe preț global prin birourile de voiaj „Europa”.
Saison dela 15 Maiu până la 1 Octombrie. Prospecte la cerere. Direcțiunea Băilor, Buziaș (Banat).

FEMEILE
ELEGANTE

ȘTIU cum
să aprecieze
acest flacon
miraculos
care închide în
el miresmele
îmbătătoare
ale celor mai
gingașe flori.

Apa de Colonia
MON SECRET

o creațiune a casei

lady

REALITATEA în ilustrație

ANUL X No. 485
6 MAI 1936

10 L

NĂDEJDI TINERE DE PRIMĂVARĂ

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IASI
31 OCT 1936

1 Maiu în Capitală

Ziua de 1 Maiu a fost sărbătorită și anul acesta cu tradiționalul obicinuit. Fiind favorizată și de o vreme excelentă, ea a prilejuit cetățenilor o zi de minunată recreere în aer liber. În fotografiile noastre vedem:

Un grup de ceferiști îndreptându-se spre pădurea Cozeni (Brănești) unde au prăznuit serbarea muncii.

Fotografii ambulante așteptându-și în linie clienții la șosea.

D. Mereuță, director general al căilor ferate, vorbind muncitorilor ceferiști.

CURSA DE AVIOANE PRAGA - CLUJ - BUCUREȘTI

Duminică a aterizat în Capitală uriașul avion cehoslovac Avia, care face cursa Praga-Cluj-București. În fotografia noastră vedem pe domnii Valentin Bibescu, Jean Șeba, General Hențescu, după aterizarea avionului.

ELEVELE ȘI 1 MAIU

Elevele majorității școalelor din Capitală și-au petrecut ziua de 1 Maiu în aer liber. Fotografia noastră înfățișează un grup de eleve dela călugărițe fotografiate la Băneasa.

Redați dinților Dv. albeața naturală!

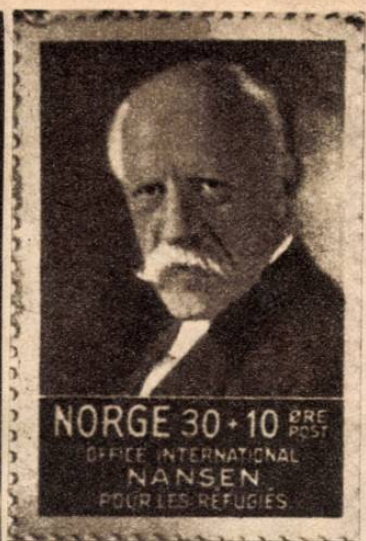
Există un mijloc pentru a reda dinților Dv. albeața naturală. Aplicați un cm. de cremă Kolynos pe o perișă uscată; urâtele pete galbene dispar, iar microbii periculoși cari sunt cauza cariei sunt distruși.

Doriți dinți sănătoși și frumoși, scilicet când zâmbiți, întrebuințați Kolynos. Veți fi încântați și surprinși.

Cumpărați tubul mare — e mai convenabil

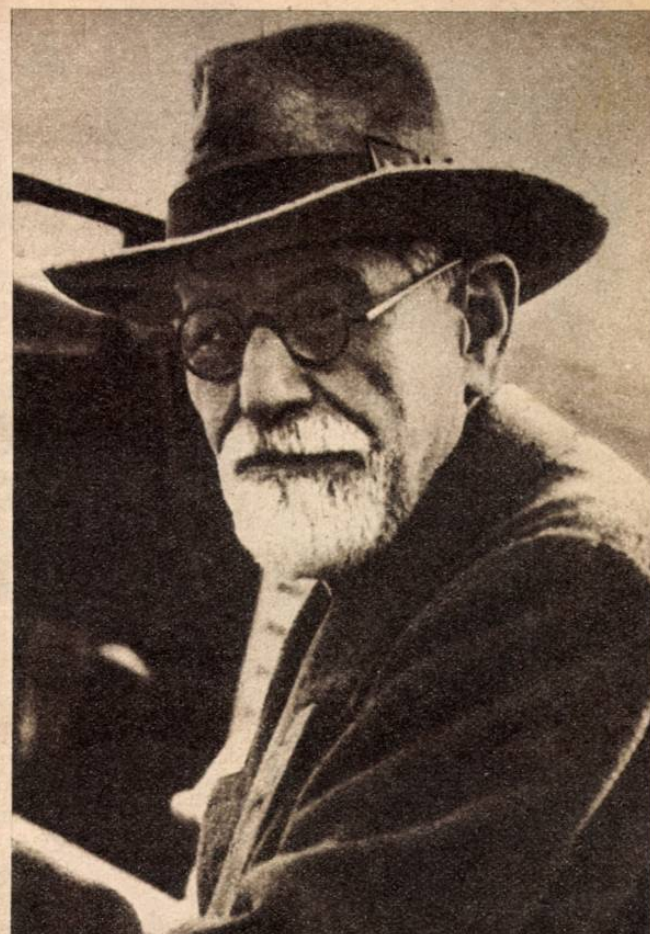
KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

**PRIMA MARCA
POȘTALA INTER-
NAȚIONALĂ**

Guvernul Norvegiei
a editat mărci poș-
tale cu chipul lui
Nansen. Mărcile
sunt vândute în
beneficiul biourilor
internationale
de refugiați Nansen

SIGMUND FREUD A ÎMPĂLINIT 80 DE ANI

Cunoscutul doctor de nervi al Vienei
Sigmund Freud întemeietorul psiho-
analizei a împlinit 80 de ani. Sosită-
țile științifice din lumea întreagă s'au
gândit cu acest prilej la marele savant.

Fotografia noastră înfățișează pe prin-
țul Yoshino Miya, al doilea fiu al îm-
păratului Japoniei. Prințul s'a născut
la 28 Noembrie 1935.

**SIR AUSTEN CHAMBERLAIN ÎN VIZITĂ LA PREȘEDIN-
TELE REPUBLICEI CECOSLOVACE**

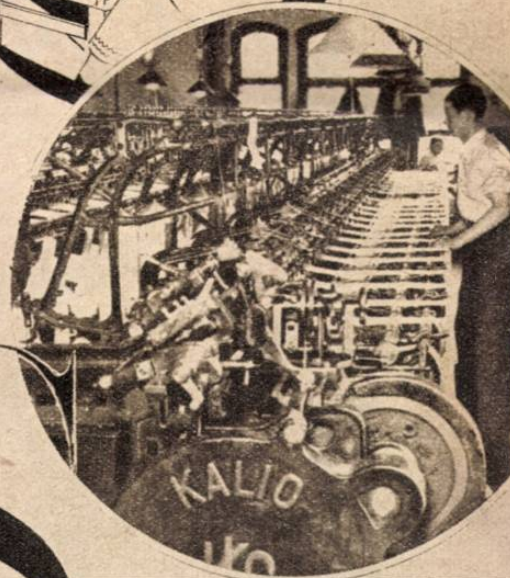
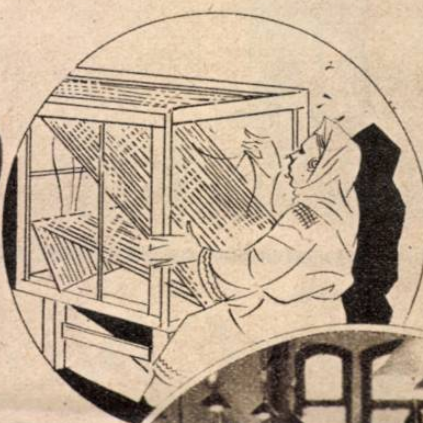
Cunoscutul om politic al Angliei Sir Austen Chamber-
lain, l-a vizitat recent pe președintele republicei ceco-
slovace Dr. Beneș. Convorbirilor dintre cei doi oameni
de stat li se acordă o mare importanță politică. Foto-
grafia noastră îi înfățișează pe cei doi oameni de stat
plimbându-se pe moșia Doctorului Beneș dela Strezimov.

**ady
101**

O CAPO D'OPERA

O creație splendidă a
cărei frumusețe excep-
țională, nu are egal în
industria de specialitate.

**SECOLE DE
PROGRES
ȘI MUNCĂ**

au trebuit, până
să se ajungă
la perfecțiunea
ciorapului

ADY 101

A murit Regele Egiptului

Regele Fuad al Egiptului a încetat d'n viață la sfârșitul săptămânii trecute, la Cairo. El a murit în vârstă de 68 ani, după o domnie de 19 ani.

Fotografiile pe care le publicăm înfățișează pe Abas Hilmi, sultanul detronat al Egiptului. (După el a fost numit sultan Hussein, iar la moartea acestuia, în 1917, a urmat pe tron, Ahmed Fuad, care s'a încoronat în 1922, când englezii au recunoscut Egiptul ca un stat suveran independent).

Principele moștenitor Faruk, în vârstă de 16 ani care se află actualmente la Londra, pentru studii.

Regele Fuad

Sunt incântată de calitatea
CIORAPULUI

Bali

Această afirmație o veți auzi dela multe femei elegante cari l-au încercat. Și cu drept cuvânt ciorapul BALI merită toate laudele, fiind țesut dintr'un fir de mătase specială, pe mașinile cele mai perfecționate. Oricât de des ar fi spălat și purtat, ciorapul BALI își păstrează elasticitatea și frumusețea sa inițială. Ciorapul BALI tentează pe toate femeile elegante. El este un produs desăvârșit al cunoscutelor fabrici G. B. L. și se găsește de vânzare la toate magazinele bune de specialitate.

Fotografiile pe care le publicăm înfățișează diferite aspecte ale acestei finale, disputată între echipele Arsenal și Sheffield și câștigată de primii cu 1-0. Vedem astfel pe căpitanul „Arsenalului” cu cupa Angliei în brațe purtat în triumf pe coechipierii săi. Apoi tot el prezentând cupa mulțimii care-l aclamă cu frenezie. Și, înfățișat, un reporter fotograf care a luat fotografii de sus dintr'un heli-copter.

O fază emoționantă la poarta echipei Sheffield. Arsenal câștigă cu 1-0.

FINALA CUPEI ANGLIEI

Cel mai mare eveniment sportiv al anului l-a constituit la Londra finala cupei Angliei. Ea s'a disputat pe stadionul Wembley în fața a 100.000 de spectatori.

Excelsior

100% grăsime

EXCELSIOR

nu conține nici apă nici impurități ce ar putea provoca râncezirea. Este grăsimea ideală pentru prăjituri, orice fripturi și pentru prăjitul peștelui.

De vânzare la principalele magazine de coloniale.

PENTRU GĂTIT ȘI PRĂJITURI

închisoare POLITICE în AUSTRIA

DE aproape un ceas, automobilul Siguranței Generale gonește cu o viteză amețitoare, pe drumul șes, care leagă Viena de Budapesta. Tipătul șuierător al sirenei abate din calea noastră când un camion, când o căruță de țară, trasă de boi...

La intrarea satului X... un soldat cu arma la umăr, înfipt în mijlocul șoselei, ne obligă să oprim. Dar la vederea fanionului oficial, sare numai decât în lături și prezintă arma. Pornim înainte și, în același sbor vijelios, apucăm la stânga pe un drumeag închis la vreo cincisprezece metri mai departe cu garduri de sârmă ghimpată. În mijloc, se deschide un loc de trecere, păzit de două sentinele în fața cărora stopăm. Nu-i nevoie să coborim jos, căci prin ușa întredeschisă, inspectorul general care mă însoțește, întinde o hârtie cu antet oficial. Unul din soldați o citește cu luare aminte și ne face semn să trecem. Domol, automobilul pătrunde într'un gang îngust, mărginit pe lături cu rețele de sârmă cari, în fund, la capăt, astupă o clădire lungă, fără etaje, înaintea căreia mașina noastră se va odihni câteva ceasuri.

— Haide jos... — mă poartă reprezentantul Siguranței; am ajuns.

Soldații Heimwehr-ului defilând străzile Vienei.

Artileria austriacă străbate Viena ca o demonstrație cu prilejul militarizării Austriei.

3) Prințul Starhemberg, despre care se spune că ar fi în conflict actualmente cu cancelarul Rhuchnigg.

4) O fotografie senzațională dintr'un lagăr de concentrare în Austria.

Singurul reportaj făcut într'un lagăr de concentrare, cu autorizația guvernului austriac.

Intrăm într'o încăpere scundă: un birou monumental, ticsit cu hârtii, tronează în mijloc, luminat în ambele părți de câte două becuri puternice; un bărbat nezărit până atunci îndărătul maldărelor de dosare și acte, se ridică la intrarea noastră.

— Bună ziua, d-le Comandant, — i se adresează inspectorul — vă prezint pe d-l M. ziarist american, a cărui vizită v'a fost anunțată de ieri.

Comandantul se întoarce la mine, cu mâna întinsă:

— În adevăr, domnule, am fost înștiințat și stau la dispoziția d-voastră. Vom vizita lagărul împreună. Aveți, poate, și un aparat fotografic?

Mi-am mușcat limba ca să nu răspund: am două... și-i întind un Kodak pe care el îl strecoară liniștit într'un sertar al biroului, adăugând cu amabilitate:

— Iertați-mă, dar regulamentul interzice să se ia fotografii în lagăr...

Și punându-și chipul în cap:

— Nu mai avem aci decât 12000 de prizonieri, căci cancelarul Schuschnigg a grațiat două mii chiar săptămâna trecută. Cei rămași sunt, în mare parte, șefii diferitelor partide opoziționiste cărora încă nu le-a venit timpul de liberare...

Trebue ca cineva să cunoască la perfecție locurile spre a se călăuzi prin labirintele străjuite cu plasă de sârmă ghimpată. Lagărul de concentrare unde sunt închisi dușmanii politici ai regimului actual, e alcătuit dintr'un șir de barăci încercuite de jur împrejur cu garduri metalice și supravegiate din zece în zece pași de sentinele cari ne salută la trecere.

Intrăm într'o clădire de cărămidă ale cărei ferestre sunt apărate cu gratii solide de fer. Într'o încăpere rezervată corpului de gardă, patru soldați stau în jurul unei sobe de tuciu, deasupra căreia fierbe o cratiță cu apă; la suprafață văd plutind câteva fire de ceai.

La intrarea noastră, ei se ridică, mișcăți parcă de un resort mecanic, și încremenesc în poziția de „drepti”.

— Iată sala celulelor — îmi spune călăuza mea, — unde sunt închși prizonieri mai

Tancurile pe străzile Vienei.

Cancelarul Schuschnigg, la masa de lucru.

turbulenți precum și acei cari au încercat să evadeze...

De o parte și de alta a culoarului se înșirue, la rând, cele douăzeci și cinci de carcere închise, cu ușile de lemn străpunse de o ferestruie, dintre cari una, la ordinul Comandantului, se deschide.

Încăperea e mică, mobilată cu un pat de campanie, o masă plină cu cărți și într'un perete câteva femei... de hârtie.

Ocupantul, un tânăr, se pregătea să scrie.

— Sunt ziarist american... — îi spun eu. —

Aș vrea să știu dacă sunteți bine tratați aci...

Cel întreat, se scoală dela masă și înaintează spre mine, cât pe-aci să mă atingă.

— Foarte bine, domnule; nu ne lipsește nimic...

Apoi, printre dinți, adaugă în franțuzește:

— Crăpăm aci!

Mă uit la Comandant. N'a auzit nimic, ocupat cu răsfoitul unor cărți, împrăstiate pe masă.

— În vremea din urmă, Crucea Roșie americană ne-a dăruit o bibliotecă... — îmi spune el. — Oamenii profită de ea și citesc foarte mult...

Pe un volumaș luat la întâmplare, observ titlul: „Codul instrucției criminale”.

— Hm... Nu prea e distractiv! — exclam așa, ca pentru mine.

— Sunt student — îmi spune prizonierul, în nemțește. Tocmai treceam licența în drept, când am fost arestat...

— Și de ce te-au arestat?

— Pentru vina de-a fi național-socialist. Acum șapte luni, în urma unui denunț, poliția a făcut o descindere la mine acasă. De atunci zac aci...

Comandantului, se vede treaba, nu-i place soiul acesta de convorbiri, și luându-mă de-acolo, zice:

— Toți sunt la fel. Dacă i-ați asculta, ar fi în stare să vă convingă că n'au făcut niciodată nimic. Acel cu care ați vorbit, în toiul turburărilor de anul trecut, avea la Viena o cameră plină cu muniții de război. Acum o lună a încercat să evadeze.

— Totuși fuga de aci nu pare să fie atât de ușoară.

— Aș, nu! — strigă călăuză mea, — supravegherea e chiar foarte severă, însă oamenii aceștia au zeci și sute de partizani afară cari sunt cu neputință de descoperit...

Și, cu un aer profund plictisit:

— Aș prefera să am de-aface cu criminali de rând decât cu ei... Voiți să-i vedem acum pe socialiști?

Un dormitor mare.

Paturile au câte două locuri și sunt suprapuse, ca acelea de pe vapor, măsură ce îngăduie adăpostirea într'un spațiu oarecum restrâns a unui număr cât mai mare de inși.

Intrarea noastră nu produce senzație. Nimeni nu se mișcă.

Majoritatea prizonierilor se îndeletnicesc cu treburi mărunte. Alții citesc sau scriu. Într'un colț, un tip cu ochelari și favoriți cărpește niște pantofi. Un altul chinuște o mandolină.

— Toți s'au resemnat să-și accepte soarta și se distrează care cum poate, îmi explică amabil comandantul.

Din parte-mi, am mai degrabă impresia că ei așteaptă „seara cea mare” și nu se împacă decât de nevoie cu soarta ce li s'a impus...

Cea mai mare parte sunt oameni învățați, tineri, plini de vigoare.

În privirea lor, se citește o voință nestrămutată pe care n'ar putea s'o sdruncine câteva luni de închisoare, voința de a face să triumfe „ideea”.

Când li se vor redeschide porțile, au să înceapă din nou.

Afară, binevoitoarea călăuză îmi spune:

— Cum aci sunt reprezentate cele trei partide politice desființate de guvern, noi am fost nevoiți să grupăm toți oamenii aceluiași partid într'o aceeași secție, ca să împiedicăm zăzaniile și scandalurile...

No. 485 —

R. I.

— Pag. 7

— Și poate — mă grăbii eu să replic — ca să evitați și primejdia ca nu cumva șefii comuniști și socialiști (al căror program, în Austria, e aproape identic), să se înțeleagă între ei, în virtutea adevărului neclintit că „unirea face puterea”, înțelegere care trebuie împiedicată cu orice preț...

Comandantul se uită la mine fără să răspundă, ca adevărat soldat care trebuie să se ferească de politică, dar ochii lui spun limpede că amândoi suntem de aceeași părere.

Prin fața noastră trec o duzină de oameni, îmbrăcați în costume foarte ușoare. Zăpada le ajunge până la glezne; pășesc zgribuliți, cu mâinile vârâte în fundul buzunarelor și gulerul hainei ridicat.

Sunt prizonieri cari ajută la lucrările necesare în lagăr.

— Nu prea au aerul să le fie cald...

— Ce să facem? Administrația n'are efecte; rolul ei se mărginește de a da locuință și hrană...

— O idee: aș putea să văd bucătăriile? Întrebarea aceasta îl face pe comandant să tresară; se vede cât de colo că nu înțelege nevoia unei asemenea vizite. Totuși...

Firește, nu m'așteptam să găsesc o bucătărie de hotel, dar în sfârșit, între această baracă așezată în bătaia tuturor vânturilor și bucătăria închisorilor americane e o deosebire ca dela cer la pământ.

În niște căldări enorme fierbe un fel de tocană, un talmeș-balmeș de varză și

cartofi, unde se deslușesc, ici-colo, câteva bucăți de carne. Doi inși, a căror curățenie mi se pare îndoelnică, amestecă din când în când fiertura cu un retevei de lemn. Bucătăria e atât de departe de celule încât, după o plimbare prin gerul de zece grade sub zero, mâncarea ajunge acolo un fel de piftie. Ce strașnic apetit, sau mai bine zis ce foamă de lup trebuie să aibă cineva ca să-și îndoape stomacul cu ea!

leșind, comandantul îmi spune, vădit încurcat:

— Ne lipsesc credite pentru o instalație mai modernă. Acum doi ani, acest vechiu depozit care avea cu totul altă destinație, a fost transformat la repezeală în lagăr de concentrare. Tot ce e aici, e provizoriu. Guvernul nu se încumetă să facă cheltuieli mari, sperând că situația se va îndrepta... și astfel lagărul va deveni de prisos.

— Deocamdată, cred că e de mare trebuință, — replicai eu. Mai ales că așteptați sosirea unui nou contingent de prizonieri...

— Ah! văd că sunteți bine informat, zise interlocutorul meu. Da, e drept, zilele trecute s'au produs niște turburări în Austria-de-Sus, cu care prilej au fost arestați o mie de naziști. În curând îi vom avea aici...

— Răscoale... turburări... atentate... de zece zile n'aud decât așa ceva. Pretutindeni se vorbește numai de arestări în masă. Dacă această stare de lucruri mai continuă, nu unul ci vor trebui zece lagăre de concentrare ca să adăpostiți pe toți acei cari nesocotesc legile...

Retrasă de celelalte, îmi atrage atenția o baracă în mijlocul curții, împrejmuită cu un gard dublu de sârmă ghimpată.

Cam vre-o patruzeci de oameni se plimbă înăuntru, ca niște fiare în cușcă, supraveghiați de sentinele cu baioneta la armă.

— Aceștia ce au făcut, ca să fie atât de strașnic păziți?

— Sunt național-socialiști cari au luat parte activă la asasinarea cancelarului Dollfuss — răspunde însoțitorul meu.

Ca să-i văd mai bine, mă îndrept pe o parte croită prin zăpadă, când comandantul, ghicindu-mi gândul, îmi strigă, speriat:

— Domnule, nu e voie să vă apropiați de ei; ni-e teamă de convorbirile cu lumea din afară.

Și-mi arată o tăbliță pe care citesc: „Verboten”.

Nu mai stăruiesc, dar deschei pardesiul, atât cât e nevoie să treacă obiectivul aparatului de fotografiat ce-l port pe piept fixat cu două curelușe.

Un țâcănit... comandantul n'a observat nimic.

— N'au fost judecați? — întreb eu, venind lângă el. S'a fixat data procesului?

— Încă nu, căci instrucția e lungă și neînchipuit de anevoioasă. Adevărații instigatori ai complotului, au reușit să fugă, trecând frontiera germană. Aceștia de aici, nu sunt decât complici, refugiați la adăpostul procedurii: ținta lor e să câștige timp, convinși că hitlerismul, care le va fi salvarea, nu va întârzia să se instaureze și în Austria.

Și, vădit îngrijorat, acest înalt slujbaș adaugă:

— Ce ne va aduce ziua de mâine?

Întâlnim un grup de prizonieri ducând pe umeri lăzi în cari se înșirue gamelele cu mâncarea fraților lor de suferință.

O clipă îi urmăresc cu privirea gândindu-mă că poate mâine oamenii aceștia vor deveni stăpâni...

* * *

Această țară cu moravuri atât de ospitaliere, iubită de toți acei cari o cunosc, e astăzi sfâșiată de certuri cari nu par să aibă decât un scop: pierderea ei. E de-ajuns o scântee ca să aprindă focul, scânteea de care odată cu soarta Austriei, depinde însăși pacea europeană.

E. A. Martens

PENTRU CE SUNT DICTATORII GLORIFICAȚI

INCEPÂND din Evul Mediu, vedem cum oamenii civilizați se agită și duc lupte sângeroase, pentru dobândirea unui dram de libertate. În fiecare țară din lume, grădinile publice, bulevardele și squarurile sunt presărate de statuile patrioților, cari au ajutat poporul să-și cucerească un loc mai larg, într-o viață din care s'au îndepărtat împilările, tirania și despotismul.

În Statele Unite, există mai bine de o sută de statui ale baronului von Steuben, care a concentrat forțele coloniștilor americani, în primele lor lupte pentru libertate. Și tot aici veți mai găsi monumente la fel de mărețe, comemorând campania dusă pentru eliberarea altor națiuni, statuia italianului Giuseppe Garibaldi, a lui Simon Bolivar, care a ajutat Americii de Sud să scuture jugul Spaniei a lui Girolamo Savonarola, care-a luptat împotriva relelor sociale ale timpului său, ajutând la răsturnarea puternicilor Medici, a lui Ludovic Kosuth, patriotul ungar, a lui Booker T. Washington, a lui Solon, poetul și legiuitorul grec, care a dat atenienilor constituția și alții.

Campaniile și luptele duse de acești oameni, au dat individului mijlociu de astăzi siguranță și o sumă de privilegii, pe care nici măcar un prinț nu le avea în Evul Mediu. Astăzi, guvernării sunt aleși, iar legile intră în vigoare numai după ce au fost discutate și votate de către reprezentanții poporului. Proprietatea individuală e sfântă. Astăzi nu mai poate veni mercenarul vreunui duce să te gonească din casă, sau să-ți răpească vreo bucată de pământ.

În multe țări, cetățenii au pierdut o mare parte din drepturile și privilegiile, pentru dobândirea cărora, strămoșii lor au luptat din răsupteri.

Și cu toate astea sunt unii cari par a privi cu simpatie pe tiranicii lor conducători.

Tendinței de idolatrizare a eroului, pe care o avem mai mult sau mai puțin cu toții în noi, i se datorește, în mare măsură, apariția însemnatului număr de dictatori, pe întinsul Europei.

Bolivar

Garibaldi

Cuceririle făcute pentru noi de acești eroi îndrăgostiți de libertate, sunt cu mult mai mari decât ne închipuim. Fiecare om, fiecare individ care face parte din societate, poate trăi și respira și se poate numi stăpân pe propriul său suflet.

Dar dela războiul mondial încoace, s'a produs o schimbare. Fără de veste, unele popoare au pierdut o mare parte din aceste drepturi și privilegii, pentru cari predecesorii lor luptaseră punând totul în joc. Și ceace-i mai ciudat, mulți par a renunța cu entuziasm la libertățile lor, primind să trăiască sub o dictatură dintre cele mai crude și mai arogante. Dictatori, cari și-ar fi atras blestemele propriilor lor părinți, sunt astăzi ridicați pe un pedestal de stimă și divinizați, de parc'ar fi niște supraoameni.

Popoarele nu numai că par a renunța la drepturile lor de-a se conduce, dar ceace e mai ciudat, așteaptă dela acești miraculoși dictatori, să le servească o pensie mare la bătrânețe și să întrețină indivizii, atunc când sunt mai tineri, dar fără a le pretinde să muncească. Ce înseamnă aceasta, vom înțelege din câteva cuvinte.

Dedesubtul acestor schimbări, cu adevărat uimitoare, survenite în atitudinea a milioane de oameni, față de democrație, se află câteva fenomene psihologice foarte puțin cunoscute. Aceste neglijate slăbiciuni psihologice ale individului mijlociu, pot avea de rezultat, o scufundare în nămolul dictaturei, o situație cu mult mai penibilă decât a iobagiilor, cari nici să respire nu puteau, fără îngăduirea feudalului, stăpân a pământului muncit de ei.

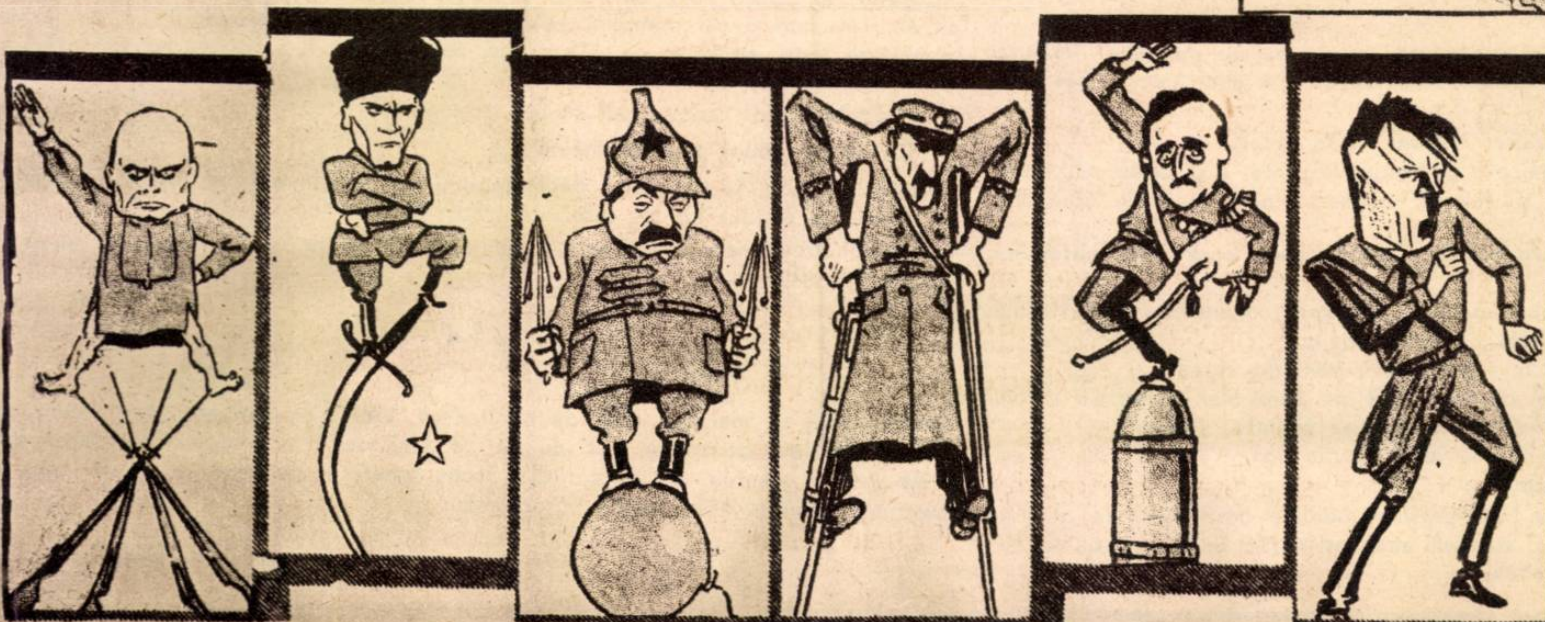
Dela stânga la dreapta, Mussolini (Italia), Kemal Pașa (Turcia), Stalin (Rusia), Pilsudsky (Polonia), Alexandru (Jugoslavia), Hitler (Germania).

Un desen dintr'un ziar german înfățișând pe Ivan cel Groaznic care-l felicită pe Stalin.

În firea omului este adânc săpată tendința de idolatrizare a eroilor. Fiecare dintre d-voastră a avut ocazia să observe, într-o casă de copii, că băiețelul caută să imite pe aventurosul cow-boy, care l-a uimit la cinematograful, iar fetița vrea ca rochițele ei să semene cu ale profesoarei.

Copiii cresc, devin oameni mari, dar sentimentul de admirație rămâne, indivizii alegându-și un alt obiect în care întrușează idealul și astfel, eroul unuia va fi Benjamin Franklin, iar al altuia Thomas Jefferson. Oamenii trebuie să aibe un idol pe care să-l urmeze, să-l citeze sau să-l adore, pur și simplu.

Adesea eroul este o figură care n'a trăit nicicând. O plăsmuire a închipuirii. Întregul popor german spre exemplu, a avut o serie de eroi absolut imaginari, pe cari i-a plasat în centrul unor admirabile povestiri fantastice. Din leagăn, copilul german a fost adormit cu povești despre Wotan și alte personaje fictive, care sunt zeii domestici ai acestui popor. Iar Adolf Hitler și-a dat seama că nu va parveni niciodată să obție întreaga putere dictatorială, așa cum o visa, atâta vreme cât în inimile poporului rămăneau acești eroi imaginari, imortalizați în cântece și legende. El voia să fie unica divinitate și atunci, s'a identificat cu o figură eroică, originalul Adolf-Ataulf, cumnat și succesor al cuceritorului Alaric.

Pentruca poporul să se pătrundă de eroismul lor, fiecare dintre acești dictatori, fără excepție, au servicii de propagandă care prepară cetățenilor, legende, ce pun în socoteala conducătorilor isprăvi tot atât de imaginare, ca niște povești de folclor, dar cu mult mai primejdioase.

Aceasta ne ajută să înțelegem cum se face că un popor suportă împilările unui dictator, fără a se revolta. Literatura de propagandă îi atribuie adesea puteri miraculoase, transformându-l într-o făptură supranaturală.

Atentatele la viața lui Mussolini, spre exemplu, sunt speculate în așa fel, încât să-i sporească prestigiul și autoritatea. În urma unui astfel de eveniment, oficiile de propagandă au lansat șovonul că Mussolini ar fi spus: „Nimic nu mă va putea atinge, atâta vreme cât nu-mi voi fi îndeplinit misiunea. Nici o forță nu mă va putea împiedica să-mi duc opera la bun sfârșit.”

În felul acesta se cultivă, în păturile inferioare, care constituiesc grosul populației ideea că fiecare dictator se bucură de o protecție divină. Puterile vechilor și pur legendarilor Zeus și Thor nu sunt nimic, pe lângă supra-omeneștile însușiri pe care oficiile de propagandă le atribuesc dictatorilor moderni. Iată pentru ce, una dintre primele preocupări ale dictatorului este să exercite un control riguros asupra presei, posturilor de radio-difuziune și scoalelor. Adevărul nu trebuie publicat sau spus decât dacă este în favoarea dictatorului. Astfel, ziarele germane nu îndrăznesc să scrie un cuvânt despre anormalele eccese de plâns ale lui Hitler, despre marea ură pe care o are pentru părintele său și despre fanaticul ascetism, pe care-l practică. În schimb sunt silite să preamărească tot ceea ce el a făcut pentru poporul german, sau să arate cum și-a ucis câțiva dintre cei mai buni prieteni tot pentru binele scumpei sale țări, când în fond masacrul n'a fost dictat decât de un sentiment de gelozie și de teamă.

Cultura a fost de mare ajutor acestor dictatori, cari au luat în mâini puterea și libertatea a milioane de oameni pe acest pământ. Dacă știutorii de carte s'ar fi numărat ca în vechime deabia cu zecile și sutele, candidatul la dictatură ar fi întâmpinat dificultăți, în răspândirea legendelor menite să facă din el un erou național. Aceasta este una dintre tragediile educării maselor. Școala publică a fost una dintre primordialele preocupări ale popoarelor și a devenit acum tocmai instrumentul prin care li se strecoară jugul pe grumaji.

Înainte vreme, numai tiranii și despoții isbutiau să se impună unui popor. Astăzi însă, când mai toți cetățenii știu să citească, dictatorul se insinuază subtil în spiritele lor, până când ajunge a fi privit ca un supraom atotputernic și infailibil. Tiranul din vechime întrebuița frica, spre a se menține la putere. Dictatorul modern se folosește de superstiție și informații false. Numărul Rușilor știutori de carte este relativ redus, așa că Lenin și Stalin au fost prea puțin ajutați de controlul pe care-l au asupra presei și radiodifuziunii. Ca și tiranii din vechime, ei au trebuit să facă uz de forță, pentru a ține populația în frâu. Dar la adânc înrădăcinata nevoie de idolatrizare, se mai adaugă cuceririle științei moderne pentru a îndemna pe bărbatul sau femeia din mulțime să renunțe la libertățile pentru care străbunii lor au luptat până la ultima suflare. Desigur că trebuie să existe supra-oameni în acea-

stă lume, pentru a realiza astfel de miracole, gândește cetățeanul de rând, înaintea înfăptuirilor unui Edison, Michelson, Marconi, etc. Deși omul de știință nu poate avea niciun punct comun cu dictatorul, realizările lui sunt de mare folos acestuia din urmă, deoarece omul de mijloc a ajuns să creadă astăzi că nimic nu mai e cu neputință.

Drul Wilhelm Steckel, psihologul vienez care-a avut ocazia să observe de aproape desvoltarea dictaturii, crede că viața de familie este cauza acestei mișcări retrograde, dela libertate către dictatură. Copiii sunt crescuți sub autoritatea absolută a părinților. De obicei, cuvântul tatălui este lege și, în afară de aceasta, el este privit ca un fel de erou: tatăl are bani cu cari cumpără orice, are forță și e „atotștiutor”.

Ajuns la maturitate—spune drul Steckel, — copilul își dă seama că părintele nu e deloc un supraom dar nu poate renunța la ideea pe care a nutrit-o atâta vreme. Rămâne cu convingerea că trebuie să existe totuși indivizi, cari sunt supra-oameni și astfel, un savant, un economist,

sau un oarecare arivist poate lua în spiritul său locul părintelui, devenind dictator. Drul Steckel numește această tendință, **complexul autorității**. Acest complex al autorității este foarte răspândit, aproape universal. „Impulsul de-a urma și de-a te supune unei personalități mai puternice decât a ta este în majoritatea oamenilor, foarte puternic”, spune drul Irwin Edman, dela Universitatea din Columbia.

„Oamenii doresc să fie conduși. Această pronunțată tendință de-a urma directivele cuiva și uneori ale unui individ, care are darul de-a suscita emotivitatea mulțimii și de a-i înfierbânta imaginația, poate dobândi sprijinul celor mai leali cetățeni, întru satisfacerea unor interese pur personale.”

Femeile par a avea complexul autorității într-o măsură mai mare decât bărbații. Cu alte cuvinte, ele se lasă mai ușor dominate, deși există destui soți cari vă pot spune că lucrurile nu stau întotdeauna astfel. Iar cu aceasta, iese la iveală un alt paradox, o altă realizare a democrației, care a colaborat

în mod efectiv la determinarea epidemiei de dictatori ce bântuie Europa.

Drepturile civile și politice ale femeii sunt o inovație democratică. Dar cum femeile se pleacă mai ușor înaintea unui spirit dominant, mai cu seamă atunci când acesta face să vibreze coardele afectivității lor, se înțelege că unui dictator nu-i va fi prea greu să ajungă și să se menție la putere, acolo unde femeile pot vota.

Aceasta ar explica pentru ce dictatorii Rusiei Sovietice au pus femeile pe un picior de egalitate cu bărbații — ele formează o masă mai docilă și mai entuziastă — și pentru ce Kemal Pașa, a „americanizat” femeia turcă.

Perioadele de criză sunt întotdeauna propice ridicării dictatorilor ambițioși. Diana Spearman, sociolog englez, a arătat cum s'au ridicat dictatorii dealungul istoriei, tocmai în momente ca acestea. „Evenimentele politice au devenit de-o enormă importanță pentru indivizi” spune ea. „Crizele economice și eventualitatea unui războiu planează ca o amintire uriașă și de neîn-

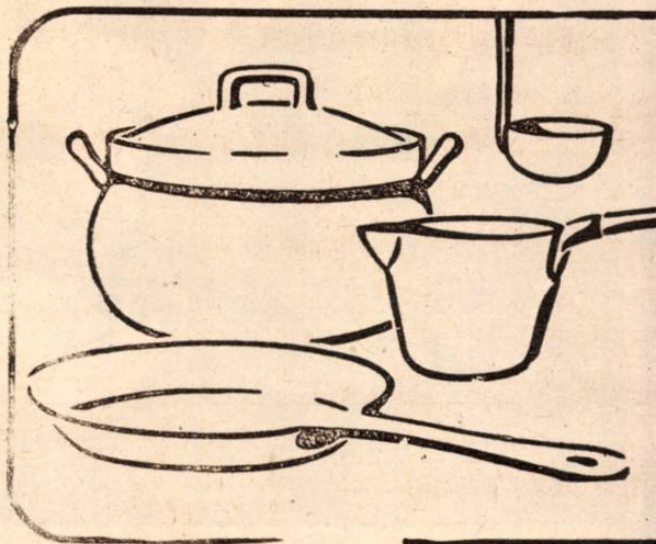
teles. Frica pe care o resimte un popor în astfel de împrejurări este o emoție paralizantă.”

Și, în momentul când masa este suficient de paralizată, se ridică fără de veste dictatorul, așa cum s'a întâmplat cu Ludovic Napoleon, în 1851.

Dictatorii se proclamă într-o noapte, dar nu tot atât de repede pot fi înlăturați. Ridicarea lor se datorește faptului că o mare parte dintre cetățeni sunt superstițioși, ignoranți sau și-au pierdut încrederea în ei înșiși. Cu un cuvânt, pentru că mulți dintre ei au desvoltat un excesiv complex de inferioritate și tind a se întoarce în copilărie. Dorința de-a trăi sub dictatură nu este decât un regres, către o perioadă în care ne obișnuisem a trăi dominați, un fel de auto-sugestie, de transpunere în starea de-a simți imaginara putere a unui supraom imaginar.

O guvernare cu adevărat democratică nu se poate instaura cât ai bate din palme. Ea se realizează după o lungă și adevărată grea campanie, dar e cu mult mai durabilă și mai constructivă. Donald Laird

O cutie de VIM pe raftul oricărei bucătării!

Acolo este locul ei, — și de acolo stăpânește casa întreagă! Căci Vim curăță toate într-o gospodărie, tabla de la ferestre, clante, scânduri, castroane, tacâmuri, vase de bucătărie și orice obiecte de sticlă, lemn smalt, metal sau faianță.

Cu o singură condiție: să fie

VIM

veritabil în cutia sa oriainală!

**CENTRALA
LÂNEI S.A.R.**

PENTRU
TAPIȚERIE
COMERTUL
DE FIRE

**PERDELE, COVOARE,
CUVERTURI DE PAT,
LÂNURI, LUCRURI DE MÂNĂ**

Facem planuri, **GRATUIT**
desemne și oferte

PRELUCRĂM PERDELE VECHI
DUPA PLACUL CLIENTULUI

CALEA VICTORIEI 17

(LÂNGĂ PREFECTURA POLIȚIEI)

**Ar trebui s'o deșteptăm din
somm . . .**

pentru că să-i spunem, cât este de periculos să se culce cu resturile de mâncare printre dinți. Aceste resturi constituie un teren ideal pentru răspândirea microbilor, al căror efect distrugător e promovat și mai mult, dacă seara ne culcăm cu dinții nespălați. De aceea îngrijirea dinților înainte de culcare este o poruncă categorică a sănătății. Intrebunțează deci în acest scop o pastă de dinți, care ca și Chlorodont poate să îndepărteze toate impuritățile din gură, cu deosebire resturile de mâncare și sedimentul neplăcut de pe dinți, fără ca să atace smalțul dinților atât de prețios. Gândește-te la aceasta ori de câte ori îți cumperi pastă de dinți. Chlorodont, tubul mare Lei 30.—, tubul mic Lei 19.—.

Suferințele unui artist

Desigur că nimic nu e mai greu decât să stărnești veselie altora când tu însuți suferi durerile cele mai grozave. Și totuși artiștii sunt adeseori puși în această paradoxală situație, din care numai o întâmplare fericită îi poate salva. Printre multe scrisori de mulțumire primite de către Farmacia „Thoiss“ din București calea Victoriei 124 pentru produsul „Gastro D.“ relevăm cu plăcere un fragment din scrisoarea d-lui Jean Kanner, artist, care prin profesia ce o exercită are desigur nevoie de sănătate și de o cât mai mare bună dispoziție. „... Am suferit 3 ani de o gravă afecțiune stomacală. Somnul nu se mai lăsa de ochii mei;

eram extrem de nervos; nu-mi mai puteam exercita profesia. Se produse un început de ulcer stomacal; sufeream dureri, urmate de vomități. Nu puteam lua nimic. Mă hrăneam aproape numai cu bicarbonat, pentru a-mi liniști crampele. Mam hotărât atunci să iau „Gastro D“. După prima sticlă am făcut 5 zile pauză, apoi am mai luat 2 flacoane. Azi am poftă de mâncare, dorm liniștit, sunt bine dispus și-mi continui profesiunea. Rog pe cei neîncredători să-mi scrie și le voi răspunde. Jean Kanner (Charlot) Focșani, str. Gheorghescu 28, din Orchestra de Jazz a Restaurantului Pollatos.

CONGRESUL BĂRBOȘILOR LA TOKIO

Delegați din toată Japonia au venit la Tokio pentru a lua parte la prima adunare națională a bărboșilor. Ei preconizează întemeierea unei asociații al cărei scop să fie îngrijirea acestei minunate podoabe a oamenilor. La congres au fost reprezentate peste o o sută de feluri de bărbi.

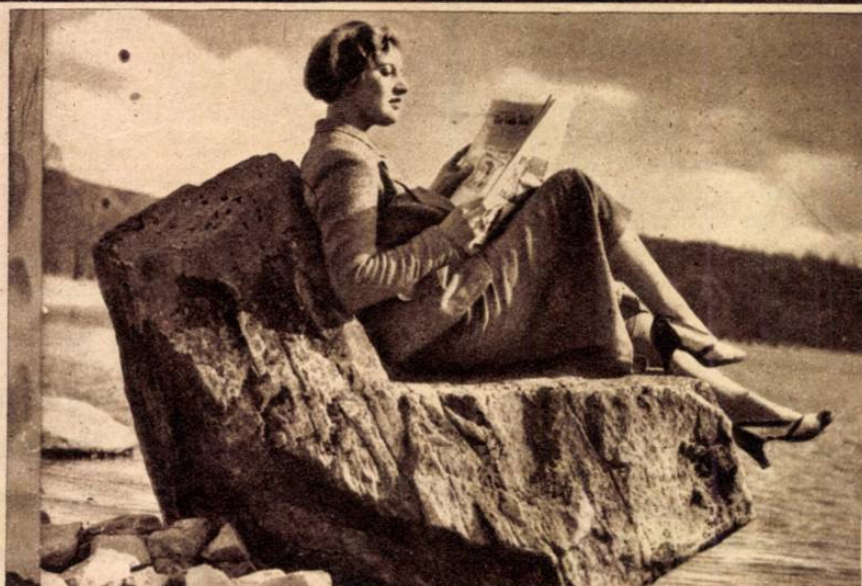
BANCHETUL BĂRBOȘILOR DIN NEW-YORK

Ceiace japonezii vor să întemeieze acum există de mult la New-York, în țara tuturor posibilităților. Și anume, un club național al bărboșilor care are de scop îngrijirea bărbilor, mustăților și ciocurilor cetățenilor Statelor-Unite. Fotografia noastră înfățișează patru membri ai comitetului asociației, în conversație.

NATURA TÂMPAR

Această stâncă este crescută pe coasta de Vest a Scoției și are forma unui scaun modern. Conița din fotografia noastră a găsit astfel un prilej de confortabilă odihnă în plină natură.

CEL MAI MARE MUZEU IN AER LIBER

IN 1887, medicul dentist Sandwigh din Lillehammer (Norvegia) cree un muzeu de un gen nou, care se află încă și astăzi sub conducerea sa.

E vorba de un muzeu în aer liber, de o înaltă valoare culturală, care s'a făcut cu uriașe jertfe materiale. Proiectul medicului a fost adoptat cu mult entuziasm de către întreaga regiune nordică, — Gannelt By (Aarhus), Skansen (Stockholm) muzeul în aer liber din Helsingfors, muzeul popular din Oslo. Cine-a avut vreodată prilejul să admire minunata creație a lui Sandwigh, recunoaște că greu va putea cineva atinge desăvârșirea acestei opere. Lillehammer însăși este în mare parte un adevărat muzeu în aer liber și localitatea cea mai indicată pentru menținerea vie a tradiției. Marele sat Maihaugen se întinde tăcut în sălbaticul Parc nordic. Poduri pitorești, romantice lacuri cu lebede, creează acea pașnică atmosferă de frumusețe medievală, cuvenită aci. Există muzee cari obolesc pe vizitatori. În Maihaugen domnește însă asemenea orânduială sistematică, o ambianță atât de perfectă, încât cutreeri cu vădit interes casă după casă, încăpere cu încăpere. Istoricul locuinții, de-alungul vearurilor se desfășoară înaintea ochilor, așa cum ai răsfoi o carte cu imagini. Din începuturile străvechi, primitive, și până la casa în mai multe caturi, cu încăperi confortabile, coșuri, acoperișuri, ferestre și grinzi, nu s'a omis nimic.

Mai întâi două colibe din epoca de piatră! Apoi vatra, așezată jumătate în afară și jumătate înăuntrul peretelui! Scânduri acoperite cu mușchi și cu crengi de brad, în loc de saltele și pături, au fost culcușurile incomode, pe care se odihneau înaintașii noștri mai liniștiți și fără griji, decât dormim noi oamenii civilizați ai celui de-al 20-lea veac, în paturile noastre cu somiere.

Casa mobilă din Vaga

Casa țărănească și grajdul din Bjørnstade

Casa, construită din blocuri de piatră din secolul al 14-lea este fără îndoială mai omenească. Are patru pereți, o ușă în adevăratul înțeles al cuvântului și vatra în interiorul încăperii: deci începuturile hornului. Deocamdată nu sunt ferestre propriu zis; doar o mică deschizătură pătrată — care se poate chiar închide pe dinăuntru... Drumețule, descoperă-te! Te afli în fața străbunei viitoarelor locuințe, care-au răsarit din aceste timide încercări constructive.

Creerul uman născoceste mereu lucruri noi. Curând după ce a luat ființă cea mai primitivă formă de vatră, s'a descoperit hornul, pentruca într'un răstimp relativ scurt să se ajungă la adevăratul cămin. Apoi, apar ferestrele: aerul și lumina, vor pătrunde nestingerite, în numeroasele despărțituri ale locuinței. Mobilierul nu rămâne mai prejos, cu toate că va trece mult timp până să se ajungă la pat, la masa de mâncare, la tabloul pictat, la porțelan sau la vasele de aramă. Este cu adevărat uimitor precizia dezvoltare a fanteziei și spiritului inventiv omenesc.

Din păcate, ne vom mărgini în cuprinsul acestui articol, să descriem numai acele clădiri cari ne par mai interesante. Ca o minunăție, unică în arta restaurărilor, admirăm uimiți biserica Garmo, un venerabil locaș de închinăciune. Câți ani, din cei cuprinși între 1021 și 1030, fost-au ei îmbelșugați sau săraci, și câți credincioși norvegieni nu s'au trudit ca să înalțe sfânta biserică... Prima ei înfățișare a fost foarte simplă, fără urme de podoabe.

Pentru

Primăvara 1936

*Magazinul nostru este
cel mai bine asortat în
MĂTĂSURI și LENAURI*

*Vă puteți îmbrăca la
noi absolut după ultima
modă și totuși foarte eficient*

LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 2A

CREMA COSMETICĂ Profesor Dr. VERESS

Îngrijiiți-vă tenul cu CREMA COSMETICĂ preparată după indicațiile distinsului profesor dermatolog Dr. VERESS

Ea nutrește, conservă și regenerează tenul

Prețul 200 Lei la farmacie și droguerie

Dep. general Farmacia „THOISS”, București Cal. Victoriei, 124

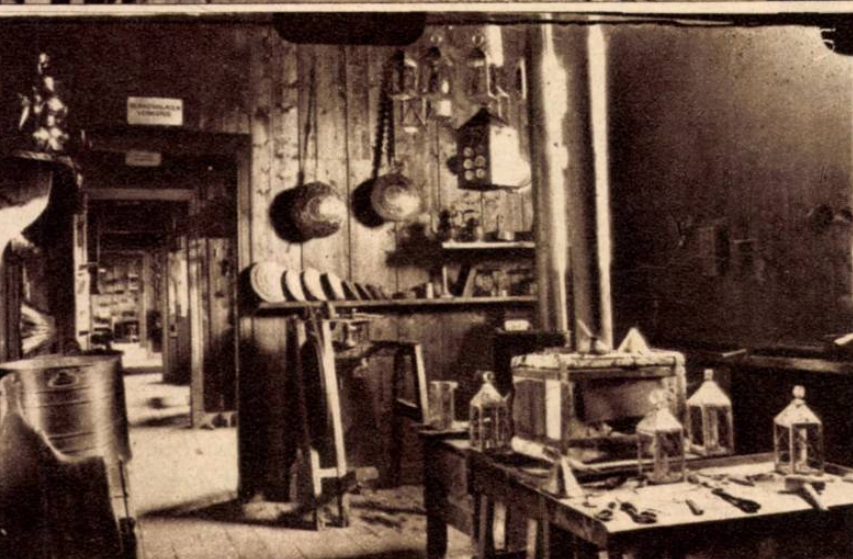
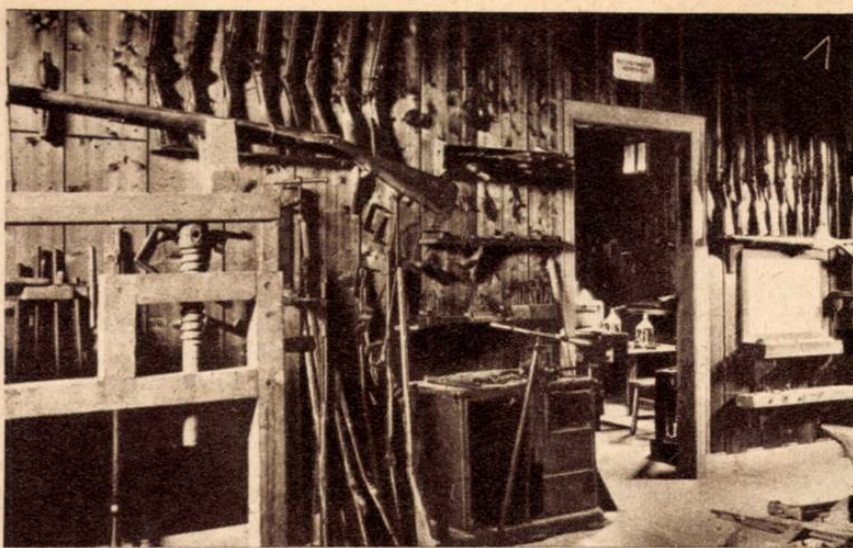
SE EXPEDIAZA COTRA RAMBURS

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Citiți:

„MAGAZINUL”

Cel mai mare M U Z E U în aer liber

Cu cât creșteau cerințele civilizației omenești, cu atât casele Dumnezeirei deveneau mai frumoase. Adausuri, fundamentale modificări, le schimbau aspectul. La sfârșitul secolului al 17-lea se mărește simțitor altarul și se înființează un loc special rezervat corului. Jețuri, icoane și sculpturi sunt originare din Gausdal. Totul este conceput în adevăratul spirit artistic norvegian, de loc încărcat, dar cu atât mai convingător, mai răpitor. În partea nordică a altarului, atârână un tablou pictat, care nu reprezintă un episod biblic, nici vreo față bisericească, ci pe un simplu țaran Trond Eklestuen. Străduinței și neobositei munci depusă de acest om se datorește restaurarea celei mai vechi biserici din Gudbrand-Hale. În anul 1870, biserica Garmo s'a prăbușit. Sculpturile și odoarele s'au împrăștiat, ca purtate de vânt. Au trebuit douăzeci de ani de intensă activitate, până când, în 1921, să se inaugureze, fidelă reconstruire din Maihaugen. Toți acei cari au contribuit să ducă la bun sfârșit această monumentală operă, ar avea dreptul să fie pomeniți. Față de coliba din epoca de peatră, locuința din curtea Lökkre ne pare un adevărat palat (1663). Odăi și săli, dulapuri bogat sculptate, războaie de țesut, totul tinde spre confortul rafinat al vieții casnice.

Cam la aceeași dată se construiește și casa parohială din Vago, căreia ne vom încumeta, să-i dăm denumirea de apartament. Este împărțită în cinci încăperi, cari cuprind toate cele trebuincioase funcționării unei înstărite gospodării reprezentative preoțești. Tablouri în ulei, bogate decorațiuni în „Gobelin”, mese masive, dulapuri artistic sculptate, felurite și numeroase instrumente muzicale, frumosul serviciu de cafea, chiar și odaia de păpuși și jucării, pentru droaia de copii, nimic nu a fost trecut cu vederea.

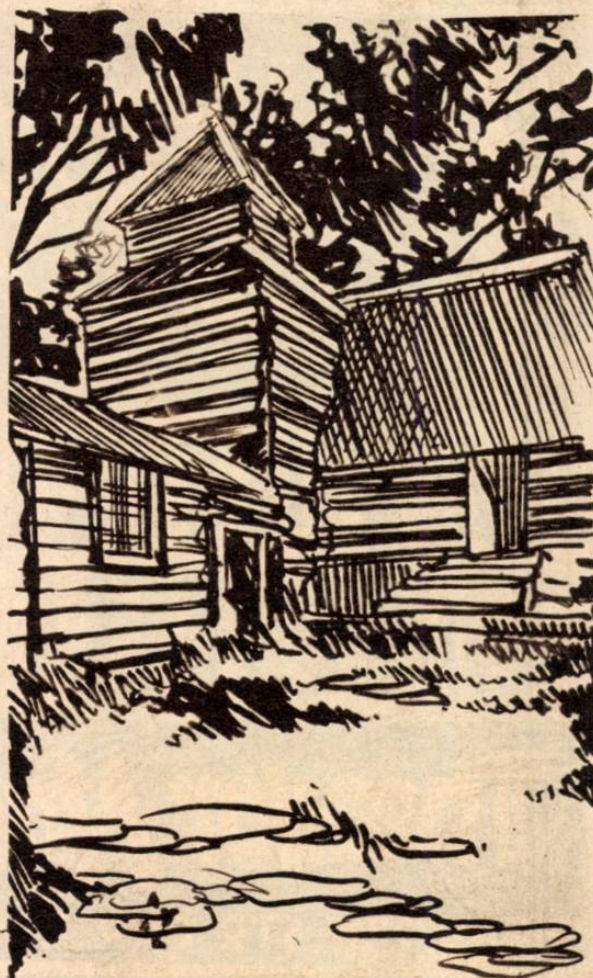
Invecinata casă Mytting, în două caturi, este tot atât de elegantă. Mobilă în stil rococo, văsăria sclipitoare, căminul ne arată că și în secolul al 18-lea lumea a știut să-și înjghebeze gospodării confortabile.

Acei cari poartă interes păturei țărănești de la Nord, pot studia amănunțit evoluția curții din Bjørnstadt, care de peste 350 de ani se află în posesia unei chiabure obștii țărănești.

În cea mai veche clădire, vedem vatra în mijlocul încăperii. În locul coșului zidit, fumul iese printr'un soi de burlan, făcut din piei uscate de animale. Oricât de primitive par obiectele, tot se întrezăresc eforturile de îmbunătățire a vieții casnice.

Locuința țărănească alăturată dovedește cu prisosință cât de bine se pricepea pătura rurală, încă din 1777, să prețuiască avuțiile norvegiene. Dulapuri încăpătoare adăpostesc porțelanuri fine și sclipitoare veselă de metal.

Camerele destinate oaspeților stau la dispoziția prietenilor familiei. Toate ferestrele sunt împodobite cu flori; iarna, în jurul căminului, se adună întreaga familie, stând la sfat, în timp ce afară viscolește. Capela Isum, din veacul al 16-lea, este o admirabilă clădire din lemn. Interesează mai mult prilejul cu care a fost adusă aci. În 1907, femeile norvegiene au căpătat, după nesfârșite lupte, dreptul la vot. Acest eveniment s'a sărbătorit cu mare fast, la Maihaugen.

1) Atelierul de arme.

2) Atelierele de nasturi.

3) Atelierul de țesătorie.

4) Atelierul de butoaie.

5) Atelierul de tinichigerie.

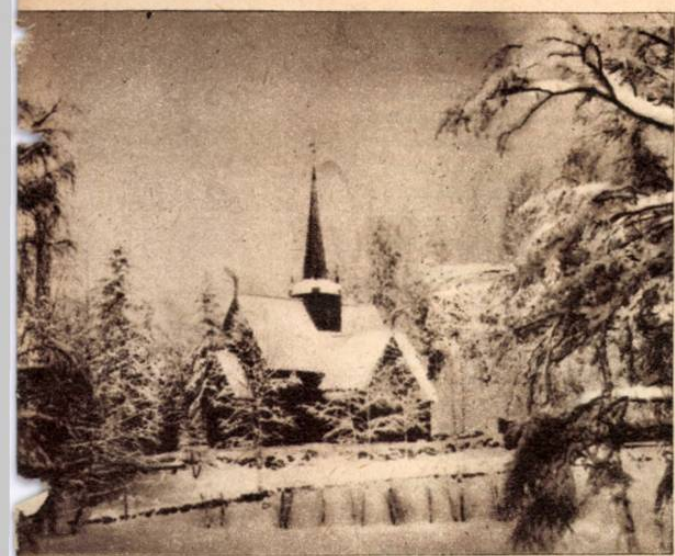
6) O capelă: camera preotului și turnul

7) Biserica din Lom.

8) O altă vedere a bisericii din Lom.

9) Locuință din Vago.

10) Interior la Bjørnstadt.

În înălțătoria atmosferă triumfală, s'a făgăduit solemn, dăruirea unui vechi edificiu, muzeului. S'a cumpărat capela curții lsum din Fron, care a fost apoi adusă aci. Pentru prima dată s'a mutat astfel un monument istoric.

Capela sfântului Olaf și a Fecioarei Maria, cu acoperișul ascuțit, cu trei minuscule ferestre și cu greoiul altar din peatră ar fi, după părerea celor mai însemnați savanți — prima biserică din Evul Mediu, clădită din blocuri de peatră.

Este cu adevărat demn de admirat Episcopul Gunar din Hammar, care prin propriile-i mijloace a efectuat și desăvârșit apoi acest edificiu de artă. Mai frumoase și mai interesante sunt însă vechile ateliere; încă de afară te ademenesc strălucitoarele firme — fiecare breaslă alegându-și emblema potrivită — care să aibe darul de-a atrage cât mai mult.

Meșterul croitor, cizmar, pălărier și giuvaergiu, se întrec în ingeniozitate. Cât de odihnitoare pare arhaica liniște ce domnește în aceste săli, contrastând cu trepidanta atmosferă din interiorul mecanizat al industriilor actuale!

Ore dearândul vizitezi peste șaptezeci de locuințe, fără să simți cum trece vremea. Cu ultima clădire, ai impresia că întorci cea din urmă pagină a unui interesant roman. Revenit în minunatul parc în care se află muzeul, respiri cu nesaț aerul proaspăt al zilei de iarnă. Zăpada sclipește în lumina orbitoare a soarelui, transformând în feerie de basm întregul Lillehammer.

■ Alfred Joachim Fischer

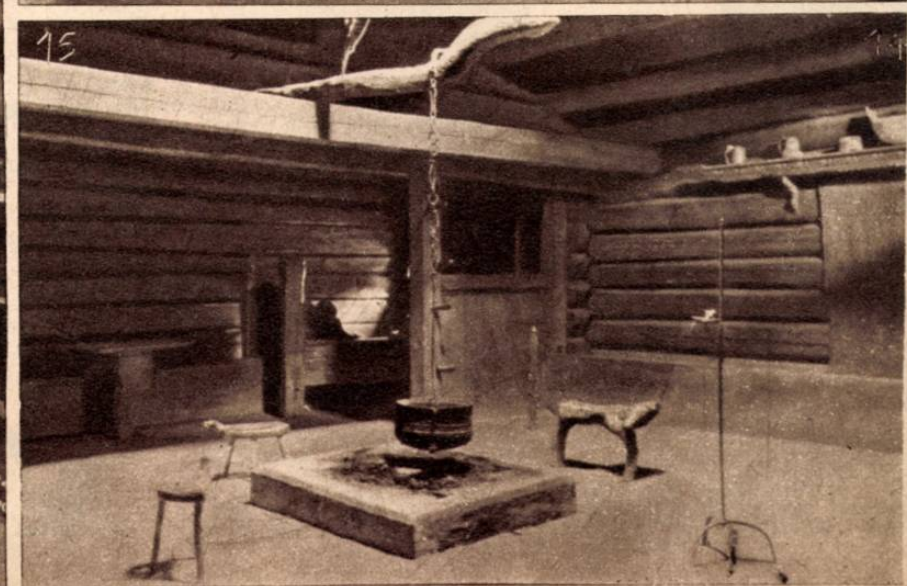
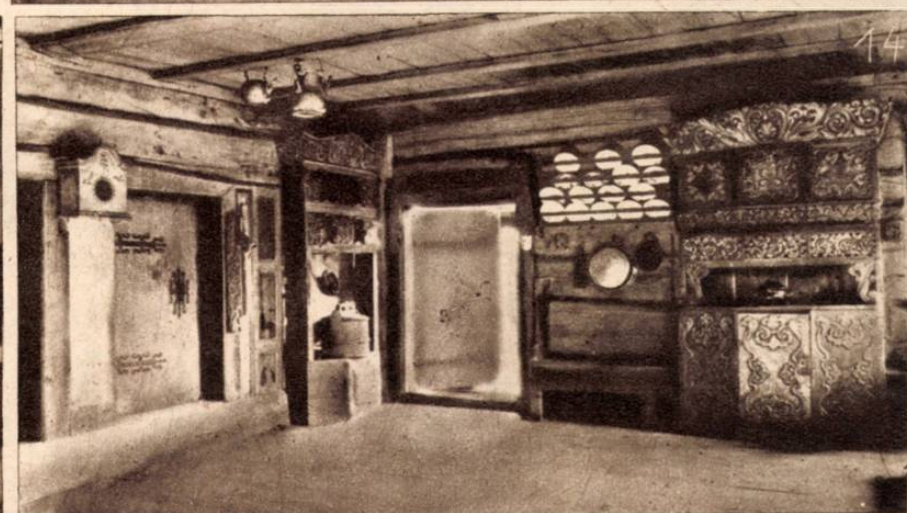
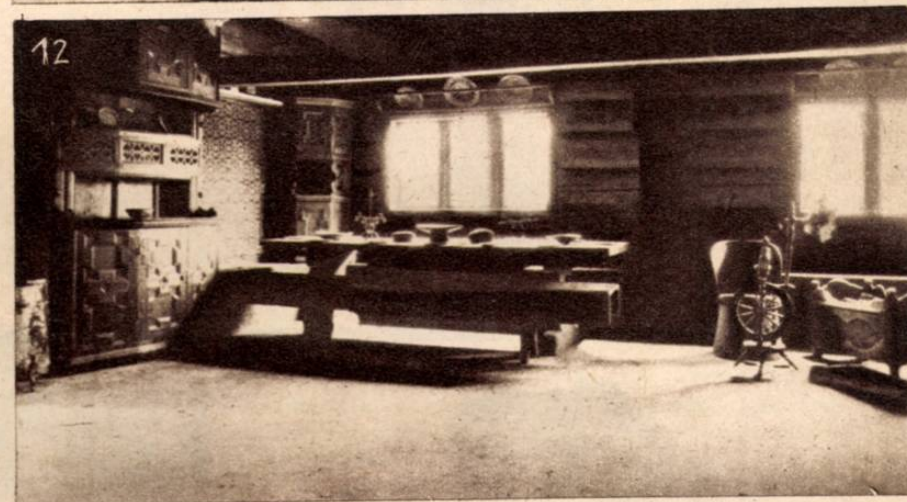
11) Alt interior.

12) Interiorul unei case din Bjornstadt.

13) Casă la Lockre Skjak.

14) Interior de casă țărănească la Bjornstadt.

15) Grajd la Bjornstadt.

DIN TOATA LUMEA

UCENICE DE FABRICĂ JAPONEZE MERG LA LUCRU

Japonia cu exportul extrem de dezvoltat are una din cele mai complete organizațiuni a lucrului în fabrici. Lucrul este regulat după un principiu familiar. Ucenicele de fabrică în vârstă de 15 până la 20 de ani sunt angajate pe patru până la cinci ani. Ele câștigă cca 30 de lei pe zi, locuiesc, lucrează, trăiesc și învață la fabrică. Fotografia noastră înfățișează pe ucenice în uniforma de lucru pornind spre ateliere.

MARE VÂNĂTOARE DE PORCI MISTREȚI ÎN INDIA

Recent s'a decernat cupa Cadir, cu ocazia vânătoarei care a avut loc la Bachraon, în Meerut, India Centrală. Câștigătorul a fost, căpitanul Tuck, secretarul onorific al Tent-Clubului Meerut.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și îl fereste de infecții. Flacoane lei 51, 72 și 129

O pudră care «ține» este pudra «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii à lei 35, 75 și 130

Machilajul natural caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți prefera să fiți «naturală» îmbunătățind însă lădoul «Mystikum» Scherk — care adăugă perfectându-vă acea nuanță variabilă pe care bărbajii o apreciază atât de mult. Cutia lei 70.

Studiați frumusețea

după cartea «Le beau visage» care este atașată fiecărui flacon de «Lotion Faciale Scherk». Găsiți deslușiri ample într-o formă concentrată. — Puncte negre, acnee, epidermă grasă și pătată, pori dilatați nu trebuie să mai existe în viitor. Pielea întinereste. Flacoane à lei 62, 103, 164 și mai mari. Trimiteți adresa Dvs. exactă însoțită de lei 12 în timbre poștale la «Parfex» Calea Moșilor 78, București I. Veți primi imediat o probă.

Îl joineca de la Scherk

**Lotion
Faciale
Scherk**

ANUL X No. 485

6 MAIU 1936

10 LEI

Realitatea

ilustrată

Ripensia leader al campionatului

Ripensia a învins C. F. R. cu 4 — 1 (1 — 1) Fotografia noastră înfățișează o fază emoționantă la poarta Ripensiei.

(Foto Berman).

ECLIPSA TOTALĂ DE SOARE PE MAREA NEAGRĂ

P RIMĂVARA aceasta se va sfârși, în ultima ei zi, cu un eveniment astronomic rar.

Vom avea o eclipsă totală de Soare pe Marea Neagră. Banda totalității trece foarte aproape de țara noastră.

De peste 200 de ani nu s'a mai văzut o eclipsă totală de Soare în România. Conform calculelor, abia la 1961 linia centrală a unei întunecimi de Soare va trece prin apropiere de București.

De 22 de ani, dela 21 August 1914, nu s'a mai văzut la noi o eclipsă parțială de Soare, mai pronunțată: să se înopteze ziua.

Întunecimile precedente au fost fără importanță, Luna știrbind numai o bucată din Soare și multă lume nici n'a știut c'a fost eclipsă.

În popor se crede că în timpul întunecimii, vârcolacul cel mare mușcă Soarele.

Alții admit ipoteza, ce datează probabil din cele mai vechi timpuri preistorice, că eclipsa ar fi un război între Soare și Lună.

În copilărie, când am văzut prima eclipsă de Soare, bineînțeles parțială, la Iași, bunica îmi spunea că e „război între Soare și Lună”. Deși convins, că victoria va fi a Soarelui, crezând în puterea focului său, care va frige repede

**La Orta-Keui (Asia Mică) Luna va acoperi 100 la sută din Soare
la Balcic 95, la București 91, la Iași 87 la sută**

Eclipsa va fi în dimineața zilei de 19 Iunie, dela răsăritul soarelui până la orele 7 dimineața. Faza maximă va fi între orele 5 și 6.

La 19 Iunie, milioane de oameni se vor scula în zori de zi. La răsăritul Soarelui, toți cititorii noștri vor aștepta eclipsa, pregătiți cu tradiționala bucată de sticlă afumată, la flacăra unei lumânări. Cei din București vor putea observa eclipsa numai din anumite locuri (dealul Patriarhiei, dealul Filaretului, Cotroceni, Obor, Parcul Național dela Băneasa, de pe terasa Palatului Telefoanelor etc.), de unde se vede orizontul răsăritului. Cei dela țară se bucură de orizont integral.

SE VA FACE ÎNTUNERIC ÎN TOATĂ ȚARA

Eclipsa dela 19 Iunie 1936 e cea mai mare eclipsă ce va fi văzută de generația noastră.

Calculele arată că la București Luna va acoperi 91 la sută din Soare, la Balcic întunecimea va atinge 95 la sută, iar la Orta-Keui (pe Bosfor) întunecimea va fi totală, 100 la sută. Se va face întuneric ziua, aproape ca noaptea, pe întregul teritoriu al României.

Cei cari vor dori însă să observe întunecimea totală, vor trebui să plece în Asia Mică, pe malul Bosforului aproape de Zunguldag, la Fakos, sau eventual în orașelul Orta-Keui, aproape de Skutari, situat chiar pe linia centrală a benzii totalității.

LA ORTA-KEUI SE VA VEDEA COROANA DE FOC A PROTUBERANȚELOR

La Orta-Keui, Soarele va dispărea cu desăvârșire de pe cer și în locul său se va vedea coroana roșie de foc a protuberanțelor, cel mai impresionant fenomen astronomic ce poate fi văzut într'o viață de om.

În afară de sute de astronomi, vor pleca mii de turiști din toată Europa, din Asia Mică și din Egipt spre țărmurile Bosforului, pentru observarea eclipsei.

Se știe că astronomii cheltuesc milioane de lei pentru a vedea o eclipsă de Soare, trimițând expediții într'o insulă pierdută în largul Oceanului Pacific, sau în colțul de jos al Americii de Sud, unde s'a verificat la 1919 teoria lui Einstein.

Eclipsa dela 19 Iunie, începând imediat după răsăritul Soarelui, pitorescul acestui rar fenomen ceresc va fi deosebit de impresionant.

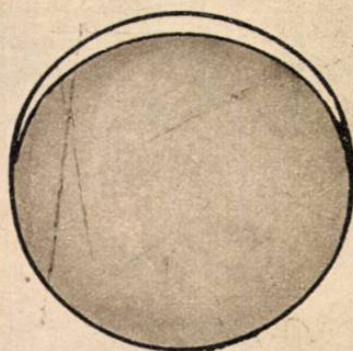
Eventual se va cinematografia în culori cercul roș-vioaceu al protuberanțelor solare. Protuberanțele vor apărea în clipa când luna va acoperi întregul glob solar și vor rămâne suspendate de-asupra orizontului, timp de două minute, înconjurate de stele, strălucitoare ca la miezul nopții.

În clipa când se va produce totalitatea eclipsei, vor prinde să strălucească, chiar la București, unde întunecimea va fi de 91 la sută, stelele de prima mărime din Gemeni și Orion, iar la Orta-Keui se vor vedea, în plină strălucire planetele Venus

BANDA TOTALITĂȚII ECLIPSEI DE SOARE

DELA 9 Iunie 1936

După diagrama d-lor Florin și Petrescu

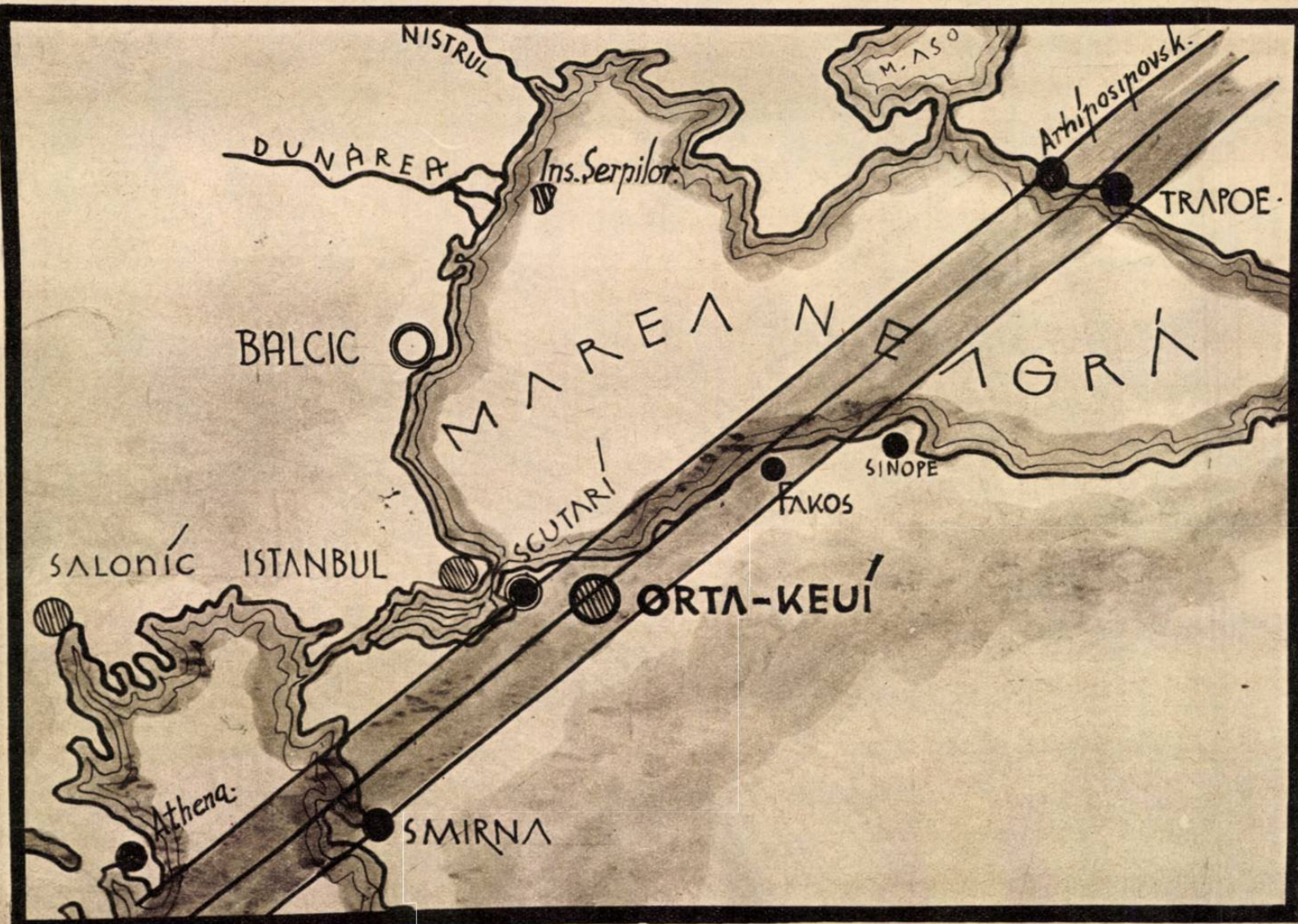

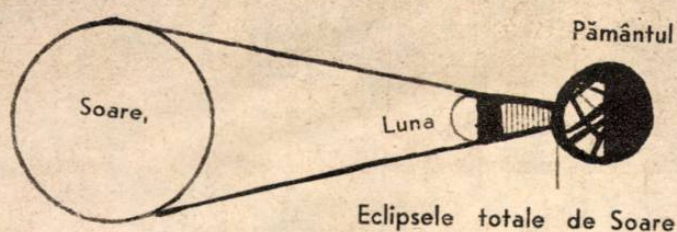
Faza maximă
la București

toată Luna, observai print'r'o sticlă afumată, cu multă uimire și chiar cu o vădită neliniște, că războiul la proporții grave și că Luna a mușcat jumătate din Soare. Mii de oameni observau îngrijorați fenomenul ceresc. Cel puțin mie îmi făcea impresia că oamenii sunt înspăimântați.

Nori întunecoși apăreau pe cer și mi-era teamă ca nu cumva Soarele să dispară pentru totdeauna, în acea grea luptă cerească. Din ferire Soarele deveni în curând iar întreg cum era.

Anul acesta Soarele va trece la solstițiu, în ziua de 20 Iunie, cu o zi mai înainte ca în alți ani, din cauza lui 29 Februarie.

Eclipsele totale de Soare

și Marte, apropiate una de alta, la trei grade vest de soare. Spre Orta-Keui vor pleca expedițiile astronomice din Turcia, Grecia, Jugoslavia, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța și eventual România.

Cum însă s'ar putea ca cerul să fie acoperit de nori în multe localități, unele misiuni astronomice se vor instala la Fako, altele în Rusia și chiar în Japonia.

UNDE SE VA VEDEA ECLIPSA ?

În ziua de 19 Iunie, primul contact dintre Lună și Soare va fi vizibil la orele 4 și 45 minute pe coasta arabică a Mării Roșii, cam la jumătate distanță între orașele sfinte Mecca și Medina.

Faza maximă se va produce la orele 7 și 20 minute în Siberia, la 350 km. de orașul Irkutsk, iar sfârșitul eclipsei va fi la 9 și 55 minute (după ora Europei centrale) pe Oceanul Pacific, între insulele Mariane și Marshall.

Eclipsa se va vedea parțială în Groenlanda, Islanda, Europa occidentală și centrală, în nordul Africei, în Asia Centrală, în Alaska, Japonia și Rusia.

ZONA TOTALITĂȚII

Eclipsele totale de Soare sunt extrem de rare pentru un anumit loc al Pământului, încât „a-

deseori,—după cum mi scrie un cititor pasionat de astronomie,—o generație întreagă, sau chiar mai multe dintr-o anumită regiune a globului, nu sunt hărăzite de soartă să admire un asemenea incomparabil tablou ceresc”.

Zona totalității va începe în apropiere de insula Malta, va tăia Grecia, Marea Egee, Asia Mică, Marea Neagră, va străbate apoi Rusia, Siberia, insula Jesso a Japoniei și se va pierde pe Oceanul Pacific.

Durata totalității va fi la Orta Keui de **un minut și un sfert**.

Pentru acest minut se riscă o călătorie din Europa și din America până la Istanbul, pe Bosfor. S'ar putea ca prin capriciul unui nor, tocmai în acest minut, eclipsa să fie acoperită de un cumulus. Lucrul—din fericire—nu e obișnuit în acest anotimp, pe țărmurile Bosforului așa că e puțin probabil să se întâmple. În mijlocul Siberiei, în apropiere de lacul Baikal, durata totalității va fi de 2 minute și 32 secunde.

Celelalte faze vor ține între două până la trei ore.

FAZELE ÎN ROMÂNIA

În ultimele două veacuri s'a văzut în România o singură eclipsă mai pronunțată, anume la 1867, când a fost o eclipsă inelară, iar nu una totală.

Eclipsa dela 19 Iunie 1936 va fi mai pronunțată în sud-estul țării și ceva mai slabă în vestul Ardealului.

În cazul când un nor va acoperi eclipsa în unele localități ale țării, se va mai vedea o întunecime de Soare, abia de 82 la sută, în ziua de 30 Iunie 1954, deci peste 18 ani.

Dăm mai jos mărimea eclipsei dela 19 Iunie 1936, la faza maximă:

Balcic	95	la	sută
București	91	"	"
Iași	87	"	"
Cernăuți	83	"	"
Timișoara	83	"	"
Oradea	81	"	"

Faza cea mai slabă va fi în județul Bihor, 81 la sută. Faza cea mai mare va fi la Balcic, care e localitatea cea mai apropiată de banda totalității.

La Constanța mărimea eclipsei va fi 94, iar pe Insula Șerpilor 93.

Prognoza timpului pentru 19 Iunie: cerul senin pe Marea Neagră și în cea mai mare parte a țării. Eclipsa se va vedea dis de dimineată, între orele 4 jum. până la 7. Intrarea în umbră va începe imediat după răsăritul Soarelui. Fazele cele mai pronunțate vor fi între orele 5 și 6.

L. FLORIN

DEMONSTRARE FĂRĂ NICI O OBLIGAȚIE, A APARATELOR

Rolleiflex
Rolleicord
Macina
Foth-Flex
Roland
Exacte
Korelle
și alte aparate cu renume mondial al
Magazinului fotografic „FOTOPTIC”
Bulevardul Elisabeta 3

M. S. REGINA MARIA VIZITEAZĂ EXPOZIȚIILE DE ARTĂ
Fotografia noastră o înfățișează pe M. S. Regina Maria la expoziția de pictură și sculptură din sala Mozart.

Ion Pribeagu, și-a cinstit prietenii cu o seară închinată umorului. În aceste vremuri de cruntă mizerie, seara aceasta a fost un adevărat regal. Plină de farmec și veselie, contribuția d-lor Trancu-Iași, Victor Eftimiu, Ury Benador, S. Podoleanu și verva plină de tinerețe și antren a lui Ion Pribeagu, care a cetit dintr'un volum de versuri inedite. În cadrul „Lunei Bucureștilor” Ion Pribeagu pregătește a doua seară de umor.

ODOL

APA DE GURĂ ODOL împiedică procesul de fermentare și putrefacție în gură.

ODOL înlătură mirosul urât din gură. ODOL înviorează și răcorește. APA DE GURĂ ODOL vă dă posibilitatea unei curățiri radicale și totale a gurii. ODOL menține dinții sănătoși și contribuie la buna stare a sănătății. Îngrijiți-vă gura cu ODOL. Nu mențineți numai dinții sănătoși, ci îngrijiți de sănătatea întregului Dv. organism.

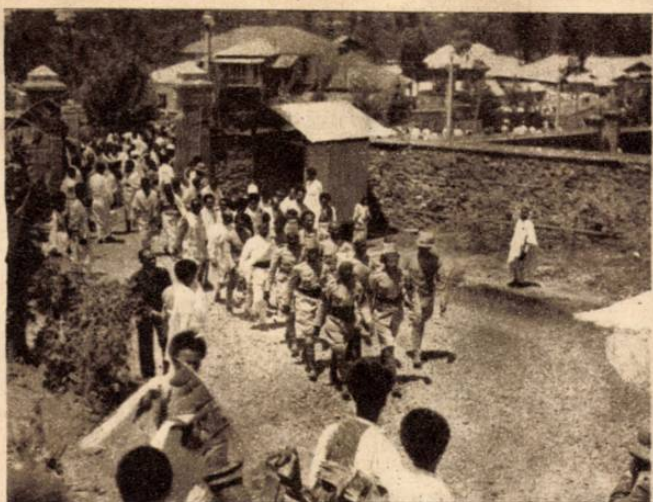

e antiseptic

COSTUM DE BAE DIN PIELE DE ȘOPÂRLA

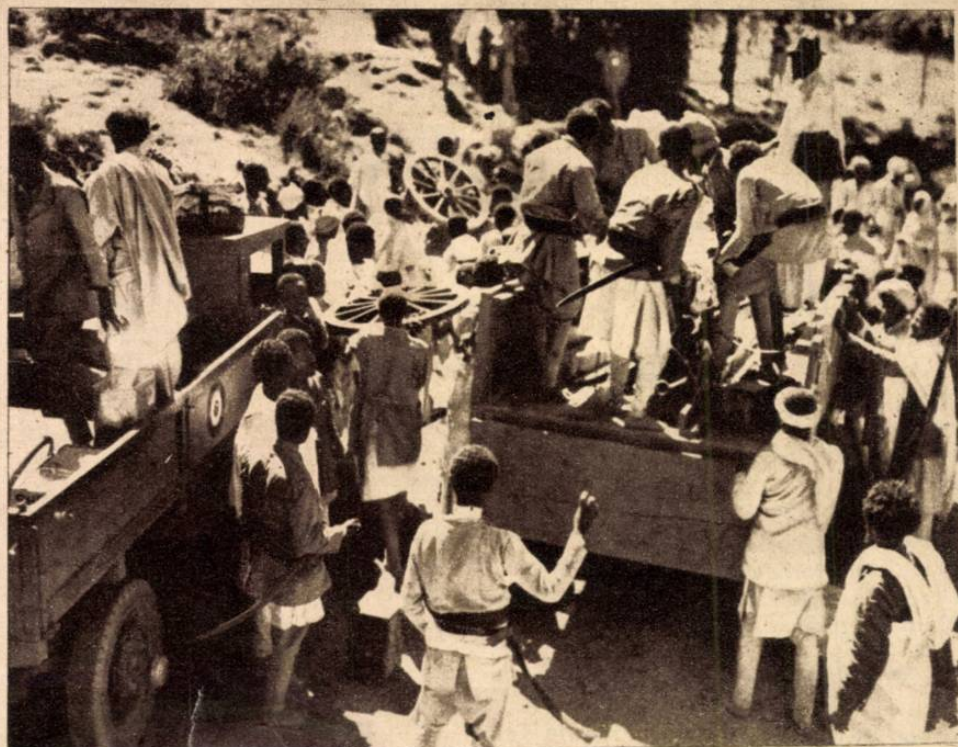
Bernice Sheerin, o frumoasă din Chicago, a lansat recent la strand un costum de bae din piele de șopârlă, așa cum vedem în fotografia noastră.

Fotografia noastră înfățișează fortificarea cetății Galabat din Sudanul britanic. În urma ultimelor cuceriri italiene în regiunea abisiniană a Galabatului trupele engleze sunt despărțite de cele italiene doar prin îngusta albie, uscată a râului Abnachara.

Lupte sângeroase au avut loc în Nordul Adis Abebei și se prea poate că împăratul să facă împreună cu cei 20.000 de oameni ai săi un ultim efort de a împiedica înaintarea trupelor italiene spre Dessye. Adis Abeba a fost teatrul unui febril exod al populației, care consideră acum intrarea italienilor ca inevitabilă. Fotografia noastră înfățișază triburile de etiopieni părăsind capitala.

Fotografia aceasta, a prins febrila evacuare a Adis Abebei — puști, munițiuni și tot ce poate fi ridicat, se încarcă în grabă în camioane.

EROISMUL ABISINIENILOR

Cățiva dintre pitoreștii războinici abisinieni își rotesc săbiile în aer declarându-se hotărâți să lupte până la ultima picătură de sânge și îndemnând populația să nu se predea ci să continue a rezista.

PANICĂ LA ADDIS-ABEBA

Fotografia noastră a prins atmosfera de panică ce domnește în Adis Abeba. Locuitorii se agită cu totul dezorientați în vreme ce detașamente de trupe pornesc în recunoaștere.

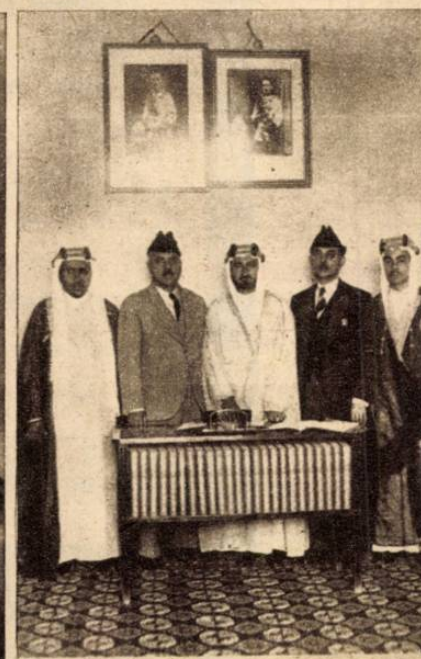

Fotografia noastră înfățișează pe cardinalul Copello (dreapta) al Argentinei și cardinalul Leme al Braziliei. Ei doi sunt șefii bisericii sud-americane.

NOUL PRIM MINISTRU AL JAPONIEI

Fotografia noastră înfățișează pe noul prim-ministru al Japoniei, la fereastra reședinței sale din Tokio, salutând cetățenii, care-i fac o manifestație de simpatie.

Semnatarii tratatului de alianță dintre Irak și regatul arab Saudi.

COMORI INFUNDUL OCEANULUI

BĂTRÂNUL NEPTUN ESTE CEL MAI MARE
BOGĂTAȘ DIN LUME

In vreme ce dvs. citiți aceste rânduri, un mic vas plutește dealungul coastelor de Nord-Vest ale Irlandei. Pe puntea sa se află un grup de oameni, strânși în jurul mai multor aparate, iar un ofițer, purtând pe cap o cască telefonică, vorbește într'un receptor. Dela o macara, aruncată peste bord, coboară în mare, un cablu de oțel.

La 300 de picioare mai jos, învăluit în întuneric și sub teribila presiune a oceanului, o siluetă monstruoasă turbură liniștea peștilor, scotocind prin ferăria ruginită, care-a fost odată un falnic transatlantic.

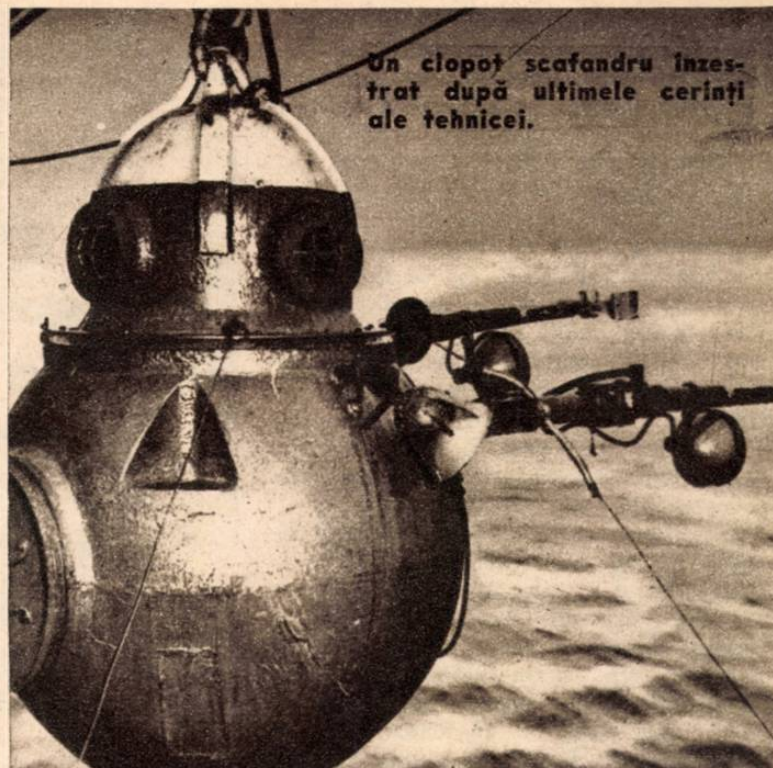
Acum 19 ani, Lusitania s'a scufundat torpilată, având pe bord o sută de suflete și aur în valoare de un milion de lire, lângă Kinsale. Astăzi, odihna e turburată de săgețile de lumină ale lanternelor, pentru scoaterea la suprafață a acelor bare de aur, care și-au păstrat valoarea și strălucirea.

Micul vas este Orphir, vaporeșul de salvare pe bordul căruia se află aparate științifice, în valoare de 15.000 lire sterline și câțiva dintre cei mai cutezători scafandri ai lumii. Anul trecut, în Noembrie, Orphir, după ce a identificat locul unde se găsea vasul scufundat, a intrat în port, spre a ierna. În sezonul acesta, dacă vântul și curenții vor fi favorabili, bogățiile de pe Lusitania vor vedea iar lumina zilei, după aproape 20 de ani de întuneric.

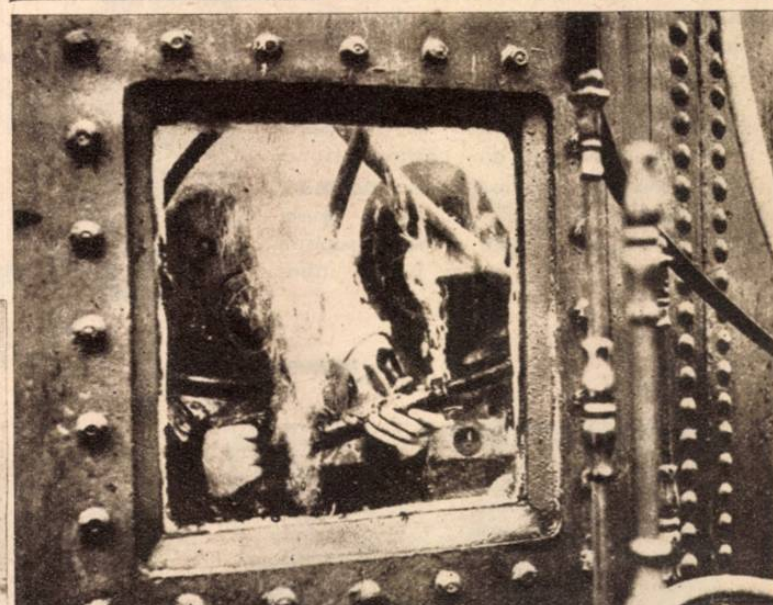
De succesul acestei întreprinderi depinde un câștig de mai bine de un milion de lire sterline. Până acum câțiva vreme, această operă de salvare fusese monopolizată de Italiani și Germani. Dar sindicatul căruia-i aparține vasul Orphir a dobândit drepturi asupra a 500 din vasele scufundate cunoscute, și posedă mai bine de 20 de aparate recent inventate, în acest scop. Reușita va însemna lansarea unei noi industrii britanice, de pe urma căreia se speră în realizarea unor câștiguri de zeci de milioane de lire.

Experții au socotit că există 7000 de vase scufundate, care merită să fie scoase la suprafață. Până mai acum câțiva ani, cele mai multe, se aflau căzute la adâncimi inaccesibile scafandrilor. Actualmente însă, cel puțin trei sferturi dintre ele vor putea fi scoase la lumina zilei. Bogățiile strânse pe fundul oceanului sunt de neprețuit. Unii spun că aurul, argintul și bijuteriile care-ar fi de pescuit se ridică la cel puțin un miliard lire sterline. Alții, că sub valurile Oceanului se găsește aur în cantități mai mari, decât în toate tezaurele Europei. În golful Vigo zace epava ruginită a celui mai mare vas din întreaga flotă spaniolă, scufundat în radă, de către un amiral britanic, după întoarcerea sa dela Vera Cruz. Din cele 24 de milioane de lire aur, care se aflau pe bordul său, s'a scos o foarte neînsemnată cantitate la suprafață. Un aventurier scoțian a propus guvernului spaniol să exploreze fundul mării, oferindu-i 90% din rezultatul întreprinderii sale. A realizat o avere frumoasă, apoi a îmbătat pe controlorii spanioli și și-a luat drumul spre casă, cu tot aurul. A mai rămas însă o cantitate foarte mare, pe fundul mării. Un vas turcesc de pirăți, încărcat cu bogății fefuite dela Greci, zace în fundul liniștitelor ape ale golfului Navarino, scufundat acum mai bine de un secol, de către flotele aliate.

Golful Table este mormântul a mai bine de 30 de vase, scufundate în decurs de 100 de ani. Este un mormânt care cuprinde avuții în valoare de 20.000.000 lire sterline. Anul trecut, o companie de salvare italiană, a adus la suprafață prima cantitate mare de monede de aur. Dar anul acesta...?

Un clopot scafandru înzestrat după ultimele cerințe ale tehnicii.

Scafandrierii execută lucrări grele în tancul de cercetare.

Ilustrația alăturată înfățișează o schemă a operațiilor de salvare a bogățiilor unui vas scufundat.

Lângă coasta Venezuelei putrezește San Pedro, cu 13 milioane lire sterline pe bord. Lângă Lizard, alte 4 milioane lire sterline așteaptă să fie redede lumii. Infanta ducea 4.500.000 lire sterline, Florencia, scufundată în apele de adâncime mică ale insulei Mull, a și dat o parte mică din comoara sa de 2 milioane lire sterline. Și în toată lumea se află semănate scheletele vaselor moderne, încărcate cu averi fabuloase.

Bogățiile vaselor vechi sunt accesibile oricărui om îndrăzneț. El va identifica locul unde se află, cu ajutorul unor aparate moderne, care produc anumite sunete, ce-și găsesc ecou în masa de metal a epavei. Apoi, întreprinde săpături în mormântul de nisip, cu pompe care înlătură câte o mie de tone de măr, pe oră. Cu epavele moderne lucrurile ar merge și mai ușor, dar și profitul ar fi mai mic, pentru că legea internațională îl obligă pe acela care întreprinde o astfel de lucrare să-și împartă câștigul cu societățile care-au plătit pentru epavă și cărora le aparține în mod legal.

„Omul de fer”, un costum de scafandru lansat acum câțiva ani, a adus la înlemnă salvatorilor mii de vase scufundate. Cu obicinuțul costum de cauciuc nu se putea pătrunde decât până la 300 picioare adâncime (cam 100 metri). Cu fiecare 10 metri pe care-i coboară un scafandru, presiunea pe fiecare centimetru pătrat din trupul său, crește cu peste un kilogram, așa că la o adâncime de 30 de metri, el suportă o greutate totală de 45 de tone. Numai o presiune atmosferică corespunzătoare, creată prin pomparea aerului de sus, împiedică apa să-l strivească. Această condițiune îi permite să respire. Atâta vreme cât această presiune atmosferică se menține, totul este bine. Dar...

Un scafandru american, care lucra la 30 de metri adâncime, lângă Rio, a alunecat într-o prăpastie a fundului, căzând 3 metri mai jos, în câteva secunde. Pompa de pe bord nu i-a putut procura imediat surplusul de presiune și marea și-a închis pumnul asupra nenorocitului, într-o strânsoare de 15 tone. Moartea sa a fost din fericire instantanee. Dar munca celor de sus, care-au trebuit mai târziu să-i scoată rămășițele la suprafață n'a fost de invidiat.

Un scafandru italian lucra la o epavă de război, când supapa de expulsare, prin care iese aerul din costum, atunci când presiunea interioară este mai mare decât aceea a apei, s'a închis brusc. Până să ajungă a pune mâna pe supapă costumul s'a umflat ca un balon, întin-

Mrs. J. S. Perress, inventatorul unei noi armuri de scafandru alături de descoperirea lui.

O ceașcă cu ceai pentru scafandrier.

ându-i brațele înainte și ridicându-l spre suprafață. Dar până să ajungă la lumină, cauciucul plesni și se scufundă din nou, strivit fiind imediat de presiunea apei, căreia acum nu i se mai opunea nimic. Și iarăși, tovarășii săi fură nevoiți să scoată din clopot, ceea ce mai rămăsese dintr'un om.

Dar nu toate primejdiile sunt atât de spectaculoase ca acestea. Uneori, când scafandru respiră aer comprimat, o parte din azot i se

disolvă în sânge și când se ridică la suprafață, acest azot caută să iasă. Dar dacă ascensiunea se face prea repede, plămânii săi nu-l pot expulsa, în aceeași măsură, și i se formează în artere bășicuțe de azot. Rezultatul este, în cel mai fericit caz, niște dureri de nesuportat care-l fac pe individ să se curbeze, și poate chiar, o paralizie permanentă. Iar în cazul cel mai rău, dacă bășicuțele de gaz ajung la inimă, individul sucombă.

Un costum de scafandru poate cobori repede, atâta vreme cât pompele sporesc presiunea atmosferică, după necesitate. Ridicarea la suprafață, în schimb, este extrem de încheată. Pentru a lucra o jumătate de oră, la adâncimea de 40 de metri, îi trebuie o oră ca să ajungă iar la suprafață. El se oprește la fiecare metru, câte 4—6 minute și agățându-se de cablu face exerciții viguroase pentru a elimina gazul disolvat. O oră, petrecută la 60 de metri adâncime, înseamnă o călătorie de 4 ore — adesea printr'o apă rece ca gheața. Toate acestea la un loc fac ca un om să nu poată petrece mai mult de 12 minute pe zi, în fundul oceanului.

Sondările la mari adâncimi, cu ajutorul costumelor de cauciuc, sunt întotdeauna lente și adesea primejdioase. Dar „omul de fer”, un sistem modificat, ce se întrebuințează pentru Lusitania, a înlăturat în mare parte atât întârzierile, cât și primejdiile care pândesc, în genere, pe scafandri. Acest costum îl protejează pe scafandru numai prin forța brută și în aceste condițiuni orice om poate lucra ore de-a rândul, la cele mai mari adâncimi. În principiu este un submarin de un singur om, făcut dintr'un oțel foarte rezistent. Un cilindru în formă de butoi, protejează trunchiul scafandrului și alți patru cilindri mai mici îi îmbracă brațele și picioarele. Ligamente extrem de tari lasă mișcărilor sale o

mare libertate, iar niște mâini de oțel prevăzute cu ghiare, îi permit să facă un nod într'o funie, sau să ridice o moadă.

Omul de fer poartă provizii de aer pentru 12 ore, în butelii de oțel, și „făcând să explodeze” compartimentele de balast, din interiorul costumului se poate ridica la suprafață, prin propriile-i puteri. Este însă absolută nevoie de o legătură telefonică cu cei de pe bord.

Cu un astfel de costum, scafandru poate lucra ușor la 150 m. și chiar mai jos. Câteva experiențe, făcute fără oameni, au dovedit că acest „om de fer” poate coborî foarte bine, până la 420 m. adâncime, punct în care presiunea totală atinge 600 tone.

Dar dat fiind volumul său, „omul de fer” nu poate pătrunde în interiorul epavelor. Tot ce rămâne de făcut este să spargă punțile cu ajutorul unor explozibile și să dirijeze apoi, prin telefon, operațiunile de pescuire a conținutului.

Dar și în acest caz, scafandru se poate găsi, la un moment dat, în fața unor mari primejdii. Toamna trecută, faimosul Jarrett, explora fundul oceanului, în jurul Lusitaniei, când se pomeni deodată înțepenit locului. Se prinsese în lanțul ancorei Orphir-ului, și un colț al acestei ancore oscila la câțiva centimetri de placa de sticlă a coifului său. Ar fi fost de ajuns o singură lovitură, pentruca o coloană de apă solidă ca oțelul și formidabilă ca o bombă să pătrundă în interiorul costumului și să-l strivească. Fără a-și pierde calmul, el telefonă celor de pe bord: „Coboriți-mă câțiva centimetri — mai jos” — ... Prezența sa de spirit și dibăcia celor de sus îi salvară, în cele din urmă, viața și după o oră era din nou la lucru.

Un alt scafandru, purtând tot costumul de fer, lucra acum câțiva ani la un steamer scufundat, înlăturând nisipul cu ajutorul unei pompe puternice. Deodată simți o lovitură în spate și stângerea slabei gene de lumină verde a mării îi dădu de veste că pereții tranșei pe care o săpa, se închiseseră asupra lui, îngropându-l de viu, la zeci de metri adâncime. Timp de două ore stătu el astfel, neputând să facă o mișcare, în cel mai opac întuneric și neputând comunica cu cei de sus, deoarece firul telefonic se rupsese. Dar amuțirea bruscă a telefonului, fusese o înștiințare pentru camarazii săi, cari luând în grabă alte pompe lucră cu freneticitate, îl scoaseră la suprafață, exact cu o jumătate de oră mai înainte ca provizia de oxigen să i se epuizeze.

Dar în afară de aceste aventuri rare, „Omul de fer” a simplificat enorm munca scafandrilor și probabil că, cu vremea, nu vor mai exista pentru el adâncimi inaccesibile.

După problemele presiunii, identificarea locurilor în care se află epavele au fost întotdeauna una dintre cele mai mari dificultăți pentru întreprinderile de „salvare”. Dacă fundul oceanului ar fi întotdeauna neted, identificarea punctelor în care zac epavele s'ar face relativ ușor, cu ajutorul unor cabluri de oțel. Dar fundul este de cele mai multe ori presărat cu stânci ascuțite, așa că aflarea unui vas poate fi comparată, în ce privește dificultatea, cu încercarea de a găsi catedrala Sff. Paul, într'o Londră cufundată în întuneric, aruncând dintr'un aeroplan funii,

dela un cap la celălalt al orașului. Ori de câte ori un cablu se agață de ceva, coboară imediat scafandru. Și dacă apa are nisip în suspensie, câmpul său de vizibilitate nu trece de 10 metri, chiar dacă are la dispoziție puternice lanterne electrice. Deși se cunoștea poziția aproximativă a vasului Egipt, au trecut ani, până când să se stabilească situația sa exactă. Și tot atâta timp ar fi trecut până la determinarea locului pe care-l ocupa Lusitania. Dar experții de pe Orphir au renunțat la dragare. Ei s'au servit de „echo sounder” adică un aparat care cercetează fundul mării, cu ajutorul ecoului și-au găsit epava în 31 zile lucrătoare.

Acest ingenios aparat e format din două părți, un microfon submarin, foarte sensibil și un dispozitiv care servește la lansarea impulsurilor sonore în jos, către fundul mării. Fiecare impuls lovește fundul și este reflectat iarăși către bord, unde-l prinde microfonul. Cum sunetul are totdeauna, în apă, aceeași viteză, răstimpul pe care-l ia coborîrea și ascensiunea lui, indică cu precizie adâncimea.

Orphirul a găsit epava Lusitaniei în ultima zi a sezonului, tocmai când era să se abandoneze lucrările. Vasul se afla în ultima secțiune care mai rămăsese de cercetat, când omul de la „echo sounder” a strigat la un moment dat: „Băieți, am găsit-o”. Iar ceva mai târziu, nouă voci de scafandri anunțau la telefon: „Mă aflu pe epavă.”

Ar fi însă prematur să spunem că această goană după aur va dura mult sau puțin. Curenții marini rezervă multe surprize, uneori scafandrii au găsit vasele sfărâmate, ca niște pușculițe de copii, iar barele și monedele de aur împrăștiate pe fund. Șase sezoane de muncă intensivă au trebuit, până când scafandrii au reușit să aducă la suprafață ultimele monede din cele cinci milioane lire sterline aur, care s'au aflat pe bordul vasului Laurentio, scufundat prin torpilare. Ori de câte ori scafandrii dădeau să intre în camera tezaurului acestei epave, se deslănțuiau furtuni, care-i sileau să urce în grabă la suprafață și să caute adăpostul portului. Apoi, oridecâteori se'ntorceau, găseau sute de tone de oțel, îngrădite peste fabuloasele avuții. Dar, deși nu se putea lucra decât șase luni pe an și cu toate că fiecare scafandru nu putea face mai mult decât două scufundări, de câte 15 minute pe zi, aurul de pe Laurentio a fost scos la suprafață, cu o cheltuială de 2% din valoarea sa. În cursul acestor lucrări nu s'a întâmplat nici un accident serios, deși fiecare dintre cei șase scafandri au avut mai multe aventuri neplăcute. Cea mai dramatică dintre acestea a trăit-o un scafandru, care se afla pe fundul mării, odată, în cursul primelor cercetări, începute chiar în timpul războiului. Slaba lumină verzuiu ce se filtra până la el, fusese la un moment dat acoperită de trecerea unui corp, ce-i păruse a fi un pește uriaș. El se opri în loc și se uita uimit către suprafață, când se pomeni smucit și ridicat de cordon cu o viteză nebună. După câteva secunde, coiful i se sparse, în partea de sus și se văzu tras prin valuri, ca o momeală în capătul unei undițe.

După zece kilometri își pierdu cunoștința.

Când se trezi, cu gura plină de coniac, pe bordul vasului de „salvare”, află ce se 'ntâmplase. Umbra cea întunecată fusese un submarin german, care apăruse fără de veste silindu-i pe camarazi să se îndepărteze în grabă. Timp nu mai era pentru ridicarea scafandruului la suprafață și salvarea sa n'a fost decât o mare minune.

Un scafandru se poate obicinui cu toate primejdiile oceanului: presiunea, rechinii, octopușii, etc. Dar cine-ar putea uita o viziune ca aceea descrisă de unul dintre primii scafandri, cari au pătruns în interiorul epavei Laurentio?

„Când am intrat în salon” — scria el mai târziu — „m'am lovit de ceva. Era un corp omenesc și ceva mai departe văzui trupuri de bărbați, femei și copii, prinși ca într-o capcană, în momentul scufundării vaporului. Toate aceste trupuri se îndreptau spre mine, umflate, cu ochii sticloși, cu brațele și picioarele contorsionate, și cu părul răsucit ca o grămadă de viermi — era o viziune de coșmar—. Extraordinar, ce atracție pare a exercita scafandru asupra cadavrelor pe care le întâlnește, pe fundul unui ocean.”

Dar dacă pericolele acestor întreprinderi sunt mari, răsplata nu e de disprețuit. Scafandru primește un salariu mare și un comision de optzeci de lei de fiecare 80.000 lei aur, pe care o aduce la suprafață, ceea ce înseamnă 800.000 lei pentru o încărcătură de un milion lire sterline.

CONFERINȚA SAVANTULUI RUS PROFESOR SRIABIN LA INSTITUTUL NAȚIONAL ZOOTECHNIC

Savantul rus Scriabin a ținut săptămâna trecută o interesantă conferință la institutul național zootehnic. În fotografia noastră, dela stânga spre dreapta: dl. profesor Scriabin, d. Mihail Ostrovsky, ministrul Sovietelor și dl. profesor Udrisky.

Miss Sally Sun, fiica primului președinte al Chinei Sun Yat-Sen, la strandul Waikiki din Honolulu, unde urmează cursurile universității din Haway. Si tatăl ei a fost la rândul lui student al Universității din Haway.

Piesa rară a expoziției de ghețe din Detroit, Statele Unite, este bocancul uriaș din fotografia noastră, pe care l-a purtat Henric al IV-lea de Navarra, în timpul luptelor sale.

Fotografia noastră îl înfățișează pe Grigore Leu Botoșăneanu, noul episcop al Argeșului, alături de mitropolitul Moldovei, și de d. Dr. Angelescu, ministrul Instrucțiunii, etc.

NOUII EPISCOPI DE ORADEA ȘI CLUJ

Fotografia noastră îi înfățișează pe noii episcopi de Oradea și Cluj: Profesorul Colan, episcop al Clujului și dr. Popovici, episcop al Oradei.

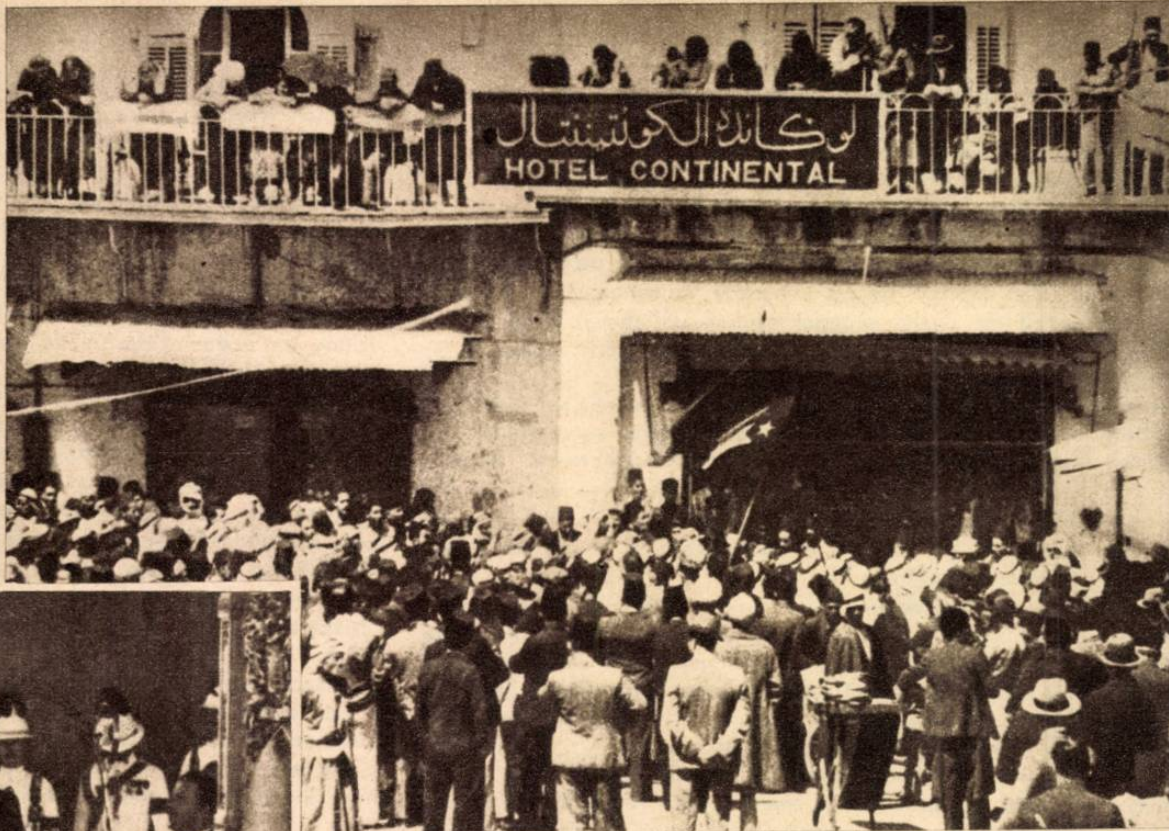
O bluză de mătase, ușoară ca un gând.
...dar la fel de susceptibilă!...

și totuși e extrem de simplu să conservați mătăsurilor farmecul specific al moliciunii și al mlaștii lor: spălându-le cu fulgi de săpun „LUX”, ele își păstrează intact toată gama splendoarei!

LUX

original
mai în
cutia
albatru.

PRIMA FOTOGRAFIE A TURBURĂRILOR DIN PALESTINA

Publicăm în această pagină prima fotografie luată în cursul gravelor turburări care au avut loc recent în Palestina. Fotografia a fost luată în cartierul arab și înfățișează pe agitatori înainte de a porni la atac.

1. ȘEFUL EXPEDIȚIEI PORNITE ÎN CĂUTAREA LUI REDFERN, A MURIT

James Ryan, șeful expediției pornite să caute pe aviatorul Redfern, mort în jungla sud-americană și-a găsit și el o moarte tragică prin înec. Fotografia noastră îl înfățișează pe James Ryan dând mâna cu trei indieni din Guiana Olandeză.

NOUL VICE-REGE AL INDIEI

Cu un ceremonial deosebit a fost primit la Bombay, noul vice-rege al Indiei Lordul Linlithgow. Fotografia noastră îl înfățișează pe noul vice-rege împreună cu soția sa Lady Linlithgow fotografiați la sosire.

REPORTAJ RADIOFONIC PRIN JOBEN

Recent s'a construit cel mai mic microfon din lume pentru ușurința transmisiilor dela diverse adunări. Aparatul de transmisie se află în joben, bateria în geantă iar microfonul este ținut în mână.

Dr. Al. Șoimaru despre TONOGLOBINE IRRADIE:

Regretatul medic Al. Șoimaru, mort de curând în împrejurările cunoscute ne-a scris: „Recomand bolnavilor anemiati „Tonoglobine Irradié”. Am fost foarte mulțumit de rezultatele ce-am obținut”.

(ss Dr. Al. Șoimaru chirurg la Spitalul Colțea)

Aprecieră de mai sus o înregistrăm azi cu regretul de a

„nu-l mai avea printre noi pe bunul prieten al celor suferinzi. Reproducem totuși cuvintele sale, pentru că ele au isvorit numai din dorința de a veni în sprijinul bolnavilor, pe care-i avea zilnic sub paza și îngrijirea sa, și pentru că cuvântul său trebuie să aibă ecoul sentimentelor lui sincer exprimate și profund umanitare.

Se poate prezice viitorul?

Chestiunea are, evident argumente pro și contra. În privința femeii însă se poate susține cu autoritate, că viitorul și prezentul îi sunt condiționate de buna stare a organelor interne. Într'adevăr, cea mai mică turburare în funcțiunea glandelor ovariene, emoragie violentă, sau alte manifestări asemănătoare pot transforma femeia într'o epavă omenească: frecvențele accese de dureri de cap, grețuri și crampe, îi vor

slăbi fatal rezistența nervoasă, irascibilitatea ei devenind o continuă amenințare a liniștii căminului. Dar știința a făcut progrese. Savanții au descoperit preparatul „Menoklin”, care poate fi considerat salvatorul femeii în perioada critică, căci îi redă calmul și îndepărtează, ca prin minune orice durere. Preparatul „Menoklin” se obține la Farmacia „Thoiss” calea Victoriei 124, sau contra ramburs de lei 125.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

Nervoșii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate istoviri a nervilor?

Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețelă, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrelor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contradicții, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădufuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire.

Nu lăsați ca această stare să dăinuiească, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiureli sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă

explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs.

Această metodă provacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuințarea ei. Aceasta este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

Postsammelstelle: ERNST PASTERNAK

Berlin S.O

Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

IN LUMEA VEDETELOR DE CINEMA

DOLORES DEL RIO SE ANTRENEAZĂ LA ARUNCAREA CUȚITELOR

Dolores del Rio, minunata stea mexicană a filmului american se află actualmente la Londra. Fotografia noastră a fost luată în eleganta cameră pe care Dolores del Rio o ocupă la hotel Claridge unde se antrenează la aruncarea cuțitelor, știință pe care trebuie s'o posede la perfecție pentru viitorul ei film.

JOAN BENNETT ȘI CELE DOUĂ FIICE ALE EI

Tabloul pe care-l reproducem este opera pictorului P. Costa și a fost expus la expoziția de pictură dela Roosevelt Hotel din Hollywood. El o înfățișează pe vedeta de cinema Joan Bennett cu cele două fiice ale ei Molinda și Diana.

SHIRLEY TEMPLE A IMPLINIT 7 ANI

Micuța Shirley Temple a împlinit la 25 Aprilie 7 ani. O vedem în fotografia noastră delectându-se cu torta pe care i-a făcut-o mama ei cu prilejul acestei aniversări.

DOAMNA ANTOINETTE TRANDAFIRESCU EREMIE

dă Sâmbătă 9 Maiu 1936, ora 9 seara un concert în sala Dalles.

Concertul va avea loc sub patronajul d-nei Ana Lahovary, și cu concursul d-nei Silvia Armășescu (piano) și al quartetului „Amicii muziceii”.

Dacă o zi strălucitoare de primăvară vă îndeamnă la o excursie mai întâi gândiți-vă la **NIVEA** Crema sau Ulei

Înainte de a eși la aer liber, masați bine pielea cu Nivea. Aceasta vă apără contra arșitei soarelui și menține pielea răcoroasă și fragedă. Nivea absoarbe transpirația prea mare și procură tenului Dvs. un aspect tânăr și sportiv, atât de admirat. Un masaj bun cu Ulei Nivea, vă simțiți ca nou născut — un om nou — în noua Primăvară! Crema Nivea: în cutii și tuburi cu Lei 17.— Lei 77.— Ulei Nivea: flaconul cu Lei 26.— Lei 80.—

O nouă înfrumusețare a pielii într-o săptămână sau

-ÎNDOITA restituire a banilor Dv.

Prin acest simplu și nou tratament „acasă la Dv.” puteți obține în curs de șapte zile o piele netedă, albă, catifelată și un ten minunat. Descoperite de curând, elementele care curăță și albesc pielea, conținute în Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă), celebra Cremă de Paris, produc transformarea surprinzătoare a unei piele întunecate, galbene și pătate. Ele pătrund direct în pori până la însăși rădăcina răului. Praful și necurătențiile adânc infiltrate, unde săpunul, apa și cremele ordinare nu pot ajunge niciodată, aceste ingrediente le dizolvă și suprimă iritația porilor delicată ai pielii. Astfel înlăturându-se cauza coșurilor și a porilor dilatați, aceste defecte dispar peste câteva zile. Mulțumită acestor minunate ingrediente tonice și albitoare, pielea cea mai întunecată și aspră devine repede albă, netedă și catifelată. Oricum femeie de 40 de ani și chiar mai mult: poate obține în scurt timp un ten fraged și limpede de care orice fată tânără ar fi mândră. Intrebuințați regulat timp de o săptămână Crema Tokalon, culoarea albă. Dacă nu veți fi absolut încântați de rezultate, să trimiteți borcanul direct la adresa Serviciului Publicității TK., București I, Strada Sf. Ionică No. 8. De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parteneriile din țară.

DOCTOR
IONEL HAIMOVICI
STRADA ITALIANĂ Nr. 5
(colț Bulevardul Carol)
Telefon 382.71

DACĂ VĂ INGRIJIȚI de sănătatea Dvs. și doriți să luați un purgativ, care să aibe un efect sigur și ușor, cereți ARTIN. ARTIN este purgativul cel mai bun și cel mai modern. o adevărată compoară a științei medicale.

Artin

Cum devine Părul BLOND-ÎNCHIS cu 2-4 nuanțe mai deschis,

prin simpla spălare, fără decolorare vătămătoare. Chiar și părul blond devenit castaniu, își recapătă culoarea blondă naturală. Blondinelor! Este surprinzător cât de rezistibil atrag toate privirile, blondinele cu părul blond natural. Dar dacă părul dvs. blond-deschis s-a închis sau a căpătat culoare castanie, pierdeți tot farmecul. Veți admite oare că părul dvs. în urma unui tratament greșit, s-a devenit urât și lipsit de orice farmec? Spre a-l face cu 2-4 nuanțe mai deschis vă puteți spăla părul cu Nurblood, minunată cură de șampon pentru blondine. Milioane de femei cu părul blond închis sau prea deschis din întreaga lume, cari știu de mult că Nurblood este o adevărată binefacere pentru orice blondină, întrebuințează acest șampon, căci împiedică pigmentarea atât de temută și redă chiar și părului devenit închis sau decolorat, blondul natural dela început. Nu conține materii colorante și nici henna și n'are sodă sau oricare alte substanțe vătămătoare. Dă o spumă minunată de bogată și mătăsoasă, nu lasă urme de săpun și face ca ondulațiunile să fie mai durabile. În caz de nemulțumire, restituim banii. În străinătate cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. Repr. exclusivi pentru România: Kraft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR-BLOND ȘAMPON SPECIAL PENTRU BLONDINE

REGULAREA DIGESTIEI în 3 MINUTE cu

PUȚINĂ MAGNESIA BISURATA

Unele remedii contra turburărilor stomacale au fost îndepărtate de către corpul medical pentru motivul că ele creează obișnuință, adică stomacul nu izbuteste să digere normal fără ajutorul unui specific. Magnesia Bisurata alină în trei minute, cele mai cumplite dureri ale stomacului și neutralizează instantaneu excesul de aciditate, cauză a celor mai multe neplăceri provenite de la stomac: acere, răgâiele acre, gaze, arsuri migrane, și de asemenea, acea somnolență datorită unei digestiuni prea încete. Magnesia Bisurata care se găsește de vânzare la farmaciile și drogherii cu prețul de Lei 75, și în format mare economic Lei 110, nu creează obișnuință, ci joacă pur și simplu, rolul său de regulator al stomacului, care își îndeplinește, în liniște rolul: va digera normal, adică în două sau trei ore fără măcar să vă dați seama.

EȘANTION GRATUIT

Serviciul Magnesia Bisurata (Dept. A. 3.)
Str. Sfântul Ionică No. 8
București

Binevoiți a-mi trimite, gratuit un eșantion de Magnesia Bisurata.
Numele _____
Adresa _____

SPORT

Foot-ballul înregistrează un incontestabil progres. Când 15 mii de oameni au asistat Vineri la cele două matchuri cuplate depe arena Venus, când Ripensia a învins C. F. R. cu 4-1 și Juventus pe A. M. E. F. A. cu 1-0 și alte zece mii de oameni au fost Duminică la partidele obișnuite de campionat, nu se poate spune că sportul nu este astăzi spectacolul preferat al maselor. Este firesc ca lumea să se imbulzească în tribune și să ocupe locuri dela ore matinale, când acest spectacol este într'adevăr frumos. Dar de multe ori jocul nu este interesant căci echipele nu se străduiesc să-l facă. Astfel, Ripensia a desiluzionat deși a învins pe C. F. R. Timișoreni nu mai oferă spectacolul palpitant de altă dată. Le rămâne actu-

amente numai Dobai care este vedeta răsfățată a publicului. Fără el „Ripi” ar fi o serioasă candidată la decadență. În schimb, înregistrăm cu satisfacție ascendența vrednicului club Juventus care este la a 13-a victorie din acest sezon. Sperăm ca cifra să nu le fie fatală...

* * *

Duminica sportivă a fost caracterizată de victoria strălucită a Unirei Tricolor asupra Victoriei, cu 5-0. Scorul este foarte sever dar arată valoarea eficacității atacului oborean. Înaintașii uniriști au obținut lesne această victorie căci au desfășurat un joc frumos și repede. În ceea ce privește viteza, nici clujenii n'au fost mai prejos. Au fost în schimb mult prea slabi în fața porții. Partida aceasta a întrecut în frumusețe matchul Ripensiei. Dealtfel publicul nostru acordă preferință echipelor care joacă repede și au jucători tehnici, ceea ce înseamnă că formații ca C. A. O. și Ripensia își vor pierde curând popularitatea dacă nu vor schimba cadrele. Dar pentru că vorbim de C. A. O. vom nota matchul nul pe care l-a făcut cu Venus (1-1). Să nu uităm că același Venus a cedat cu 0-5 Juventusului. „Negrii” din București nu au făcut împotriva orădenilor un joc prea bun. Au întâlnit un adversar de-

zolan de slab și poate de aceea partida nu a mulțumit. Ajungem la concluzia că echipele așa numite „mari” nu mai corespund cerințelor, ceea ce e foarte îngrijorător pentru sportul nostru. La Cluj, Gloria a învins Universitatea cu 3-2 iar Crișana a dispus de Chinezul cu 4-2. În ceea ce privește ultimul rezultat, e foarte curios căci Crișana e o codașă demnă a clasamentului și părea, după ultima evoluție în Capitală, bună de reformă. Această victorie îi mai redesează moralul!...

După rezultatele de ieri, Ripensia și Amefa rămân frunțașe în clasament. Juventus e la locul cinci și prima dintre echipele bucureștene.

* * *

Matchurile de Vineri și Duminică ar fi trebuit să însemne criterii de selecție pentru echipa României care joacă Duminică împotriva Jugoslaviei, la București. Mărturisim că după forma slabă a tuturor celor susceptibili de selecționare, suntem și noi în derută. Așii n'au dat satisfacție, iar cei tineri nu pot fi puși să joace împotriva unei echipe atât de rutinate ca cea a sârbilor. Comisia de selecție care a ținut ședință Duminică seară, a ales un lot însemnat din care va alcătui echipa. Joi se va ști precis numele celor „11” care vor lupta cu Jugoslavia. După modesta noastră părere și după forma arătată de jucători, am prefera echipa următoare: Crețeanu, Burger, Albu, Vintilă, Feraru, Szanislo, Beke, Raffinski, Bodola, Schwartz, Dobai. Este o echipă tehnică și eficientă, adică ceea ce trebuie României ca să câștige.

* * *

Divizia B poate fi socotită ca încheiată. Campioni virtuali sunt Victoria, Ilsa, Phoenix, IAR și Franco-Română.

* * *

În străinătate, Ungaria a făcut joc egal: 3-3 cu Irlanda. Se pare că arbitru — deși corect (la înfățișare), ca toți arbitrii — a fost amabil cu Ungurii și le-a oferit un penalty. Altfel Ungaria ar fi fost o învinsă glorioasă. În Franța, Racing Club a câștigat Cupa Franței în dauna echipei din Divizia B, Charleville pe care a învins-o cu 1-0. În Elveția, Spania a dispus de svizzeri cu 2-0 după o luptă foarte frumoasă.

* * *

La rugby, în Capitală, a fost bătăe la propriu și la figurat. Echipa României care trebuie să plece la Olimpiadă a fost învinsă cu 3-0 de echipa de club, P. T. T. Nemulțumiți de acest prim rezultat, jucătorii s'au luat la bătaie și n'au mai terminat matchul.

Dacă partida s'ar fi terminat normal, numărul răniților ar fi fost mai mare. E doar rugby...

Art. Vogel

În loc de minge a intrat... Sony Niculescu (Unirea-Tric.) în golul Victoriei.

O fază pasionantă în matchul Juventus-Amefa.

Echipa Ripensia care a învins C. F. R.